

Giới thiệu Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy

Truyện Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy là một truyện mới được giới thiệu đến với bạn đọc trên trang đọc truyện online, đọc truyện bạn sẽ được dẫn dắt vào một thế giới tuổi teen đầy những điều bất ngờ. Truyện tình yêu, tình bạn và những mối quan hệ xã hội, những câu chuyện khiến bạn đọc nghĩ suy và trầm trồ.

Truyện xoay quanh những nhân vật, những con người trong một ngôi trường, có biết bao điều thú vị xảy ra. Cô giáo viên trẻ tuổi, xinh đẹp, trông bề ngoài hiền lành như học sinh, bên trong lại là con người quậy phá không ai bằng, đã từng náo loạn, vang danh lúc còn đi học..... Lớp học ưu tú, xuất sắc, hội tụ toàn các công tử tiểu thư xinh đẹp giàu có; thành tích quậy phá chẳng thua kém gì thành tích học tập : 1 tháng tổng đi 23 giáo viên chủ nhiệm, ăn chơi kiểu gì cũng có phần, lấy việc chọc tức giáo viên làm thú vui hằng ngày..... Vô quýt dày có móng tay nhọn: giáo viên siêu quậy đụng độ lớp học siêu quậy. Mọi chuyện rồi sẽ ra sao ? Giáo viên hay học sinh sẽ là người đầu hàng trước.....???

Những nhân vật chính trong truyện : HÀN NGỌC BĂNG: 20 tuổi, lấy chồng được 1 năm, xinh đẹp, tài giỏi, đã từng là huyền thoại ở trường khi xưa, việc công ty ném hết cho chồng và 2 ông anh yêu quý, việc nhà không cần động đến, rảnh rỗi sinh nông nổi quyết định đi dạy học.

- HOÀNG NHẬT PHONG : 22 tuổi, chồng yêu của Băng, yêu, cưng chiều vợ hết mực, thừa kế gia sản khổng lồ, đã một thời làm mưa làm gió chốn học đường.

- LÂM TUẤN VŨ, TRẦN THẾ KHANG, NGUYỄN NGỌC NHI, DUƠNG MINH CHÂU: Nhóm 4 người cầm đầu lớp đặc biệt trường QUEEN. Xếp về học lực, gia thế, độ quậy phá đều là số 1.

Liệu còn gì sẽ tiếp nối tiếp đến đâu nữa, mời bạn đón đọc truyện teen này, và theo dõi những truyện khác cùng thể loại như: Những Nàng Tiểu Thư Nghịch Ngợm, Đồ Điên, Rượt Đuổi Với Tuổi Thơ,...

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Giáo Viên Mới

Hôm nay, ngày đẹp trời gió nhẹ nhẹ, và là ngày đầu tiên Băng chính thức bước trở lại trường sau 2 năm với tư cách là giáo viên.

cốc cốc..... cốc.... - phòng hiệu trưởng vang lên tiếng gõ cửa, tiếp đó Băng bước vào mà không cần sự đồng ý của hiệu trưởng.

- hi, HÀN NGỌC BĂNG tới trình diện đây - ngồi xuống chiếc ghế đối diện hiệu trưởng, sẵn tiện tự rót cho mình ly trà.

Cô hiệu trưởng vĩ đại còn đang vui đầu vào sắp hồ sơ vừa nghe tên HÀN NGỌC BĂNG như bắt được vàng, vội vàng ngẩng mặt lên dùng nụ cười rạng rỡ nhất để đáp lại nó.

- cứu tinh, cuối cùng em cũng xuất hiện rồi

- chị dâu, làm gì ghê vậy. Cứ như trời sắp không bằng, mà trời sắp còn có anh Quân gánh giùm chị mà lo gì nhân nhạ tiếp tục uống trà

* TRỊNH NHÃ NHƯ : hiệu trưởng trường Queen, chị dâu tương lai của Băng 21t .

* HÀN MINH Quân : anh 2 băng. Cùng người em trai thứ 2 là HÀN MINH ĐẠT, tiếp quản sự nghiệp gia đình. Cả 2 cũng đã từng là nhân vật tiếng tăm lừng lẫy khắp trường .

- trời sắp còn đỡ. Cái lớp đó so với trời sắp còn kinh khủng hơn. Mới 1 tháng thôi mà tổng đi 23 giáo viên chủ nhiệm rồi, bao nhiêu giáo viên trong trường chả ai dám chủ nhiệm lớp đó. Quậy còn hơn giặc nữahừ.... mặt Như muốn bốc khói mỗi khi nhắc tới cái lớp kinh khủng đó.

Băng nhìn chăm chăm mặt chị dâu tương lai rồi ôm bụng cười sảng sặc.

- zậy chị tìm em là để trị cái lớp đó hả

- đương nhiên, cái lớp đó chỉ có lấy độc trị độc mới may ra trị được tụi siêu quậy đó.

- đang chửi xéo em đó hả. Hừ..

Băng lúc trước là đại vô địch siêu quậy mà đến Phong, hội trường hội học sinh huyền thoại lúc đó cũng đành bó tay chịu thua, nên vị trí chủ nhiệm đó vô cùng thích hợp.

Lớp đặc biệt 11A .

Học sinh tụ lại nói chuyện um xùm 1 góc, 4 nhân vật chủ chốt được vinh dự ngồi ở trung tâm.

- Vũ, mày đoán coi ai sẽ chủ nhiệm lớp mình ? Khang .

- ai cũng chả là vấn đề, vô lớp 11A này là coi như số khổ ... haha... trang- lớp trưởng cười hà hà, vô cùng tự tin .

- lo gì, có ai đấu lại lớp mình đâu nhì.

- chính xác haha - cả lớp cười rộ lên, duy chỉ mình Vũ vẫn giữ nguyên nét mặt bình thản, không có ý kiến.

Vũ là người có tiếng nói nhất trong lớp, đa số kế hoạch đều 1 tay cậu sắp xếp. Được xem là đầu rỗng của lớp 11A.

- oa.... thiệt hok zà.... các bạn làm quá rồi, lỡ đâu lần này bại dưới tay chủ nhiệm thì sao ? giọng nói chen ngang phá mất hứng của cả lớp.

Một lớp 18 đôi mắt bắn về phía chủ nhân giọng nói ấy.

- bạn là ai ? Sao ở đây, đừng nói là thành viên mới nha lớp trưởng - trang, cất giọng hỏi trước.

- hi... cứ cho là vậy đi chủ nhân giọng nói lạ cười hi hi giữ nguyên tư thế ngồi cạnh Vũ.

18 cặp mắt đánh giá người con gái trước mặt : trẻ, đẹp, hoạt bát, ăn mặc phá cách.... sau 5' mọi người đồng loạt ra quyết định Duyệt .

Lớp đặc biệt 11A có luật riêng, không phải ai cũng được gia nhập. Muốn vào lớp phải trải qua sự đồng ý của 18 thành viên, đặc biệt là 4 người đứng đầu : Vũ, Khang, Nhi, Châu. Nếu không cuộc sống đảm bảo rất khắc nghiệt.

- chào mừng đến với 11A khang đưa tay ra.

- hihi ...cảm ơn người con gái bắt tay khang, cười vui vẻ.

Từng người trong lớp tự giới thiệu, làm quen với cô, còn nhiệt tình kéo cô ngồi xuống bàn kế hoạch tổng cổ giáo viên đầu tiên trong tháng.

- trễ 15' ời nha, sao chưa thấy ai tới zậy trời Lâm, lớp phó.

- chắc sợ lớp mình quá nên chuẩn sớm ời một trận cười hả hê lại tiếp tục.

Đúng lúc mọi người còn cười nghiêng, cười ngửa, thành viên mới lại một lần nữa phá hỏng không khí.

- có đâu, giáo viên tới rồi mà cô mở to mắt tỏ vẻ không hiểu.

- ảo tưởng hà má, có ai đâu Châu cốc vào trán thành viên mới.

- có, không phải giáo viên vào trễ mà là bị học sinh giữ lại giao lưu đó chứ bộ . Cô cười.

5s,10s..... cả lớp trầm tư xử lý thông tin vừa tiếp nhận.

- giáo viên mới Vũ mơ hồ chỉ ' thành viên mới '

- chính xác đi lên bàn giáo viên ngồi.

- cô..cô đích thực là giáo viên mới Vũ hỏi lại.

Cô vui vẻ gật đầu, tự nhiên ngồi vào vị trí giáo viên chờ 17 người còn đang ngơ ngác hồi hồn.

1s.....4s.....12s sau ý thức từ từ trở về, 17 thành viên đã tỉnh.

- tự giới thiệu với mọi người, tôi - HÀN NGỌC BĂNG, 20t tốt nghiệp đại học tại mỹ. Hôm nay là ngày đầu tiên đi dạy, và may mắn được là chủ nhiệm của lớp 11A xuất sắc này. Mong các bạn có thể giống như lúc này đã nói ' tận tình giúp đỡ thành viên mới này ' . Ok mặt mày tươi roi rói, nụ cười không tắt, phải nói là nhìn Băng lúc này đẹp vô cùng. Đáng tiếc lớp học xuất sắc này không có tâm trạng thương thức.

- cô yên tâm, lớp này sẽ đặc biệt chiều cô tới cô. Mong cô có đủ khả năng để tiếp nhận. khang

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Giáo Viên Tài Năng

- Vũ, tìm cách phá bà cô quái quỷ kia đi. Phải ra tay ác ôn, ai biểu bà lừa lớp mình Trang.
- tui ủng hộ , phải làm cho bà biết đưng vô lớp 11A tui mình là tự tìm cái chếthừ.... nhi.
- nhìn bà này không dễ chơi đâu, tui mình phải cẩn thận đó. Khang.
- ý ông là ông đang hạ thấp lớp mình đó hả. Ông có còn là học sinh của lớp mình hok dạy hà khang nhận được cái cốc vào đầu và một trận oanh tạc bằng lời nói của Châu.
- bla.....bla.....

Vũ vẫn im lặng, chuẩn bị màn chào đón nồng nhiệt nhất dành cho ' giáo viên mới ' bù lại nỗi xi. nhục của hôm nay.

Theo bình thường thì giáo viên mới đã nhẹ thì băng bó mà nặng thì nhập viện rồi. Chỉ tại hôm nay bất ngờ bị hớ nặng một cú nên Băng vẫn an toàn ra khỏi lớp, để lại 18 cái đầu bốc khói.

Cùng lúc đó tại phòng hiệu trưởng.

- haha.....haha..... cô hiệu trưởng nghe xong chuyện xảy ra tại lớp thì cười hả hê vô cùng. Cuối cùng cũng tìm được khắc tinh của bọn quỷ 11A.

Thực ra thì lúc đầu Băng cũng không có ý làm vậy . Chỉ tại lúc rời phòng hiệu trưởng tới trước cửa lớp thì nghe được lớp đang bàn kế hoạch nên tò mò xen chân vô nghe ké thôi. Ai dè nhìn Băng trẻ quá nên bị hiểu lầm là học sinh mới, Băng chỉ thuận nước đẩy thuyền sẵn tiện tìm hiểu sơ sơ về lớp thôi.

- Băng, em có kế hoạch gì đối phó tụi nó chưa ? hiệu trưởng.
- kế hoạch gì ngơ ngác.
- em không có kế hoạch thì làm sao chống lại lũ quỷ đó được hiệu trưởng trọn mắt nhìn Băng. Cứ tưởng Băng đã lập một bảng danh sách các kế hoạch trị bọn quỷ đó rồi chứ.
- hey.... lo gì binh tới tướng đỡ , nước đánh đập bờ. Em không tin tụi nhóc đó làm khó được em
- cũng đúng ờ mà nè, em rề có biết em đi dạy hok dạ.. ? rùng mình, mỗi khi nhắc tới em rề Phong thì chỉ có 2 từ hình dung ' đáng sợ '.

Bình thường thì lạnh lùng nghiêm túc. Cứ như tảng băng di động. Mà khi chuyện có liên quan tới Băng thì nóng nảy, đáng sợ vô cùng. Chơi với nhau suốt 7 năm trời mà hiệu trưởng này vẫn rất sợ Phong.

- Á.....aaa... em quên, Phong hẹn em trưa nay tới công ty ăn cơm chung. Phong mà biết em đi dạy thì em chết chắc. Thôi bye chị nha... em đi trước. Nói chưa dứt câu Băng phóng thẳng ra cửa biến mất.

Hiệu trưởng toát mồ hôi hột. Nói vậy là Phong chưa biết. Tưởng tượng tới cảnh Phong biết chuyện thì.....chết chắc.

Ra khỏi trường Băng phóng với tốc độ nhanh nhất tới công ty.

- Phong..... bay vô ôm cổ chồng iu.
- em tới trễ đó Phong cóc đầu Băng.
- hi hi.... em ngủ quên mà mắt long lanh vô tội.

Đây là cách đơn giản nhất mà cũng hiệu quả nhất. Trước giờ chưa khi nào Phong chống đỡ nổi ánh mắt này.

- thôi, đi ăn đúng như dự đoán, Phong đầu hàng.

Hai vợ chồng vui vẻ dắt tay nhau ra nhà hàng dùng cơm.

Sáng hôm sau.

Băng như bình thường lên sinh hoạt 15' đầu giờ với lớp. Đứng trước cửa vừa liếc sơ qua là biết ngay có bấy, chưa kể cái bản mặt mong đợi của mấy đứa trong lớp.

- ui da.... chân tôi.. Băng kêu to lên.

Cả lớp nhìn ra chỗ Băng. Ngoài đó hok có bấy mà. Hay đứa nào đặt mà không biết. Cả bọn nhìn nhau.

- cô có sao không, chất lại là trò của tụi quý này chứ gì...hử... đúng lúc Băng la lên thì thầy giám thị đi ngang qua. Thầy đỡ Băng8 đứng dậy rồi anh dừng xông vào lớp.

' mô phật , cầu cho thầy bình an ' nó nghĩ

- a âm..... hự..... xoẹt. một chuỗi tiếng động vui tai vang ra.

Sự việc là thầy đang anh dừng tiến vào thì trượt phải vỏ chuối té xuống sàn. Tiếp đó là bị một xô nước tạt ướt từ trên xuống. Chưa dừng lại tại đó, thầy vừa đứng lên thì trượt trúng mấy hạt đậu, kết quả là chiếc quần bị rách một lỗ khá là lớn.

Tình tiết mắc cười vậy mà có mình Băng ôm bụng cười , còn tụi trong lớp thì bực mình vô cùng. Cái này là dùng để tiếp đón Băng mà ông thầy vô duyên này lại bay ra phá hỏng kế hoạch, đáng đời.

Băng gọi người xử lí đồng loạt xông sẵn tiện khiêng luôn ' kẻ chết thay ' ra. Sau đó ung dung ra bước vào lớp, nở nụ cười tươi hết sức có thể.

- chào mấy em. Buổi sáng tốt lành.

- cô có ý 1 thành viên sau khi hiện chân Băng hoàn toàn bình thường thì đưa ra kết luận.

- có ý gì, tội nghiệp thầy giám thị. Chịu tội thay cô. Mà nè mấy đứa cũng ác quá đó giữ vững nụ cười .

- cô đợi đó, hử.... không có lần sau đâu Vũ bùng nổ, đứng dậy. Đây là lần đầu tiên kế hoạch của cậu trúng lộn người.

- bình tĩnh, bình tĩnh..... cô đây luôn sẵn sàng. Cứ từ từ, không gì phải vội

Trận đầu tiên, kết quả rõ ràng, Băng thắng .

Đêm đó, Băng sau khi về phòng mở ngay máy tính lên quan sát.

- em làm gì vậy? Phong nheo mắt nhìn nó.

Suốt 2 tiếng Băng cứ ôm cái máy tính, xem ra còn bận hơn cả người trăm công nghìn việc như cậu.

- hi, hok có gì, xong ời, Phong em buồn ngủ. tắt máy, Lên giường chuẩn bị ngủ.

Ngày mới lại bắt đầu, lớp 11A xôn xao, rất vui vẻ.

- coi chiều này bà tránh được hok haha...

- ừm.... chờ coi bộ dạng bị hù của bà. Trả thù chuyện hôm qua.

- chính xác....

- ê..ê... bà tới kìa tụi bây người phụ trách canh cửa ra hiệu. Cả đám ai về chỗ nấy, chờ xem kịch vui.

Băng vào lớp, ngồi vào bàn giáo viên. Như thường lệ, Băng mở ngăn tủ lấy sổ đầu bài ra kiểm tra.

- á..aaaaaaa, má ơi âm thanh thánh thót cả một vùng trời. Cả lớp hả hê vô cùng, nhưng...

- mấy em kiểm con này ở đâu ra vậy, dễ thương ghê kéo con nhện đen bằng nhựa từ ngăn tủ ra.

Rầm, té ghế cả đám, mới 2s trước còn vui vẻ vô cùng, mà 2s sau, mặt đứa nào cũng đen hơn đít nòi. Bà cô này không sợ nhện.

Cái trò này Băng đã biết trước chứ nếu không cũng bị bất ngờ mà tái mặt. Hôm qua, để đảm bảo an toàn cho bản thân nên Băng có gắn camara mini trong lớp, tối qua ôm máy tính cũng là vì vậy

Hiệp 2 phần thắng tiếp tục nghiêng về phía Băng.

Ngày thứ 3, mọi chuyện như cũ diễn ra, Băng vào lớp và cũng biết rõ cái gì đang chờ mình.

Cô định ngồi vào bàn giáo viên, nhưng lại không, trực tiếp xuống ngồi chung với học sinh để tăng thêm tình cảm .

Cả lớp lại lần nữa hự hửng , trừng mắt nhìn Băng. Tiết tiếp theo vào lớp, giáo viên bộ môn vừa đặt mông vào ghế thì rắc... ịch. chiếc ghế gãy đôi, mông thầy tiếp đất. Tội nghiệp thầy, cái ghế đó là dành cho Băng mà. Thầy cũng quá sơ suất, cứ tưởng lớp này tha cho giáo viên bộ môn ời chứ.

Ở hiệp 3 Băng 1 lần nữa dành phần thắng.

Lớp 11A rút ra kết luận bà này quá tài, muốn phá không dễ nhưng đã gọi là 11A thì sao dễ bỏ cuộc vậy được. Thua keo này, bày keo khác, thua tan

nát, tìm trò khác mà chơi. Không tin lần nào bà cũng may mắn vậy.

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 3: Kĩ Kiểu Gì Vẫn Có Sơ Hở

Liên tục mấy ngày, Băng cứ tỉnh thần đề đầu đầu, hoàn toàn quên mất anh chồng yêu quý. Mà Phong cũng nhận thấy vấn đề này.

- Băng nè, em dạo này có chuyện gì hả Phong giật máy tính từ tay Băng.

- a, có gì đâu mà. Anh đa nghi quá à. Trả máy cho em. Vươn tay ra giật lại máy từ tay Phong. Đáng tiếc, trời bắt công. Tại sao con trai lại cao hơn con gái vậy nè. Vận dụng toàn bộ chiều cao mà chẳng với tới được cái máy.

Biểu hiện kì lạ. Phong hạ máy xuống xem. Há.... pikachu....

- đây là lí do em lơ anh hả? trừng mắt nhìn cô vợ đáng yêu, tay chỉ thẳng vào màn hình máy tính.

- em muốn chơi mà, trả em nũng nịu dựa sát vào chồng, tay vẫn không từ bỏ ý định với lấy cái máy về.

Hú hồn, cũng may trước khi bị giật kịp chuyển sang trò pikachu, chứ nếu không thì khổ rồi. Lần sau nhất định phải cẩn thận hơn nữa.

Dù vẫn chưa hết nghi ngờ nhưng cũng đành chịu. Đem máy hạ xuống trả cho vợ.

- khuya rồi, em tắt máy đi ngủ đi. Có gì mai chơi tiếp. Ngoan, nghe lời đi ha.

- em biết rồi mà. tắt máy, noan ngoan nghe lời.

Mấy ngày nay liên tục xuất hiện mấy con vật làm người ta rùng mình. Có rắn già, rết già, bọ cạp già...khi thì ở học tủ, khi thì kẹp trong sổ đầu bài. Khỏi nói cũng biết mấy tác phẩm ' đáng yêu ' này chui từ đâu ra. Mà phụ sự kì vọng của mọi người. Do biết trước nên mấy con vật đó không được khen dễ thương thì cũng do giáo viên tiết kế tiếp hưởng. Tội nghiệp, bị dạ lầy không hà.

Trên thực tế Băng cũng là tiểu thư nhà giàu, nói không sợ là giả. Chỉ là không được làm cho 'bọn quý' đặc ý nên Băng mới bày ra bộ mặt ngây thơ khen lũ côn trùng đó dễ thương. Cầu trời tội quỷ sớm thấy chán mà từ bỏ chiêu này.

Nhà Khang....

- cái bà ma quý đó đúng chuẩn đáng ghét luôn. Chả lẽ bà không sợ con nào hết ha23. Nhi.

- nhìn mặt bà mỗi lần nhìn mấy con côn trùng kia là tức muốn lộn ruột luôn à. Ai đòi khen mấy con đó dễ thương. Khang.

- bà cố tình chơi tụi mình thì có. Hừ... chả lẽ lớp mình chịu thua bà ác quý đó. Châu...

Mỗi người một câu, liên tục rủa ' bà cô ác quý '. Cũng đúng thôi. Lần đầu tiên trong lịch sử lớp 11A bị thất bại ê chề vậy mà. Đây đúng là nỗi xi nhục đối với những người cầm đầu.

- chưa hết cách đâu. Lớp mình mà dễ bị khuất phục vậy đâu còn gọi là siêu quậy 11A. Để đó đi, tui sẽ nghĩ trò khác. Tui không tin trò nào bà cũng tránh được. Vũ nổi giận. Cậu quyết không tha cho người đã đem tới xi nhục cho lớp, đặc biệt là cho bản thân cậu.

- hắc.... xì.... má oi, đùa nào chứ lên sau lưng con vậy nè. Con hành thiện tích đức. Có đắc tội với ai đâu mà....hắc.... xì... nãy giờ chắc cũng hắc xì cả chục cái ời đó chứ. Tội nghiệp cái mũi.

Phong ngồi bên liên tục đưa khăn giấy. Nghe vợ nói mà buồn cười. Không đắc tội với ai? Chỉ sợ không ai không đắc tội thôi. Tính cách cô vợ này anh còn không hiểu mới lạ.

- có phải em cảm rồi không. Hay anh gọi bác sĩ Phong cũng hơi lo, hắc xì nhiều vậy có khi nào bệnh rồi không.

- khỏi, em khỏe mà. Thay vì gọi bác sĩ, anh dẫn em đi chơi có lí hơn á mắt chớp chớp, tay kéo góc áo chồng. Bày ra bộ dạng năn nỉ đáng yêu cực kì.

Thấy bộ dạng này dù không muốn Phong cũng đành đầu hàng. Ai biểu anh yêu vợ quá làm chi.

- ừm, em lên thay quần áo đi, anh dẫn em ra ngoài chơi

- yeee... chồng là nhất hôn chụt lên má chồng rồi phi thẳng lên phòng thay đồ.

- nè, chậm thôi, té giờ .. thiệt tình, anh cũng bó tay với cô vợ này. Cứ như con nít vậy. Nhưng khổ nỗi anh thích vậy, anh cũng mong cô có thể luôn vui vẻ như vậy.

5' sau. 2 vợ chồng trẻ, trai tài gái sắc cùng nhau ra khỏi nhà. Đạo hết các khu phố. Hết vào công viên trò chơi lại vào nhà hàng ăn uống. Người xung quanh nhìn hai người mà ghen tị, ước gì mình cũng có thể như thế.

Chơi cả ngày mệt mỏi, vừa tắm xong là ngay lập tức bay lên giường chui vào vòng tay ấm áp của chồng mà ngủ. Mặc kệ cái lớp siêu quậy kia.

Ánh sáng ban mai chiếu vào đánh thức đôi vợ chồng đang ôm nhau ngủ. Sau bữa sáng, Phong tới công ty, Băng cũng lập tức thay đồ tới trường.

Vào lớp nhìn vẻ mặt đáng nghi của lớp. Băng kéo ngăn tủ ra, không có con gì. Số đầu bài bình thường. Kì quái, không lẽ tụi này hôm nay ăn chay.

Ngay sau đó Băng cảm thấy tay mình ngứa không chịu nổi. Nghi ngờ ra nhìn sọt rác, quả nhiên không ngoài dự đoán : mắt mèo. Hừ tụi này được lắm. Chỉ tại tụi qua sơ suất. Không ngờ tụi nó thay đổi trò chơi nhanh vậy, cứ tưởng lại là con gì nữa thôi chứ.

Được lắm 11A, lần này coi như thua 1 hiệp vậy. Cứ đợi đó đi. Thù này không trả thì sao xứng với danh hiệu siêu quậy 1 thời, khiến các thầy cô nhức óc. Mà chuyện đó từ từ, giờ tìm cách hết ngứa đã.

Băng bỏ ra ngoài, mặc kệ tụi quỷ đang ôm bụng cười nức nẻ. Cuối cùng bà cũng dính chương haha.

Sau n lần thua, lần này lớp thắng lại được 1 hiệp. Cả lớp chìm trong há hê vui sướng, đâu hay cuộc sống mấy ngày kế tiếp sẽ cực kì gian khổ.

gây ông đập lưng ông, quyền lợi giáo viên. Sau lần dính chương mắt mèo , Băng quyết tâm chinh bộn ác quỷ 1 trận toi bởi hoa lá. Cả đêm gác tay lên trán suy nghĩ kế hoạch, cuối cùng Băng cũng cho ra một kế hoạch hoàn mỹ để đáp lễ cho bọn học sinh thân yêu.

Đứng trước cửa lớp quan sát 1 vòng. Mục tiêu xuất hiện. Băng kéo tay 1 cô học sinh rất dễ thương của lớp khác lại. Chưa để cô học sinh hoảng hồn, Băng gọi to... - ó... em tới tìm học sinh Nguyễn Nhật Lâm à. Còn có thư tình nữa..... Nghe Băng nói xong, máu tò mò của tập thể lớp 11A nổi lên, không suy nghĩ nhiều, cả bọn kéo nhau ra xem. Vừa tới cửa..... rào.. , một trận mưa bột mì gián xuống.

Do tò mò mà cả bọn quên mất việc cái bẫy dành cho Băng - cảm ơn em, về lớp đi Băng ôm bụng cười sặc sụa, buông tay cho em học sinh dễ thương vô tội về lớp. Dưới cái nhìn muốn giết người của cả lớp, rất muốn nhin cười. Nhưng làm sao nhin được, cứ nhìn thấy bọn học sinh là lại tưởng tượng đến cái bánh lăn bột, trắng từ trên xuống dưới. 15' trôi qua, miệng của ai kia vẫn cười đến nỗi không kiềm chế được. - cô cười đủ chưa, quai hàm rớt rồi kìa Vũ nhìn Băng cười mà lửa giận bốc lên tới não.

- haha.... ok...ok, không cười nữahaha..... tiếp tục cười không quan tâm đến mùi thuốc súng nồng nặc. - còn cười khang . - ê cái này là tự làm tự chịu nha. Ai muốn treo bột mì trước cửa lớp làm chi. Đáng đời gây ông đập lưng ông. Cho chừa câu cuối Băng chỉ nói cho mình nghe. Một luồng sáng của lương tâm lóe lên. Cũng vì không muốn quai hàm của bản thân rớt như lời Vũ nói. Băng lấy điện thoại gọi cho hiệu trưởng xin cho toàn lớp nghỉ 1 buổi.

- thôi, haha..... mấy em nhìn như người tuyết vậy chắc không muốn học nữa đâu. Cô xin nghỉ cho lớp rồi... về tắm đi ha.....haha - cô đợi đó trước khi về Vũ quăng lại lời cảnh cáo. Cùng với đó là cái lườm chết người của các thành viên còn lại. Dư giờ Băng lên phòng hiệu trưởng kể lại chiến tích lấy lòng của mình. - haha.... chị mà thấy tụi nó lúc đó chất chị còn hơn em bây giờ nữa á.

Nhìn đũa nào cũng như cục bột vậy....haha.. - em thôi đi... haha.... coi chừng đó, lũ quỷ đó không chỉ có vậy thôi đâu... haha dù hơi lo cho Băng nhưng hiệu trưởng cũng không ngại miệng cười lại được - khỏi lo, em là ai chứ....tụi nó mà làm gì được em mới lạ đó. Chưa kể em còn có anh Phong chống lưng mà. - nhắc Phong mới nhớ nha. Em nên sớm khai báo cho Phong đi để nhận khoảng hồng. Đề Phong tự điều tra ra thì chắc chị cũng không toàn mạng đâu. - hề... từ từ đi...

Băng cũng biết chuyện này mà. Chỉ là nghỉ tới bản mặt Phong lúc biết chuyện thì bao nhiêu ý chí vụt bay theo gió hết. Hey..... cũng phải đợi khi nào thích hợp mới nói vậy. Trước hết. Phải dồn sức chơi với đám học sinh yêu quý đã. Có chuyện gì tính sau. Tin tức hôm qua lớp 11A bị bại dưới tay giáo viên lan tỏa khắp trường, từ giáo viên tới học sinh không ai không biết. Mọi người nhìn Băng dưới ánh mắt kính phục.thiện cảm tặng vọt tới đỉnh.

18 thành viên 11A từ lúc đặt chân vào trường tới nay đây là lần cảm thấy nhục nhã nhất. Bại dưới tay 1 giáo viên trẻ không có kinh nghiệm gì hết. Thù cũ chưa tính xong thù mới đã ập đến. Quyết tâm nhất định phải lấy lại gấp đôi. Riêng Băng, đây chỉ mới là 1 phần trong kế hoạch. Phần vui vẫn còn ở phía sau. Tiết học hôm nay Băng cố tình dùng phương pháp buồn ngủ nhất để dạy. Nhai đi nhai lại cách giải mà cả lớp nhắm mắt cũng làm được.

Cho nên 18 thành viên mỗi người một việc . Có người chơi game, nghe nhạc, facebook, zalo,.....văng vẳng. Băng nhớ rất rõ quyền lợi của giáo viên. trước khi còn là học sinh không ít lần bị mấy cái quyền đó làm khó dễ. Lần này quyết tâm xả lên người bọn học sinh này. Băng đi tới từng bàn, từng bàn thu hết điện thoại, mp3... - cô làm trò gì vậy lúc tới bàn Vũ gấp cht1 trở ngại.

- trong giờ học cầm điện thoại, mp3, máy game.... tôi là giáo viên nên chiếu theo quy tắc mà làm, thu hết toàn bộ. Băng nở nụ cười giọng thản nhiên như đây là chuyện nên làm. Đáy mắt lại hiện lên tia khiêu khích. Dùng đầu gối suy nghĩ cũng biết được đây là mục đích cuối cùng của bài giảng ru ngủ vừa rồi. Giận, tức mà không làm gì được.

18 cái điện thoại cứ như vậy mà rơi vào giỏ Băng. Cái điện thoại thì không tiếc, muốn mua lại mấy cái cũng không thành vấn đề. Cái quan trọng là thứ trong điện thoại, mất đi cũng hơi khó làm lại được. Cuối giờ cả lớp đành phải dè nén tức giận, lên phòng giáo viên xin lỗi, lấy điện thoại về. Sau sự kiện vừa qua. Lớp quyết định phải dùng cách mạnh hơn, không thương hoa tiếc ngọc gì nữa.

Chương 4: Mặt Khác Của Giáo Viên Ác Quỷ

Hôm nay lúc vào lớp Băng hơi bất ngờ. Không bầy cũng không có trò nào dùng để đón tiếp mình. Ngược lại lớp rất ngoan chăm chú học bài. Người ngoài nhìn vào cứ tưởng lớp đổi tính.

Đáng tiếc, hơn ai hết Băng hiểu rõ, phía sau cái yên tĩnh này đảm bảo có một kế hoạch hoành tráng dành cho mình.

Đúng như dự đoán, khi trên đường đi về Băng bị chặn bởi khoảng hơn 10 người, có nam lẫn nữ.

- cô là chủ nhiệm 11A 1 người bước ra hỏi.

Giờ thì chắc chắn đây là trò của 11A mà chính xác hơn là nhóm thủ lĩnh.

- cô tốt nhất nên từ chức đi.

Khác với phản ứng của người bình thường Băng rất bình tĩnh, còn có phần vui vẻ.

- tại sao, đang dạy tốt mà không vi phạm kỷ luật, không chọc giận ai, mà còn rất được lòng các giáo viên học sinh nữa tò vè ngây thơ vô tội.

- cô chọc giận thủ lĩnh của chúng tôi

- ồ,, vậy à. Mà thủ lĩnh mấy người là ai tui có quen hok ? tuy hỏi nhưng trong lòng biết rất rõ người đó là ai.

Cách đó 5m sau bụi cây....

- bà ngu thiệt hay giả ngu vậy, thủ lĩnh là ai bà cũng không đoán ra hả Châu.

- bà này giả nai ghê gớm lắm, tui đảm bảo bà biết Nhi.

- thôi dẹp đi coi bà xử sao kia Khang.

Cả bọn nhìn Băng đánh giá. Đây là người đã chinh nhóm người thủ lĩnh đây sao? Trẻ đẹp kinh khủng. Nếu không có thủ lĩnh chỉ thì họ còn làm tưởng Băng là học sinh đó chứ. Ngây thơ vậy làm sao mà chọc cho nhóm thủ lĩnh mà đặc biệt là Vũ muốn nổi khùng lên luôn được. Có làm lần gì không vậy.

- nếu cô tự động nghỉ chúng tôi đảm bảo không làm khó cô.

- hi... muốn làm khó tôi ... hơi khó à nha. Ở đây có chừng hơn 10 người là cùng. Tôi sợ mấy người có lòng mà không đủ sức đó. cười, cố ý muốn khích họ ra tay.

Từ sau đám cưới tới giờ Phong cứ cầm đầu thứ, đặc biệt là đánh nhau, gân cốt muốn cứng ngắc rồi. Hôm nay sẵn tiện thư giãn một chút. Kể ra cũng phải cảm ơn mấy học trò yêu quý kia.

Đám người kia nghe xong lời Băng nói, mặt biến sắc toàn bộ. Nhìn người nào cũng như muốn nổi lửa. Hình tượng ngây thơ, vô tội hoàn toàn biến mất trong mắt mọi người.

- cô nói vậy đừng trách chúng tôi ác. lời nói đằng đằng sát khí.

- ok ,nhưng nói trước nha đánh xong mà mấy người có bị gì thì tui không chịu trách nhiệm đâu à nha. cười thâm vì sắp đạt được mục đích.

- bà này muốn chết hả trời Châu.

- đáng đời, mà miệng bà ghê gớm thiệt Khang.

- ê, nhắc tui kia nướng tay chưa? Nhi.

- yên tâm, không chết đâu. Vũ

Lúc đầu 1 người lên đánh tay đôi. Chưa đầy 1' người kia nằm ôm đất. Tiếp theo 2 đánh 1 , kết quả như cũ. Cuối cùng cả bọn cùng lên. Sau hơn 10 phút chơi trò mèo vòn chuột mười mấy người nằm la liệt dưới đất.

Phủi tay vài cái, Băng trở lại xe ra về. 4 người sau bụi cây phải mất hết hơn 5 phút mới hoàn hồn đi ra xem bọn đàn em.

- trời sao ác vậy , toàn nhắm vào mặt mà đánh không à. Nhìn mặt ai cũng sưng vù hết. Khang rùng mình nhìn đám người nằm dưới đất.
- công nhân bà này giỏi võ ghê luôn á Châu.
- hây..... lại thua bà rồi Nhi.

Vũ tức muốn xi khói. Không ngờ được Băng có võ mà còn giỏi nữa. Chẳng lẽ bà không có điểm yếu.

Sáng hôm sau, Băng lên lớp bình thường. Tâm trạng cực kì vui vẻ. Trái lại mặt của 4 người trong lớp rất khó coi.

- hello , cả lớp. vẫy tay.
- tâm trạng vui nhì Vũ.

Băng bước xuống chỗ Vũ kéo chiếc ghế trống ngồi xuống đối diện.

- khó chịu vậy. Bị ai chọc giận vậy tay chống cằm, cười vui vẻ.
- bị chó hoang chọc giận cổ tinh mĩa mai.
- ồ... vậy hả. Hôm qua tôi cũng gặp một à không là 1 đám chó hoang cắn bậy. Mà đáng tiếc lũ chó đó mất cả chỉ lẫn chải cấn không được tôi mà còn bị tôi làm cho bầm dập từ trên xuống. Chắc chủ của tụi nó đau lòng lắm. Lắc đầu tỏ thương xót.

Vũ nghe nó nói xong máu muốn trào cổ họng. Ngu lắm nghe cũng hiểu ý Băng là muốn chửi xéo cậu. Hôm qua đánh người của cậu hôm nay còn lên lớp nói móc. Tức hơn là không thể lên án chửi lại, nếu chửi lại chẳng khác nào thừa nhận mình là kẻ người đi kiếm chuyện.

3 đứa bạn ngồi phía sau tức thì cũng tức mà cũng buồn cười Vũ bình thường bình tĩnh vậy mà giờ lại bị giáo viên chọc tới tức không nói được lời nào. Chuyện lạ hiếm có.

tin.....tin..... tin... chuông điện thoại Băng reo lên cắt đứt cuộc nói chuyện.

- alo, Phong
- em không ở nhà, đang ở đâu vậy
- á..... hi hi..em ..em đang ở chỗ chị dâu.

Cái này là nói thiệt trong trường là địa bàn của chị dâu tương lai mà.

- ừm, lát tới chỗ anh ăn cơm trưa được không
- em biết rồi , bye

Nghe xong Băng thở phào nhẹ nhõm, Phong vẫn chưa phát hiện

- nói dối kkhong6 biế1 ngượng. khang
- xí... đừng nói cậu chưa bao giờ nói dối nha. Mà tôi nói dối ảnh hưởng gì cậu.
- cô sử dụng điện thoại trong lớp không bắt bẻ được chuyện kia thì. đổi hướng sang chuyện khác.
- quy định nhà trường là không cho học sinh sử dụng điện thoại trong giờ học, giáo viên thì không bị cấm. Muốn bắt bẻ tôi hả ,về học thuộc nội rồi tính ha.
- cô được lắm khang trừng mắt.
- thôi vào lớp Băng hô lên.

Cả lớp lời sách vở ra. Băng xách giỏ ra khỏi lớp nhường lại chỗ cho giáo viên khác.

Trưa Băng theo lời hứa cùng chồng ra ngoài ăn cơm.

- ơ, cô.... Lâm lớp phó đột nhiên xuất hiện. Đi tới chỗ Băng.
- hả ơ... ra đây.... kéo Lâm ra chỗ khác.

May mắn là Phong đi vệ sinh chưa về. Bị Phong bắt gặp thì khó mà giải thích.

- cô làm gì vậy. Bị ma rượt hả Xoa cổ tay.
- sao lại ở đây tròng mắt.
- nhà hàng này của nhà tôi. Nhưng mà sắp đóng cửa rồi
- sao vậy Băng hơi ngạc nhiên, nhà hàng kinh doanh tốt mà.
- công ty nhà tôi gặp khó khăn. Mà cô hỏi làm gì, có giúp gì được đâu
- ờ yên tâm, tôi dư sức giúp cậu vỗ vai lắm.

Sau đó Băng trở lại bàn ăn.

Hôm sau, Băng vừa vào lớp đã bị Lâm giữ lại.

- cô với chủ tịch Phong có quan hệ gì ? làm dùng ánh mắt đầy nghi ngờ.
- à, chồng tôi. Có vấn đề hả. Công ty nhà cậu bình thường lại rồi mà
- cô... cô.... thật là vợ chủ tịch Phong. trợn mắt không tin nổi.
- tất nhiên. Mà cậu phải báo đáp tôi đó. Vì cậu mà tôi tốn mất 1 ít nước bọt.

Thực ra thì Băng chỉ tốn vài câu thôi đã đủ thuyết phục Phong đầu tư vào công ty nhà Lâm

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quý* *Trị Lốp Học Siêu Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Đồng Minh Mới

- tối nay lớp mình đi chơi tập thể ha trang.
- ok, mà đi đâu, mấy giờ Nhi.
- hè...hè... yên tâm, chuyện đó tui lo cho. Thời gian địa điểm tui nhắn cho mọi người sau trang.

Cuộc thảo luận rôm rả, đây là hoạt động hết sức bình thường của lớp. Cứ khoảng 2 tuần lớp sẽ đi chơi tập thể 1 lần.

- đi chơi không cần học bài à ? giọng nói vừa quen vừa lạ phát ra.

Tầm mắt mọi người bắn về phía chủ nhân giọng nói, phát hiện người vô cùng quen thuộc với lớp. Giáo viên chủ nhiệm ác quỷ.

Băng ngồi bắt chéo chân, đón nhận ánh mắt của mọi người, mặt vẫn duy trì nét cười. Cô ngồi đây hơn 3' rồi mà chẳng ai để ý, cứ tập trung thảo luận vấn đề đi chơi. Cũng vì lòng tốt nổi lên mới có ý định nhắc nhở.

- hình như cô thích nghe lén lắm thì phải Vũ bực mình liếc xéo Băng
- hok có à nha. Tui đời nào nghe lén. Quan mình chính đại ngồi nghe mà. mờ to đôi mắt vô tội, rõ ràng là ngồi xuống nghe như mọi người sao lại gọi là nghe lén, nếu vậy mọi người cũng nghe lén hả .

Cả lớp lúc đầu hưởng ứng lời Vũ bây giờ cũng im lặng cuối đầu. Có trách thì trách tình thần cảnh giác chưa cao, một người to đùng ngồi đó mà cũng không để ý. Mà cũng tại vị giáo viên này từ trên xuống dưới cứ như học sinh á, khuôn mặt trẻ măng, cách ăn mặc cũng na ná học sinh. Giờ mới hối hận lúc đầu sao không kiến nghị nhà trường bắt học sinh mặc đồng phục, giáo viên nữ mặc áo dài.

- cô không có tiết hay sao mà rảnh vậy Khang.
- có chứ, ở lớp mình nè. Thảo luận xong rồi tụi2 lấy sách vở ra nhanh lên cho tôi. Hôm nay cô Linh dạy lý xin nghỉ đột xuất nên tôi dạy thay

Chán nản lấy sách vở ra. Bộ nhà trường hết giáo viên hay sao mà lại cho người lớp ghét nhất tới, tệ hại hơn là không có cách nào chọc được bà cô này

giận bỏ chạy mới khỏ.

Băng nhìn mặt mọi người thấy vô cùng hả dạ. Không khỏ công cô cắt công đi xin hiệu trưởng cho dạy thay. Kì lạ, không hiểu sao chộc lớp này nổi điên lên làm cô cảm thấy rất chi là vui về.

Sau giờ học, Băng kéo Lâm ra sau trường.

- tối nay lớp tụ tập ở đâu, mấy giờ hồi thẳng vấn đề.

- tại sao tôi phải nói

- bạn Lâm thân mến, bạn nợ ân tình của mình nha. để đạt mục đích sử dụng chút thủ đoạn cũng không sao, miễn là không hại ai là được.

- heyyzz... 7h tối, quán bar night, phòng VIP 2. Được chưa

- cảm ơn nhiều nha, cô về trước

7 h tối,... haha... hôm nay Phong nói có hẹn với 2 anh, bảo ra ngoài . Minh giả bệnh trốn không đi chung với họ mà đi tìm mấy học sinh thân yêu là được thôi... haha. Kế hoạch hoàn mĩ được bày ra.

Phân đầu kế hoạch xảy ra như dự tính. Băng xuất hiện tạo bất ngờ lớn cho 18 người ngồi trong phòng VIP 2.

- học sinh sao lại tới mấy chỗ này chứ hả... không lo học hành.....

cạch.. cửa mở cắt đứt bài thuyết giảng của Băng.

- ủa.. chị Băng... anh Phong ở phòng kế bên mà. Chị ở đây làm gì ? người mới vào là Bin, quản lý của quán, cũng là đàn em thân thuộc của Băng.

- Phong..... phong cũng ở đây hả kéo Bin ra 1 góc lấp bắp hỏi nhỏ.

- ừm... mà chị sao vậy. 2 anh của chị với anh Bảo cũng ở trong đó á.

- trời ơi, sao kì vậy nè họ nói là đi ăn mà, sao lại ở đây. Mà khoan đã. Sao cậu lại vào đây.

- à, thiếu phục vụ nên em giúp đỡ đó mà. Ở mà cậu nhóc đằng kia là em của anh Bảo đó, cũng là em họ của em chỉ Khang đang ngồi ngo ngắc.

Phát hiện lớn, Khang là em trai Bảo mà sao chơi với nhau suốt 3 năm nay sao chưa nghe Bảo nhắc qua vậy kìa.

- em cùng cha khác mẹ. Anh Bảo cũng không thích cậu nhóc này lắm nhìn về mặt ngo ngắc là biết chưa hiểu, Bin bổ sung thêm vấn đề quan trọng.

- ồ mà nè, phòng bên kia có gọi mấy cô tiếp viên rót rượu gì không vấn đề của Khang từ từ tính sau, đây mới là cái cần quan tâm trước mắt.

- à... ờ...ờ thì....a. khó xử.

- hiểu rồi, làm việc đi. Mà tui nhóc này có hỏi gì về chị cũng cảm em không được trả lời bất cứ điều gì. Nói chị là bạn cũ là được .

Hùng hỏ mở cửa ra ngoài. Chuyển mục tiêu, tạm tha cho lũ quý kia trước. Lấy điện thoại gọi cho vài người nữa tới.

Lát sau, xuất hiện 3 cô gái, 1 trong số đó là hiệu trưởng trường Queen - Như, hai người còn lại là uyên - chị dâu thứ 2 và Vi - bạn thân, đồng thời là bạn gái của Bảo. 3 nàng sau khi nghe điện thoại của Băng xong liền phóng tới đây

- phòng nào Như.

- được lắm dám gọi tiếp viên hầu rượu. Để coi tui xử anh bà ra sao uyên

Tổng cộng 4 người đập cửa phòng VIP 1 đi vào. Cảnh trước mắt là 3 chàng trai lúc đầu hai tay hai cô giờ vội vàng thả ra, cuối mặt xuống, còn 1 người là Phong ngồi 1 mình một ghế, cầm ly rượu xem trò vui.

Cũng may trước đó Phong nhận được tin nhắn của Bin nói vợ mình sắp vào nên đã đẩy tiếp viên

qua 1 bên cho mấy người còn lại. Không ngờ là ngoài vợ mình còn có 3 người nữa, biết vậy lúc nay4nhac81 nhờ bạn bè rồi, mà không sao, có kịch vui xem thôi.

Chuyện tiếp đó là mấy cô ăn mặc thiếu vải bị tổng ra ngoài. 3 chàng công tử bị vợ tương lai xách tai đi ra. Cuối cùng là một cặp vui về chồng khoát tay vợ ra ngoài.

Trở lại VIP 2.....

- anh Bin quen người lúc này hả Khang.
- ừm bạn cũ, tụi em cũng quen hả.
- giáo viên tà ma mới của lớp Vũ thay Khang trả lời.
- hả.... giáo viên... haha..... chúc mấy em may mắn Bin hiểu rõ Băng có tài gì. Chỉ biết thăm cầu nguyện cho thế hệ học sinh trẻ ma quỷ này được bình an.

Giờ học hôm sau.

- cả lớp lấy giấy kiểm tra 15' Băng hô to, vì vụ tối qua mà bị Phong thăm tra tới khuya mới được ngủ. Giờ tới lúc kiểm người chịu khổ chung

Lớp ngoan ngoãn lấy giấy ra. Gì chứ kiểm tra làm sao làm khó được lớp thiên tài này. Chỉ có điều nhìn xong cái đề cả lớp đều găm bút, riêng Vũ, Khang, Nhi, Châu viết được vài dòng.

- cô ra

Đề kiểu gì vậy Châu thay mặt lớp đứng lên.

Không trả lời Băng viết ra cách giải hoàn toàn áp dụng công thức lớp 11 dạng nâng cao làm cả lớp im bất. Đề này của lớp 11 nhưng cực kỳ rối, ngày trước Phong ra đề này Băng phải mất 2 ngày mới mò ra cách giải theo công thức lớp 11. Lớp này muốn giải được cũng là chuyện cực kì khó.

- cô dặn là không nên đi chơi rồi mà không chịu nghe Băng cười nhìn cả lớp.

- Băng

Cửa lớp xuất hiện 2 học sinh 1 nam 1 nữ và hiệu trưởng. 2 người này không xa lạ gì với Băng, nam là em họ Phong, nữ là em gái ruột của Phong. Băng đờ người nhìn học sinh mới, mà học sinh mới cũng tròn tròn mắt nhìn Băng.

- à hai em này là học sinh mới hả băng nhìn hiệu trưởng.

- ừm gật đầu.

- hai em theo cô ra đây chút kéo người vào phòng giáo viên.

Cho hai học sinh mới ngồi xuống. Băng rót 2 ly trà rồi ngồi xuống đối diện.

- hai em sao về đây vậy, Phong biết chuyện không

- tụi em quậy quá nên ba, mẹ đuổi về đây. Anh 2 chưa biết mà em cũng không dám cho anh 2 biết. Ủa sao chị cũng ở đây anh 2 biết gì hok?

- chị trốn đi dạy thôi, anh em không biết gì hết

Hai bên trao đổi ánh mắt, thăm giao kèo giữ bí mật cho nhau, tuyệt đối phải dấu Phong. Nếu không cả 2 bên cũng phải chịu khổ.

- cô giới thiệu với lớp, đây là bạn Ngọc, còn đây là Khánh, 2 bạn là học sinh chuyển từ nước ngoài về. Lý do bị chuyển về là do quá quậy nên mấy em yên tâm, hoàn toàn thích hợp với lớp siêu quậy 11A này. băng giới thiệu sơ lược về học sinh mới.

Khánh, Ngọc lần lượt giới thiệu về mình, 2 người do có đặc điểm tương tự như lớp nên rất dễ hòa đồng, làm quen với mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Chiến Tích Học Sinh Mới

Khánh, Ngọc rất nhanh đã có thể hòa nhập với lớp, chiếm được niềm tin của mọi người. Tới bây giờ họ mới cảm thấy đi học cũng là việc hết sức thú vị, đặc biệt là được học trong lớp siêu quậy này.

- Ngọc nè, bà do quậy quá bị đuổi thiệt hả Châu.

- ừm... lần này là lần thứ 15 phải chuyển trường rồi, chỉ khác là chuyển thẳng về nước luôn thôi giọng Ngọc yếu xìu.

- Sai, lần này là lần chuyển trường thứ 17 mới đúng, tính luôn trường này là trường thứ 18 nè. Không biết được mấy ngày đây. Khang bay vô giúp

Ngọc đánh chính lại lỗi sai.

Cả lớp tròn to mắt nhìn 2 người bạn mới này. So với lớp thi chiến tích học đường của 2 người xem ra chỉ có hơn không kém.

- Quậy kiểu gì mà tới nỗi bị đuổi ghê vậy ? Khang hơi tò mò quậy tới độ bị trả hàng thì chắc không phải bình thường.
- ờ thì cũng có gì đâu, chỉ là... vài lần làm cho phòng thí nghiệm trong trường có cơ hội xây mới. Cùng mấy bạn trong trường mâu thuẫn dẫn tới chiến tranh làm vài bạn phải vào viện thôi Ngọc hơi cứng nhắc khi nhớ tới các thành tựu của bản thân.
- còn có thường xuyên vi phạm các nội quy trường. Ví dụ như không mặc đồng phục, đi trễ, quay cóp.....mà thôi, có kể tới sáng mai chắc vẫn chưa hết. Khánh.

Nghe bạn mới kể chiến tích Vũ bỗng nảy sinh vài ý tưởng mới cho việc phục thù, lấy lại danh dự cho lớp và chính bản thân mình.

- mấy bạn có làm gì giáo viên không Vũ bắt chợt lên tiếng hỏi.
- đương nhiên là có. Đi học mà không phá giáo viên thì sao sống nổi mấy ngày nhàm chán đó Khánh tự nhiên như chuyện bình thường.

Nghe câu hỏi của Vũ vài người cũng đoán được ý đồ của cậu.

- về đây có định chơi tiếp không Châu nháy mắt hỏi.
- chưa biết, để xem tình hình đã lỡ không may làm kinh động tới anh Phong thì coi như xong. Dù sao đây cũng là địa bàn của anh.

Thấy Ngọc lưỡng lự, Vũ bắt đầu chiêu khích tướng.

- chẳng lẽ sợ rồi hả, không dám quậy nữa Vũ.

Cái gì chứ sợ thì không đời nào. Khánh, Ngọc ngay lập tức sập bẫy. Kế hoạch lôi kéo thuận lợi thành công.

Trống tiết, Băng mò lên phòng hiệu trưởng.

- Băng, em có thêm đồng minh rồi nha, chúc mừng Hiệu trưởng..
- chưa biết được 2 đứa tụi nó chưa chắc là đồng minh đâu. Băng.
- ý em là sao, tụi nó là em của em mà. Người nhà không giúp chẳng lẽ giúp người ngoài ?

Băng nhún vai tỏ vẻ không biết..

- vậy chẳng phải là chấp thêm đôi cánh cho lũ quỷ nhỏ. 11A hả. Em làm sao chống nổi, Khánh, Ngọc 2 đứa này cũng có nhiều trò kinh người lắm đó Hiệu trưởng tỏ vẻ lo lắng.
- ui ...không sợ, tụi nó cùng lắm cũng chỉ là em Phong thôi. Phong em còn đối phó được 2 nhóc này làm sao khó đối phó bằng Phong. Băng thần nhiên, vui vẻ uống trà.
- ừm... cũng đúng. Mà dù sao thì em cũng nên cẩn thận. nghe Băng nói hiệu trưởng cũng an tâm vài phần.
- không nói vụ này nữa, chị dâu, tối qua chị làm gì anh em vậy trí tò mò nổi lên.
- hừ... chị bỏ anh ở nhà 1 mình không thèm quan tâm nữa nhắc chuyện tối qua hiệu trưởng còn cảm thấy bức mình.
- hi hi..... đáng đời anh hai cười vui.

Ở một nơi khác nhóm Vũ bàn bạc kế hoạch đối phó Băng. Còn có thêm 2 trợ thủ mới.

- xí.... cho hỏi nha. Mấy bạn dùng mấy trò này cho vị giáo viên nào vậy Ngọc hơi nghi ngờ.
- đừng nói là chủ nhiệm nha Khánh.

Nếu đúng thì thảm rồi. Thực lực của chị dâu 2 người biết rất rõ, anh hai còn đấu không lại thì họ có khả năng này hả.

- Đúng, chính là cái bà ác ma đó. Bà làm lớp mình mất mặt nhiều lần lắm rồi. Nhi
- lần này mình phải đòi lại tất cả. Cho bà một trận nhớ đời. Khang.
- ủa ... 2 bạn bị sao vậy. Không khỏe hả Châu quan sát nét mặt Khang, Ngọc cảm thấy kì kì.

Lúc này vừa nghe Nhi khẳng định xong là mặt của 2 người lập tức tái đi, mồ hôi lạnh đua nhau tuông ra. Giồn hã trời trên đời này có 2 người không nên chọc vô, một là người anh tên Phong đáng kính, người còn lại chính là vợ anh - chị Băng đồng thời cũng là giáo viên chủ nhiệm của lớp này

Mà thôi kệ, lỡ phóng lao rồi giờ phải theo thôi. Chơi thì chơi tới cùng. Khánh, Ngọc trao đổi ánh mắt, cùng đưa ra quyết định chơi tiếp.

- không sao, tiếp tục đi tinh thần đã lên trở lại.

Và rồi kế hoạch hoàn mĩ cho đợt phản công được bày ra.

Chiều, Băng nhận được lá thư mời lên phòng 5 lầu 2 có người cần gấp gấp. Không chùng chừ Băng vác giỏ đi lên điểm hẹn. Đứng ngoài cửa còn hơi do dự có nên vào không bất chợt Băng cảm thấy có người đẩy mình vào, tiếp đó cánh cửa bị khóa lại từ bên ngoài.

- heyyz... lại bày trò gì đây khỏi suy nghĩ cũng biết ai là tác giả của chuyện này. Trong trường ai cũng thích Băng, duy nhất 11A là ngoại lệ và cũng chỉ có thủ lĩnh 11A mới muốn phá Băng như vậy.

Quan sát xung quanh phòng băng chỉ thấy toàn bộ cửa sổ đều bị rèm che kín từ bên ngoài. Ánh sáng không thể chiếu vào, nguồn sáng của căng phòng này là vài bóng đèn màu đỏ đỏ xanh xanh.

- tụi này định hù ma hã trời. Trẻ con đúng là trẻ con. chẹp miệng, lắc đầu.

Từ giỏ xách lấy ra 1 con dao nhỏ, băng tháo một khung cửa sổ đủ để mình chui ra. Đây là lầu 2 dư sức nhảy xuống hướng chỉ phía dưới còn có 1 đám cỏ đỡ nữa.

Sau khi an toàn ra khỏi căng phòng đó, Băng nhẹ nhàng vòng lên lại cửa chính của căng phòng vừa rồi. Cái nhìn thấy đầu tiên là 6 người đang nép sát vào cánh cửa.

quả nhiên là lũ này, còn có 2 đứa em yêu quý nữa. Quân tử trả thù mười năm không muộn, đáng tiếc tôi không phải quân tử nên sẽ trả thù ngay lập tức.

6 người chẳng nghe thấy bên trong có động tĩnh gì nên hơi lo, lỡ không may Băng sợ quá ngất xỉu trong đó luôn rồi cũng nên. Do dự một hồi quyết định mở cửa xem thử. Chưa kịp bước vào cả lũ đã bị đẩy vào, cánh cửa cũng theo đó mà khóa lại.

Từ từ thường thức tác phẩm của mình nha. Có làm phải có hưởng chứ - suy nghĩ của Băng

Rèm che bị gió thổi bay phấp phới, khói tỏa ra từ bếp than bên ngoài tràn vào. Tiếng rên la từ mấy nghe nhạc bên ngoài phát ra. Vài búp bê trét trang cã mở to mắt lờ lờ trên trần nhà. Ngoài ra còn một số động vật như chuột gián cũng có góp vui. Dù biết là giả nhưng vẫn rất đáng sợ.

- á.a.... aaa... Khang ông bày chi thấy ghê vậy nè một con búp bê rớt xuống trúng người Nhi làm cô hét lên thất thanh

- thì mấy người nói càng ghê càng tốt mà, sao giờ trách tui chi. Khang lên tiếng biện minh

Cứ như vậy tiếng la hét liên tục phát ra. Phải mất hơn nửa tiếng họ mới tìm được đường thoát ra.

Đi xuống lầu, Băng nhìn thấy họ mặt ai cũng trắng bệch mặc cười kinh khủng. Cố nén lại Băng đi tới hỏi thăm

- mấy em bị sao vậy, không khỏe hã. Cần xin nghỉ không cô xin cho tở về quan tâm.

- là chị làm đúng hok Ngọc hỏi.

- ủa làm gì... sao chị hok hiểu giả ngu.

Cả đám tức nhưng cũng đành chịu, nếu nói ra chẳng phải không đánh mà khai mình cố tình bày trò phá giáo viên.

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Cách Đấu Chính Diện.

Sau lần phá người hại mình vừa rồi nhóm Vũ cũng chịu im hơi lặng tiếng vài ngày. Nhưng Băng biết rõ đây chỉ là tình trạng yên tĩnh trước bão lớn mà thôi.

- tui thấy mình ném đá đầu tay kiểu này không hay lắm Khánh.

- chứ sao giờ, đánh lên mà còn không thắng nổi thì đánh trực tiếp thắng được chết liền Châu.

- thử qua chưa Ngọc.

- chưa thử lần nào Vũ.

- vậy giờ thử đi Ngọc

Suy nghĩ một hồi, Vũ cũng cảm thấy Ngọc nói có lí. Chẳng lẽ trò gì Băng cũng giỏi, ai cũng có điểm yếu mà. Muốn biết được hay không thử thì biết liền.

- vậy thử bằng cách nào Khang.

- ừm... để coi, hay là thách đấu với bà Nhi.

Quyết định xong Vũ được giao nhiệm vụ đại diện nhóm đứng ra thách đấu.

Giờ học kết thúc, nhóm Vũ cố ý giữ Băng lại.

- chúng tôi muốn thách đấu Vũ.

- ừm... cũng vui. Nói nghe thử đấu gì. gặt gù.

- đua xe cả 6 người cùng nói.

Đây là trò cả bọn nghĩ ra, trước giờ thấy Băng toàn đi xe với tốc độ bình thường, có lẽ không giỏi về cái này.

- ok, đua... nhưng mà xe gì thì tôi quyết định. Thời gian địa điểm mấy em chọn. Băng.

Cả đám bàn bạc một hồi cảm thấy được, xe gì cũng biết chạy thì lo gì.

- 8h 30 tối nay Vũ.

Tối nay Phong về sớm, không lên ra ngoài được. Nếu có ra ngoài thì đảm bảo Phong sẽ đi chung. Mà việc này Phong mà biết thì coi như xong, cuộc sống về sau đảm bảo không bao giờ có 2 chữ tự do .

- không được đổi ngày giờ đi Băng.

- cô lạ ghê, đua thì đua chẳng lẽ còn phải coi ngày hoàn đạo hà Khang.

Biết nói sao bọn này cũng không hiểu nên Băng nói nhỏ lí do thực sự cho Ngọc nghe.

Ngọc vừa nghe lí do xong mặt cũng tái đi vài phần. Chuyện này tuyệt đối phải dấu anh hai.

- ừm... tui thấy nên đổi thành chiều 3h ngày mai đi Ngọc.

- vậy nghe theo Ngọc đi. Vũ.

Thời gian quyết định xong, còn địa điểm được chọn là đoạn đường gần nhà Vũ, nơi đó rất ít xe qua lại.

- cô định chọn xe gì Châu.

- hi... bí mật không bật mí được. Nói ra mất vui cười gian.

Thấy nụ cười trên mặt Băng cả Khánh và Ngọc đều rung mình. Ai chứ 2 người hiểu rõ nụ cười này đáng sợ thế nào.

Ngày hôm sau Băng dạy, lớp học bình thường. Kể từ sau khi Khánh, Ngọc chuyển tới thì cách dạy ru ngủ cũng biến mất, mọi thứ trở lại như cũ.

Theo như giờ đã định nhóm Vũ tới địa điểm đã hẹn, chỉ thấy trước mắt có 1 chiếc xe chờ hàng, Băng ngồi kế bên vừa uống nước vừa nghe nhạc.

- cô đừng nói đua bằng xe này nha Nhi chỉ chiếc xe chờ hàng.

- ai nói, xe đó có 1 chiếc làm sao đua Băng.

- vậy xe đâu Khang nhìn xung quanh ngoài xe chờ hàng ra chẳng còn xe nào nữa

- trong đó chỉ xe chờ hàng.

Gật đầu tỏ thái độ đã hiểu.

- giao luật đi Khánh trước tiên muốn nói rõ, mắc cong mắc lừa cô chị này.

- tất cả xuất phát cùng 1 lượt, chỉ cần 1 trong 6 người có thể thắng tôi thì tôi thua cười.

Kiểu này là bất công với Băng nhưng có lợi cho nhóm Vũ. Có ngu mới không chấp nhận mà họ không có ngu.

- còn nữa nếu tôi thua, thì tôi chấp nhận bỏ dạy, còn các cậu thua thì nợ tôi 1 điều kiện Băng nói tiếp.

- đồng ý Vũ. Dù sao cũng nắm chắc phần thắng, cô chuẩn bị rời trường đi là vừa. - Vũ nghĩ.

Sau khi nói rõ ràng, Băng ra hiệu cho người đem xe ra.

Trợn tròn mắt không tin nổi. Có chết cũng không nghĩ ra Băng sẽ chọn xe này. Cứ tưởng là moto hay oto gì gì đó chứ sao lại là.....

- XE ĐẠP ... cả bọn hét lên.

- chính xác, lúc đầu định đua moto nhưng suy nghĩ kĩ thì không được. Các cô, cậu chưa đủ tuổi, mà moto thì hơi nguy hiểm nên loại xe này là thích hợp nhất Băng giải thích.

Nếu không nắm rõ phần thắng Băng làm sao dám đưa ra điều kiện có lợi cho bên kia như vậy. Băng đâu có ngu.

Biết là bị lừa nhưng đã hứa thì không thể không đua được.

Tất cả 6 người trước giờ đều đi xe oto, không thì cũng là tay ga làm sao thắng nổi Băng thường xuyên tập thể dục buổi sáng bằng xe đạp được.

Kết quả đã rõ ràng Băng thắng cả 6 người.

- chúc may mắn lần sau. Các bạn nợ tôi 1 điều kiện. Bye.. tôi về trước. À mà mấy chiếc xe này tặng luôn cho đó. Giữ lại làm kỉ niệm để lần sau rút kinh nghiệm nói xong, Băng chạy chiếc xe đạp của mình về. Để lại sau lưng là 6 người lừa.

Lần thua này quá oan ức cả đám quyết phải dành lại phần thắng, lần này nhất định phải để Băng thua thật thảm mới được

Nhóm Vũ lại đưa ra lời thách đấu với Băng.

- lần này là đấu gì đây các học trò cung Băng lười biếng dựa vào ghế.

- võ , quy tắc như cũ Ngọc.

Lúc trước có nghe qua cô chị dâu này giỏi võ nhưng không tin 6 chọi 1 mà không thắng nổi.

- cái này ... ờ thì đổi cái khác được không Băng giả vờ khó xử.

Thấy thái độ của Băng cả bọn càng khẳng định lần này chắc chắn sẽ thắng. Quyết không chịu đổi và thế là rơi ngay vào bẫy.

Chọn thời gian địa điểm xong, Băng quyết định tới công ty Phong ăn trưa.

- Dạo này em hơi lạ, thường xuyên không có ở nhà. Có gì đâu anh hả Phong kéo Băng ngồi trên đùi mình, chỉnh sửa lại mấy cọng tóc rối ra.

- đâu có gì đâu mà. Tại em hơi chán nên thường xuyên đi kiếm chị dâu chơi thôi. Băng hơi chột dạ.

Phong nhìn Băng một hồi làm cảm giác chột dạ càng tăng thêm nên cố tình đánh lạc hướng chú ý của Phong.

- em buồn ngủ dụi dụi vào lồng ngực ấm áp của Phong.

- cũng được. Mà nếu em chán thì tới đây làm chung với anh nha.

- thôi khỏi, em muốn ở nhà à. giỡn, đi lần chỗ này thì thời gian đâu mà chơi với tụi nhóc kia.

- tùy em vậy, thôi ngủ đi. Phong thỏa hiệp.

- anh ôm em vô phòng nghỉ nha. Em lười đi quá.

- ừm... Phong cốc lên đầu cô vợ trẻ con này 1 cái rồi ôm vào phòng nghỉ riêng của mình. Sẵn tiện cũng ôm vợ ngủ một giấc.

Thẳng tới chiều Băng mới dậy, nhìn đồng hồ thấy cũng sắp tới giờ hẹn với lũ học trò nên Băng ra hôn Phong 1 cái sau đó chạy tới chỗ hẹn.

Lúc Băng tới đo đã thấy 6 vị học sinh ngồi đợi.

- cô trễ 5' Vũ.

- thôi bỏ qua đi, giờ đầu làn sao, có điều kiện gì không Băng hỏi.

- như cũ đồng thanh.

- chấp nhận

Trận đấu bắt đầu. Họ đánh, Băng đỡ tiện thể dạy họ một chút.

- chân này đá cao lên..... ừm không tệ..... nè chân này thẳng ra 1 chút, chân ngắn đá kiểu này không trúng đâu..... từ từ... tay phải dùng lực tí nữa mới được, nhẹ quá..... cứ thế ,Băng chơi méo vòn chuột vừa chơi vừa dạy, điều chỉnh tư thế cho mấy đối thủ.

15' sau Băng vẫn cứ đỡ không đánh trả20 ' sau vẫn vậy. Cả đám mệt quá ngồi hãn xuống bãi cỏ.

- sao cô không đánh trả ? Khang.

- không đánh mà mấy người đã thế này, nếu đánh thì mấy cậu nhập viện ai lo Băng nhón nhon ngồi uống nước.

Im lặng, không ai lên tiếng , Băng nói đúng trên căng bản họ đánh không lại. Trận này lại thua thêm một lần nữa. Họ lại nợ Băng thêm 1 điều kiện

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Lễ Hội Trường

Hôm nay, tâm trạng Băng cực vui vẻ, nghĩ tới những gương mặt của mấy học trò cùng hôm qua mà giờ vẫn không nhịn cười được.

Lúc đó cả 6 người ai nấy cũng mang gương mặt tức giận mà không làm gì được. Bất lực nhìn Băng cầm túi xách bỏ đi. Trời đúng là không công bằng 6 người đánh 1 không những bị thua mà người bị đánh không thấy xước miêng nào còn có sức tung tăng thông thả tràn trề sức lực trong khi người đánh ai nấy cũng đứng không nổi chứ đừng nói đi.

Nói thật họ không ngờ Băng lại giỏi võ tới cỡ đó. Cùng lắm chỉ nghĩ võ của Băng chỉ đủ để phòng thân . Ngay cả em chồng như Khánh, Ngọc cũng cho là vậy nên mới đầu võ, ai dè gây ông đập lưng ông, tự mình hại mình.

Băng ngồi vào chỗ, mắt nhìn xuống cả lớp, tay chống cằm

- sắp tới trường tổ chức lễ hội. Lớp có ý kiến gì không Băng.

- sao cô biết, trường chưa thông báo gì mà Châu

- tại sao cô biết không quan trọng. Quan trọng là mấy em có ý kiến gì không. tiếp tục nhìn cả lớp không chớp mắt.

Tuần trước do hiệu trưởng không khí gần đây trong trường hơi căng thẳng nên Băng đã đề xuất ý tưởng tổ chức lễ hội. Lúc đầu là thuận miệng nói chơi ai dè hiệu trưởng lại ngay lập tức gật đầu đồng ý còn đem toàn bộ kế hoạch giao cho Băng phụ trách. Cái miệng hại cái thân mà.

- tại sao phải hỏi ý kiến của chúng tôi, chẳng có lí do gì chúng tôi phải cho ý kiến Vũ bùi môi.

- xem ra cái lớp này cũng chỉ có vậy. Còn nói là ghê gớm lắm. Bây giờ ý kiến cho lễ hội trường mà cũng không có được cái nào đối với lớp yêu quái không nghe lời này chỉ có cách khích tướng là hiệu quả nhất.

- Ai nói. Theo em thì tổ chức thi múa hát giữa các lớp con cá thứ nhất lớp trưởng đã mắc bẫy.

- thi đua thành tích người thứ 2, lớp phó .

- hội chợ ẩm thực

- thiết kế thời trang

- vẽ tranh

-V.....V.....

Cả lớp lần lượt mắc câu. Liên tục đưa ý tưởng miễn phí cho Băng.

- các lớp tự lên kế hoạch kinh doanh. Tiền thu được tự chia. Vũ nhàn nhạ lên tiếng.

Tập trung ý kiến của mọi người. Băng lên được bản kế hoạch hoàn hảo trong đầu.

- ừm.... vậy con gái lớp mình do lớp trưởng dẫn dắt lựa chọn ra nhóm múa để tham gia thi. Còn kế hoạch kinh doanh thì làm nhà ma đi. Nhóm Vũ hình như có kinh nghiệm về chuyện này lắm. Băng vẫn không quên nói móc nhóm Vũ.

- chẳng lí do gì chúng tôi phải làm theo Vũ.

- Ai đó nợ điều kiện của tôi mà. Điều kiện thứ nhất là làm theo lời tôi, tham gia lễ hội trường theo kế hoạch vừa rồi cười tươi.

Nhóm Vũ dù tức rất rất muốn làm trái nhưng khổ nỗi tự làm tự chịu. Ai kêu thua người ta làm chi. Còn lớp thì luôn nghe theo nhóm Vũ. Nhóm Vũ đồng ý thì lớp cũng ok .

Sau khi mượn ý tưởng của 11A Băng thuận lợi nộp bản kế hoạch cho hiệu trưởng. Trường cũng được thông báo về kế hoạch của lễ hội.

1 tuần trôi qua, các lớp riu rít chuẩn bị. Duy nhất 1 lớp là ngoại lệ. Đó là lớp 11A nhưng Băng hoàn toàn có lòng tin vô lớp này. Lớp này chỉ được cái đã hứa là làm tới cùng, mà đã làm thì phải đạt tới trình độ hoàn hảo.

Ngày toàn trường mong đợi cuối cùng cũng đến. Theo kế hoạch thi múa hát diễn ra vào buổi sáng. Kinh doanh diễn ra vào chiều tối.

- lớp ta chuẩn bị xong chưa, 5 ' nữa tới lượt lớp ta đó băng đi vô phía sau hội lớp trưởng.

- ừ.... suốt thời gian luyện tập ngay cả hội cũng tiết kiệm không hỏi, giờ lo có hơi muộn không không đợi Trang trả lời, Khang bỏ mồm vô nói móc Băng.

- tôi còn nghĩ lớp này tài giỏi không cần giáo viên quan tâm chứ. Không ngờ các người cũng cần giải viên như mấy lớp khác. Hey.... thất vọng, thất vọng. Tỉnh vào đây cảnh cáo các cậu không nên ra làm trò cười mất hình tượng, theo tình trạng này chắc muộn mất rồi, không còn đường lui nữa. Chết bây giờ tôi nên trốn trước. tỏ vẻ thương tiếc xoa xoa cằm suy tư.

- cô đợi đó mà coi. Tôi cho cô thấy lớp này tuyệt đối không cần dựa vào giáo viên ừ.... Vũ .

- ồ.... chắc không cần tìm chỗ trốn rồi.... mặt mũi của tôi cũng coi như được bảo toàn.... thi tốt vậy tay, đi ra hàng ghế ban giám khảo ngồi.

Lớp 11A trình diễn đúng là không chê vào đâu được. Nam đẹp trai, nữ xinh gái ai cũng có chất giọng tuyệt vời....mọi người ai cũng bị cuốn vào tiết mục này.

Các lớp khác cũng lần lượt biểu diễn nhưng không lớp nào hay hơn lớp 11A, duy nhất 1 lớp. Là 11E có tiết mục gần bằng, so ra cũng không kém lắm. Toàn ai cũng chắc chắn giải nhất thuộc về 11A

Kết quả được công bố, nhưng nằm ngoài dự đoán của mọi người, lớp giải nhất là 11E, 11a chỉ đứng thứ 2 . Nguyên nhân là điểm số của Băng cho lớp 11A thấp.

- cô cố tình chống đối lớp này đó hả Nhi giận dữ nhìn Băng đang uống nước trái cây ngon lành.

- Đúng, ai đòi giáo viên chủ nhiệm không giúp còn hại lớp mình là sao Châu.

- lần này chị thật sự quá đáng, có cần trả thù lớp theo kiểu này không Ngọc cũng không đồng tình với Băng.

- lấy việc công trả thù tư Vũ.

- không quân tử Khang.

- - nhiều lời chỉ trích khác từ các thành viên trong lớp.

Nhân vật chính bị chửi vẫn ung dung ngoái lơ tai, coi như gió thoảng qua. Tâm trạng vẫn không hề bị ảnh hưởng.

- xong chưa bỏ ly nước xuống.

- chưa cả lớp đồng thanh.

- vậy giờ chửi tiếp hay nghe tui nói nhẹ nhàng đứng lên.

Nhất thời im lặng không ai lên tiếng chờ nghe giải thích.

Thấy mọi việc tạm ổn, Băng hít một hơi thật sâu

- thứ nhất lúc này chính mấy người nói không cần dựa vào giáo viên nên tôi tương thật, không giúp các bạn. Thứ 2 tôi cần gì trả thù, lớp này trước giờ

bày trò toàn bị chơi ngược lại, có trả thù thì tôi là người bị trả thù mới đúng chứ. Thứ 3 là tôi Hàn Ngọc Băng là con gái, quab6 tử dành cho con trai mấy người. Mà con trai mấy người xúm lại chỉ trích hội đồng tôi bộ quân tử lắm hả. Cuối cùng điều kiện đi kèm của hạn nhất là ngày mai phải thay mặt trường đi trình diễn tại trung tâm văn hóa bộ mấy người muốn trình diễn hà hít thở nhanh chóng bổ sung khí. Nói nhanh quá nên giờ thiếu khí.

Lí lẽ Băng đưa ra chặn hết họng của 20 người trong lớp . Đúng là không ai muốn diễn tại trung tâm văn hóa đâu. Mất công mà chẳng được gì. Còn phải bỏ thời gian cả ngày ra nữa. Hạn 2 vẫn là tốt nhất.

- sao cô biết điều kiện đi kèm của hạn nhất vậy Trang hơi tò mò, cái này đâu có ghi trong danh sách thường đâu.

- ý kiến của tôi mà. Ghi ra ai chịu cố hết sức mà bộc lộ tài năng chứ. Có ai rảnh rỗi đi theo ban giám hiệu làm vũ công, ca sĩ miễn phí mới lạ Băng

Lớp thờ ra 1 hồi, cũng may thoát1 khỏi kiếp nạn, lần này đúng là phải cảm ơn bà cô quý quái này rồi. Nhưng mà lòng tự trọng không cho lớp nói ra 2 từ cảm ơn này trước mặt kẻ thù là Băng

Tối nay là thời điểm các lớp kinh doanh, lớp 11A làm nhà ma theo lời Băng . Nhóm Vũ còn đặc biệt dành tặng riêng cho Băng 1 màn bù lại chuyện hù ma không thành của lần trước.

Băng vô duyên vô cớ bị đẩy vào nhà ma này với lí do chim ngưỡng thành quả của lớp. Tuy vậy với đầu óc thông minh sẵn Băng biết rõ lớp này cố tình bày trò chọc mình. Đáng tiếc, Băng trời không sợ, đất không sợ, chỉ sợ Phong, nên cái lũ ma giả này đương nhiên cũng không là vấn đề gì với Băng. Nhưng vẫn muốn chơi với lớp này một chút , lớp có lòng thì Băng có ý. Băng đi thẳng vào trong.

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 9: Nhà Ma, Tự Mình Hại Mình

Thấy Băng đi vào, Vũ ra hiệu cho cả lớp sẵn sàng tiếp đón. Lần này nhất định phải thành công trong việc cho vị giáo viên chủ nhiệm này một bài học nhớ đời để lần sau thấy lớp phải tìm đường mà tránh.

Vào trong, cảm giác của Băng là bóng tối bao trùm, xung quanh chỉ có vài búp bê phát ra nguồn sáng màu đỏ, thêm vài bước Băng cảm nhận được có hơi thở của con người. Bước nữa , Băng cảm giác có một bàn tay lạnh lẽo đang nắm lấy chân mình, không gian yên tĩnh bắt đầu phát ra những âm thanh rùng rợn, vài cái bóng di chuyển xung quanh.

- hey.... hù trẻ con. Băng thờ dài.

Nếu người ta đã có lòng bày ra thì Băng cũng sẽ có ý cùng mọi người chơi tới cùng.

- Á.....aaaaaa..... má ơi, cái gì bắt chân con vậy nè Băng hét toát lên. Nhân lúc mọi người còn đang há hê, Băng giơ đôi giày cao gót lên đập mạnh xuống cánh tay đang giữ chân mình.

Tiếp sau đó chỉ nghe tiếng hét thất thanh từ chủ nhân của đôi tay đáng thương.

- ồ... ma cũng biết đau, phát hiện mới làm bầm trong miệng vài tiếng, Băng bắt đầu đi tiếp.

Với châm ngôn quyết không để thua, cánh tay của vị ma nào đó lại mò tới, giữ vai Băng, kèm theo đó là một luồng gió lạnh được thổi tới.

- a.....aaaa Băng giờ chiều cũ, lần nữa kêu la ầm trời. Song song với đó cánh tay vòng về sau cầm lấy tay con ma không biết điều kia quật mạnh một phát. Hậu quả là thân hình của con ma ' phịch ' một tiếng đáp đất.

Thoát khỏi con ma vừa rồi Băng lại đụng trúng một con ma không có mắt khác. Cô gái tóc dài xổa cho rối tung ra, mặc bộ áo dài trắng phía trên dính một lượng không ít chất màu đỏ như máu. Cô gái tiến sát , giờ tay về phía Băng.

Lắc đầu, Băng bẻ tay ma nữ vòng về phía sau ghé sát vào tai ma nữ nói nhỏ bộ áo dài đẹp vậy mà lại nhuộm màu vô, uổng quá. Coi chừng giặt không sạch là mất luôn bộ này đó nói xong, dùng sức bần chân giẫm cho vị ma nữ một cú ngã nhào ra đất.

Càng vào sâu, sương mù càng nhiều, ánh sáng cũng hạn chế hơn, chỉ duy nhất một đường sáng dẫn đường cho người tham quan. Băng theo luồng sáng đi về phía trước, dựa vào cảm giác để nhận thức mọi việc xung quanh.

Giữa đám khói bao quanh, tay, chân Băng bị giữ lại. Có tiếng bước chân tiếng lại gần. Có dùng đôi mắt đã được tập luyện qua nhiều năm nhìn trong tối quan sát kĩ người đi tới. Dù không rõ ràng nhưng vẫn có thể thấy được người đi tới có cầm theo 1 cái xô có chứa một lượng không ít chất lỏng trong đó.

Khôe miệng nhếch lên, trong lúc người vừa tới tạt chất lỏng trong xô tới, Băng cúi người ngồi sát xuống đất. Chất lỏng hạ cánh an toàn trên người đang giữ tay chân Băng và vài người gần đó8

Cứ thế, liên tục vượt qua các thử thách từ những con ma cuối cùng Băng cũng ra khỏi nhà ma trong tình trạng hoàn toàn bình thường, trên người chỉ dính vài giọt chất lỏng màu đỏ nho nhỏ nếu không quan sát kỹ tuyệt đối nhìn không thấy. Trên mặt cố gắng tìm tòi cũng không tìm ra tia sợ hãi nào, ngược lại còn rất vui vẻ.

Thấy Vũ đang chờ sẵn ở ngoài, Băng tiến lại gần.

- nhà ma này làm tốt ghê, lần sau cứ nhu vậy mà phát huy. Gửi lời chúc may mắn của cô tới lớp nha. Về trước đây. Bye... bye..... nụ cười thắng lợi nở trên gương mặt xinh đẹp của Băng.

' trên đời này Hàn Ngọc Băng tôi không sợ trời không sợ đất. Chỉ sợ ông xã ở nhà. Cái nhà ma này mà muốn hù tôi hả ? Còn khuya nha. 5 tuổi tôi bắt đầu chơi trò này rồi. Trình độ mấy cô cậu còn tập dãi dãi. ' Băng vừa đi vừa đắc ý nghĩ.

Lúc đi qua chỗ mấy người mới từ nhà ma ra Băng bắt đất dĩ thờ dài.

- bình thường vậy mà đã người nào người nấy cất không còn giọt máu, thử nghĩ mấy người này mà được tiếp đãi đặc biệt như mình chắc xỉu luôn tại chỗ không chừng

Quay lại chỗ Vũ, sai khi Băng đi cả một đám ma từ nhà nhà cũng chạy ra.

- bà cô này không phải là người

- tụi bay coi tay tao nè, gãy luôn ời quá

- mầy nhầm nhò gì, tao bị quăng 1 phát muốn gãy xương luôn nè

- còn đỡ mầy coi tụi tao đi. Về tầm 2 ngày không biết đóng màu này có biến đi không nữa

-

Âm thanh hỗn tạp cứ nhào nhào ập đến. Con giận dữ của Vũ cũng theo đó mà tăng cao. Thực sự trên đời này không ai trị nổi con ác ma này hả trời. Chẳng lẽ lớp 11A lại thua dưới tay một vị giáo viên mới vào nghề sao ? Đây là điều không thể. Dù chỉ còn hơi sức cuối cùng cũng phải đấu tới cùng mới thôi.

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Ăn Chơi, Cô Không Kém Ai Đâu

Đã 1 tuần từ ngày lễ hội trường kết thúc, điểm lạ là lớp 11A huyền thoại chả động chạm gì tới Băng nữa. Bài giảng chán cũng gắng ngồi cắn bút mà nghe, nói mớ lớp thì cũng chỉ nhận được sự thờ ơ. Mấy chiều đón tiếp cũng không xuất hiện.

Lúc đầu Băng còn tưởng là có âm mưu gì to lớn đằng sau. Nhưng đợi hết 1 tuần mà tình hình vẫn cứ như cũ, không động tĩnh.

Cứ kiểu này Băng sợ mình vì chán mà bị hỏng luôn không chừng. Chấp nhận nguy hiểm trốn chồng đi dạy vì nghe lớp mình dạy là lớp siêu quậy không ai chịu nổi, còn tưởng là ngày tháng đi dạy sẽ cực kì vui vẻ, kiếm được đối thủ so chiêu với mình. Bây giờ thì tốt rồi, tiến không được lùi cũng chả xong.

Mất 30' để suy nghĩ, Băng đưa ra quyết định. Lớp này không tìm mình thì mình tự tìm lớp vậy.

Gần đây Băng phát hiện lớp 11A thường xuyên cúp học tập thể, trốn ra ngoài chơi. Haha... để coi, Băng cũng muốn coi bọn này đang làm trò gì mà không để ý tới mình.

Lớp 11A giờ ra chơi.

- ha... ha... công nhận Ngọc giỏi ghê. Chiêu chiến tranh lạnh này sài được lắm luôn Trang.

- chính xác, cứ nhìn tới bộ mặt gần đây của bà mà tức cười dễ sợ. huyền - Lớp phó văn nghệ cũng hùa theo.

- ờ..... bây nói đúng. Nhưng mà chả lẽ cứ vậy hoài hả. Châu.

- tui thấy Châu nói có lí á. Cứ vậy cũng chán. Tìm trò khác đi Nhi.

- Khánh có ý gì không ? Khang quay người nhìn Khánh với ánh mắt mong đợi.

- Ngọc, có ý gì nữa không Khánh nhìn Ngọc.

Đáp lại sự mong mỏi của các thành viên trong lớp là cái lắc đầu của Ngọc. Ngọc cũng chỉ vô tình biết chị dâu này cực kì sợ chán. Trong những ngày anh hai bỏ chị ở nhà chị cũng vì chán mà đem lại không ít phiền phức cho anh hai. Vì vậy Ngọc mới giờ trò chiến tranh lạnh biết chắc chị sẽ không chống lại được. Bây giờ tìm trò khác thì Ngọc cũng bó tay, nhất thời mù tịt không nghĩ được gì hết.

Thấy Ngọc lúng túng, Vũ lên tiếng giải vây - thôi, tạm thời như vậy trước đi, lát ra ngoài chơi không ?

- ok, đi. cả lớp đồng thanh hét lên. Gì chứ đi chơi thì lúc nào cũng sẵn sàng.

Lớp sôi nổi bàn luận mà không để ý có người đứng ngoài đã đem mấy lời này nhét hết vào tai.

' lớp 11A được lắm, hóa ra là giờ trò quý, có ý chống đối mình, hèn chi cả tuần nay cứ..... Giỏi, giỏi, đặc biệt là cô em chồng thân yêu này còn bắt tay hòa vào chống đối mình nữa. Để coi, he he, ' Băng nhẹ nhàng rời đi. Để quên quyển sách mà quay lại không ngờ nghe được tin này.

Chuông vào lớp vang lên, lớp 11A đồng loạt xách cặp rời đi.

Phía cổng sau là nơi ít bị chú ý nhất, nên cả lớp chọn nơi này làm nơi trèo ra.

- hello, có đường không đi trèo chi mắc công vậy nè, nguy hiểm nữa, mấy em té xuống là nguy hiểm lắm biết không hả giọng nói quen thuộc vang lên thu hút ánh mắt toàn lớp.

- chúng tôi té là việc của chúng tôi, cần gì cô lo Khang nhanh miệng phản bác.

Toàn lớp an toàn nhảy xuống phía bên ngoài. Băng mở cổng bước ra theo.

- hiểu lắm lớn, tui lo là lo lỡ mấy cậu té xuống là chết luôn mấy bụi cây ở dưới. Mấy người có bảo hiểm, bị thương còn nhập viện chữa trị. Nặng lắm là tàn phế thôi. Còn mấy bụi cây này bị thân hình gần như voi đè xuống là chỉ có 1 đường duy nhất thôi. Là chết, hết cứu Băng từ từ giải thích, kèm theo bộ mặt tiết nuối nhìn mấy bụi cây gần đó.

Nhìn... nhìn... nhìn... phải nhìn. Mà hết nhìn nổi rồi, hừ..... mà khoang.

Cả lớp tròn xoe mắt nhìn Băng. Cô đi ra từ cổng, chìa khóa cổng này mất lâu rồi mà. Do không ai đi lại bằng cổng này nên trường cũng chả thèm thay... sao ... sao... cô lại mở khóa được.

- sao cô mở cổng được Vũ thay mặt lớp đưa ra nghi vấn.

- à.. loại khóa này dễ mở mà. Đây nè.. xòe cây kẹp tằm trong tay ra.

- cô có tìm năng làm trộm cả lớp gật đầu hưởng ứng. Ngoài Ngọc, Khánh. 2 vị này biết rõ chị dâu nhà mình có rất nhiều tài lẻ, trò này chỉ là 1 trong số đó thôi.

Cả lớp mặc kệ Băng, bỏ đi trước. Băng cũng phôi hạp không đi theo.

Lớp tiến vào, quán bar gần trường. Đang trò chuyện vui vẻ, nhập tâm. Lát sau lớp chợt đồng loạt quay mặt về phía cô gái không mời mà tới. Không ai xa lạ. CHÚ NHIỆM LỚP

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quý Trị Lớp Học Siêu Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

- các người mở miệng to vậy làm gì ? Bắt ruồi à. ... chep chep... cách này hay, đỡ tốn gặt gù.

- cô... cô.. sao cô ở đây cả lớp ngậm miệng lại.

- ơ hay nhờ.. bộ nơi này cấm tôi vào à. Mà nè, tôi dặn đi dặn lại rồi, là học sinh không được tới mấy nơi này. Học không lo học mà dám cúp tiết trốn ra đây,

- ngừng.. cô cũng có tiết mà, sao cũng ở đây Vũ hỏi ngược lại.

- ờ thì...a.... học sinh của mình ở đâu thì mình phải ở đó chứ. Còn mấy cậu biết cúp tiết trốn hic5 chả lẽ tôi không biết cúp tiết trốn dạy hả

Cả lớp nín thinh. Chưa có vị giáo viên nào lại có mấy lí lẽ này. Hóa ra giáo viên cũng có đặc quyền cúp dạy .

Haha.... tiếng cười vang lên từ. Phía trái làm mọi người ngoái đầu lại nhìn. chàng trai vẫn không ý thức được nguy cơ trước mắt mà vẫn cứ ôm bụng cười lăn cười bò.

- anh Huy anh cười gì đó Khang vỗ vai chàng trai trẻ.

- hóa ra đây là vị giáo viên huyền thoại mà trường đồn hả. Đúng là trăm nghe không bằng một thấy chắc chắn không ngờ cô giáo ma quỷ mà tụi này đồn lại trẻ đẹp vậy Huy cố nhịn cười nói ra mấy lời nhận xét của mình.

Băng nhìn người vừa mới nói chuyện, cảm thấy quen quen. Sau 30 ' suy nghĩ cuối cùng cũng nhớ ra. Đây là cậu học sinh nổi tiếng của trường Lý Đức Huy , là hội trưởng hội học sinh, năm nay học lớp 12.

Giỏi lắm thì ra là có hội trưởng chống lưng, hèn chi lớp này lỗi vì phạm nhiều như cát trên sa mạc mà chưa lần nào bị kỷ luật.

- thôi thôi được rồi. Chẳng lẽ trốn ra là để ngắm nhau à. Kêu đồ uống đi chứ . Băng đẹp bỏ không khí căng thẳng vừa rồi.

- kêu đồ uống đi. Ngọc.

- ừm kêu đi, châu này anh khao, cứ tự nhiên Huy

Tất cả hưng phấn gọi một loạt các loại đồ uống có cồn. Sau khi phục vụ bùng ra Băng bắt chợt lên tiếng

- học sinh không được uống mấy thứ này. Phục vụ anh đẹp hết mấy thứ này đi. Rồi đem loại nước trái cây mắc nhất tiệm ra đây. Sẵn tiện mang cho tụi loại rượu đắt nhất. Ra luôn. giọng nói ngây thơ hồn nhiên mà làm cho 20 người tức giận. 1 người nào đó tròn tròn mắt thẫn thờ tiếc cho mình.

Mấy đồ uống lúc đầu kêu đã không rẻ gì rồi. Giờ lại kêu thêm 1 loạt mà giá gấp 2 -3 lần. Quan trọng nhất là thứ lúc đầu kêu bị đem đi đổ hết.

- ' trời ơi... lần đầu gặp đã đất tụi gì đâu mà..... đúng là ác ma mà.. ' Huy thẫn thờ trong lòng.

Nhìn mặt mấy học trò mà Băng mát dạ vô cùng. Cho chừa cái tụi bày trò cô lập mình. Còn về việc rượu là Băng cố tình chửi Huy ai biểu bao che cho tụi này chi.

- ê, tại sao cô uống rượu mà chúng tôi uống nước trái cây là sao ? Nhi bất bình thay cho lớp.

- hehe... giáo viên được uống rượu. Nhà nước không cấm nhưng còn học sinh thì bị cấm đấy. Tôi là công dân tốt nên phải có trách nhiệm ngăn cản học sinh làm chuyện xấu Băng cười đến chướng mắt.

- thôi đi học chị còn ăn chơi ghê gớm hơn tụi em gấp mấy trăm lần nữa kìa. Bây giờ lại cản tụi em hứ... Ngọc bĩu môi.

- cũng vì lúc trước cô ăn chơi nên hiểu được tai hại của nó. Bây giờ cô không muốn các em phạm phải sai lầm này mất long lanh như sắp khóc.

- A.... aa nhớ ra rồi, Huy đột nhiên hét lên .

- aa..... chết rồi, mau gọi xe cấp cứu Băng hét theo.

- cô gọi cấp cứu làm gì Huy hỏi, cả lớp gật đầu hưởng ứng.

- đưa cậu vô viện tinh bọ.

- tụi bị gì Huy ngơ ngác.

- chạm dây thần kinh nào đó chưa rõ. Nếu không cậu la lên làm gì

Huy chợt nhận ra mình đang bị hớ, đồng thời cũng bị vị giáo viên này châm chọc.

Ánh mắt chuyển từ trên người Băng qua Huy. - ừm đúng ời, anh la cái gì vậy đồng thanh.

- cô là Hàn Ngọc Băng, năm nay 20t. 2 năm trước đã từng là học sinh trong trường đúng không gạt bỏ những vấn đề không liên quan Huy trực tiếp xác minh nghị vấn của mình.

Lúc đầu chỉ cảm thấy quen quen. Giờ nghe nói cô lúc còn đi học ăn chơi ghê gớm nên chợt nhớ ra.

- hi... không giờ tụi nổi tiếng vậy nha. Băng.

- không nổi mới lạ, lịch sử của chị hào hùng quá mà . Khánh nói chen vô.

- lịch sử gì á Châu tò mò.

- Học sinh huyền thoại của trường mình 2 năm trước. Các thầy cô ai nghe đến tên cũng cách xa 3 bước. Nổi âm ảnh của giáo viên. Thần tượng của mọi siêu quậy. Huy nói ra những gì mình được biết.

Năm đó câu mới vào trường đã nghe danh của Băng, cũng có dịp chạm mặt vài lần. Lúc đó trong trường không ai là không biết Băng. Giáo viên phải nể vài phần, học sinh kính phục. Tới nổi hội học sinh lúc đó được xem là có uy lớn nhất trong lịch sử cũng bó tay chịu thua. Chỉ là phong cách của Băng lúc đó không như bây giờ nên ít ai nhận ra. Kèm theo các giáo viên năm đó cũng hầu hết đã được thay thế gần hết nên càng ít người nhận ra Băng.

Trợn mắt há mồm, toàn thể 11A nghe xong không tin nổi. Giáo viên ác ma thì ra có quá khứ kinh khủng vậy.

- nói quá rồi, tôi có ghê như vậy không sao tôi không gì hết cả chu môi ngẩn mặt lên nhìn trần nhà, đăm chiêu suy nghĩ.

Huy dùng ánh mắt chia buồn nhìn 11A. Xem ra lớp 11A siêu quậy này gặp phải sư phụ của siêu quậy rồi, hèn chi lớp cứ như tôn ngộ không dù tài giỏi tới đâu cũng không thoát khỏi bàn của phật tổ là Băng.

- hừ... dù sao cũng chỉ là quá khứ. Có gì ghê đâu. Tương lai bây giờ người nắm giữ vẫn là lớp 11A này Vũ lên tiếng.

- dẹp chuyện này đi. Bây giờ đưa xe đi Băng đề nghị. Cũng lâu lắm rồi chưa thử cảm giác mạnh này.

Vừa nghe vậy Ngọc, Khánh hai người 2 bên vội kéo Băng ra 1 góc

- chị điên hả, lỡ anh hai mà biết thì sao Ngọc nói nhỏ.

- đúng đó, chị quên là tai mắt của anh Phong ở đâu cũng có hả Khánh.

- ôi dòi oi, cứ lo hoài cũ. Chị không nói, 2 em cũng không nói Phong sao biết mà cho dù bị tai mắt của Phong thấy thì sao. Minh chết cũng không nhận ai làm được gì mình. Băng dối lòng, trời mới biết những lời này tuy nói ra cho 2 đứa em chòng nhưng thực ra cũng đang nói cho chính bản thân để an ủi mình.

- vậy cũng đúng hi hi... lâu rồi từ lúc về tới giờ do ngại anh Phong nên cũng chưa dám đưa qua. Huống chi nếu anh Phong bắt được có chị dâu chịu trận trước lúc đó trốn còn kịp câu cuối Khánh giữ trong lòng nói ra là chết chắc.

- ừm có lí, vậy hôm nay tranh thủ chơi hết mình đi Ngọc bị thuyết phục.

Sau 5' bàn bạc Băng cũng được đưa về vị trí cũ.

- khai mau, 3 người có quan hệ với nhau hay gì vậy Châu.

- quá khả nghi. Nhi.

- cach xưng hô cũng khác mọi người Khang.

-

-.....

Thấy lạc đề và cũng để kết thúc cuộc tra khảo này Băng lên tiếng

- giờ có đi không thì bảo, tôi muốn đổi ý đuổi các người về trường rồi đó uy hiếp.

- Đi đồng thanh.

Ngu sao mà không đi, giờ về trường có nước chán chết. Cả lớp cũng vô ý quên luôn cuộc tra khảo.

Khánh, Ngọc thờ ra 1 hồi, may mắn không bị lộ chuyện.

Chuẩn bị xong xuôi, 2 người 1 chiếc vào vạch xuất phát. Vũ chờ Băng. Sau tiếng còi của Huy các xe lao đi trong gió.

Dọc đường Băng la ràn ràn, làm người chở như Vũ điếc tai muốn chết, nhưng cuối cùng về trước vẫn là Vũ.

- tôi hỏi thật danh siêu quậy của cô là dùng tiền mua về hả. Tốc độ này mà la cứ như bị ai giết ấy Vũ

Im lặng có ai biết Băng la không phải vì sợ mà là vì vui, lâu rồi kể từ khi lấy Phong, Băng đừng nói là đua xe, lái xe còn bị hạn chế nữa là.

Chuông điện thoại reo làm ngắt lời phản bác chưa kịp ra khỏi miệng của Băng.

- alo, chồng ừ, anh gọi em chi vậy đi ra chỗ không người.

- em đang ở đâu
- em ở chỗ chị dâu lớn, anh hỏi chị vậy dáo dác nhìn xung quanh, trời không lẽ bị bắt gặp thiệt .
- thật
- anh không tin cứ gọi hỏi chị dâu lớn đi .
- ừm, anh có chuyện, lát em từ chỗ Như về ghé qua công ty về cùng anh
- dạ, ừ anh nhất bye
- lát gặp,

Cúp máy, Phong lúc này nhìn thấy có bóng người giống vợ mình trong nhóm đua xe lướt qua nên gọi hỏi, giờ cũng yên tâm rồi.

Băng vừa cúp điện thoại lòng run lên từng hồi, Khánh, Ngọc cũng thấy lạ, người chị dâu sợ nhất là anh Phong, chả lẽ cuộc gọi vừa rồi là của

- anh..... anh hai hả chị. Ngọc thầm mong trời, đừng để anh biết gì nếu không thì khổ rồi.
- yên tâm đi, là Phong, nhưng mà anh không biết gì hết, gọi kêu chị tới công ty thôi.

Nhịp tim trở lại bình thường, tốt nhất lần sau tìm đường nào không người mà đưa cho an toàn.

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trại Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Đại Họa... Học Sinh Giáo Viên Đều Là Siêu Quậy

Băng nhanh chóng tạm biệt lũ học trò, phóng xe tới công ty Phong.

Trong phòng tổng giám đốc, Phong vẫn vui đầu vào đóng giấy tờ trên bàn, không hay cô vợ nhỏ của mình đã vào tới.

Băng nhìn Phong thoáng hơi đau lòng, đi nhẹ nhàng từ phía sau ôm lấy cổ, tự đầu xuống vai Phong.

Mùi hương quen thuộc làm Phong bỏ giấy tờ xuống, đưa tay kéo Băng ôm vào lòng.

- hôm nay đi chơi vui không ? hôn nhẹ lên trán vợ.
- vui, chỗ chị dâu vui lắm cái này là nói thật, ở trường đối đầu với bọn học trò yêu quái cũng rất thú vị.

Cốc.... cốc cốc. Tiếng gõ cửa truyền tới cắt ngang không khí ấm áp của 2 vợ chồng.

- vào đi giọng có phần không vui.

Là người nào tới mà biết chọn thời gian vậy. Phá tan không khí lãng mạn.

Hai người con trai tuyệt đẹp đi vào.

- ôi trời ơi, thôi ngay cái trò tình tứ ấy đi nhé, chỗ này là công ty đó vừa vào cửa là thấy cảnh vợ chồng ôm ấp, 2 người này không ý thức được đây là chỗ làm việc à.

- hừ... đúng là hai người muốn ôm thì về nhà mà ôm, có cần quán nhau như vậy không chứ người thứ hai.

Hai người tự nhiên ngồi vào bộ sofa trong phòng, không thèm liếc mắt tới chỗ chủ nhân nơi này.

- 2 anh rảnh rồi sao không tìm hai chị dâu đi, ai kêu mấy anh tới đây xem mà chứng mất. Băng thoát ra khỏi vòng tay ấm áp của chồng, đi tới chỗ hai người anh của mình.
- trời ơi, ngó xuống đây mà coi nè, đứa em gái gả đi như bát nước hắt đổ, chẳng bao giờ lấy lại được Quân ngựa mặt lên trời than khổ.
- Phong, mày trả lại đứa em gái yêu quý của tao đây. Nó mới làm vợ mày một năm mà quên luôn hai thằng anh này rồi Đạt cũng tham gia góp vui.

Hai người chủ yếu là nói quá, chứ cảnh ôm nhau này thì hầu như lần nào cũng gặp, chỉ cần là 2 vợ chồng này ở chung một chỗ là cứ y như nam châm vậy. Dính chặt lấy nhau.

- hai người không lo công ty của hai người đi, tới đây làm gì ? Phong cũng xuống sofa ngồi, tiện tay kéo vợ ngồi xuống đùi mình.

Người ngoài ai đoán được vị chủ tập đoàn khổng lồ đa quốc gia. Trên thương trường tàn nhẫn, vô tình lại có bộ dạng như vậy trước mặt vợ mình. Để người ta nhìn thấy không sợ chết đứng mới lạ.

- hai người không buồn nhau ra được à Đạt thực sự không nhìn nổi nữa. Cậu và vợ sắp cưới cũng yêu thương nhau không kém vợ chồng này nhưng cũng không tới nỗi cứ quấn lấy nhau như vậy.

Phong biết điều buồn vợ ra để vợ ngồi xuống bên cạnh. Nhưng tay vẫn ôm lấy eo vợ không buông.

Người nhìn chường mắt cũng hết cách, đây là giới hạn cuối cùng rồi. Huống chi trước mặt anh vợ cũng không cần giữ kẽ như vậy.

- hey... hết cách... thôi vào vấn đề chính. Đạt, đem kế hoạch đưa qua cho Phong xem đi.

Đạt lấy xấp hồ sơ đưa qua cho Phong.

- Đây là kế hoạch xây dựng khu chung cư hạnh phúc mà hôm qua anh em tôi phải thức khuya để làm đấy.

- chung cư hạnh phúc? Tôi đâu nói cần gấp mà 2 cậu phải thức khuya làm, cuối tháng đưa cũng được mà Phong đưa tay cầm hồ sơ đưa tới trước mặt xem qua.

Tức chết người mà, rõ ràng chính cậu ta đã nói càng nhanh càng tốt, thời gian là tiền bạc mà giờ lại bảo không cần gấp, nếu không phải là bạn bè hơn 7 năm, cộng thêm cậu ta là chồng của đứa em gái 2 người thương nhất thì 2 người nhất định đi lên nện cho cậu ta một trận.

- chỗ này thiết kế thêm một vườn hoa nữa Băng chỉ vào bản thiết kế.

- em cũng thấy vậy sao, chỗ này đúng là hơi trống. Còn chỗ này nữa, em thấy nên làm gì ? Phong chỉ vào một chỗ khác.

- ừm... làm nơi giải trí, tản bộ lúc buổi sáng hoặc chiều anh thấy thế nào .

- vợ anh đúng là giỏi. Anh cũng muốn một ngôi nhà ở đây. Sau này có thể dẫn con chúng ta ra đây dạo, còn có thể ngắm hoa nữa.... Phong thao thao bất tuyệt về tương lai.

Hai vị anh trai bị lơ, xem như là người vô hình. Trong lòng cũng không cam tâm, dù sao họ cũng là nhà đầu tư mà, hai vợ chồng này sao cứ như xây nhà cho riêng mình vậy. Không hỏi ý kiến nghị của họ xem họ có đồng ý không.

- ọe... buồn nôn quá. Chúng tôi không phải vô hình nha. Các người xem chúng tôi là không khí à . Phong cắt ngang cuộc đàm thoại của vợ chồng Phong.

Không hề bị ảnh hưởng, hai vợ chồng vẫn không kiên dè mà cứ tình tứ như vậy. Thật không biết nên vui hay nên buồn nữa. Vui vì em mình tìm được người chồng tốt, biết thương yêu quan tâm. Buồn vì cứ suốt ngày bị coi như không khí vô hình.

Xong việc, Phong ôm Băng đã ngủ quên ra xe trở về tổ ấm của hai người.

Hôm sau, lúc Băng dậy đã là 7h, nhìn qua vẫn bị chồng ôm trong ngực. Cảm giác rất ấm áp, nhưng không được. Anh không dậy đi làm thì cô làm sao tới trường được.

- Phong, chồng yêu, ông xã, dậy đi, anh phải đi làm đó, trễ rồi Băng lay lay người Phong.

Cuối cùng Phong cũng phản ứng kéo Băng té xuống giường.

- hôm nay anh ở nhà với em

Giờn kiểu gì vậy. Anh không đi làm sao cô trốn đi dạy được.

- anh không đi làm tiền đâu nuôi em, dậy đi mà

- khỏi lo, anh dư sức nuôi em tới già.

Đòi vợ chồng cứ người dầy đưa mãi tới 8h cuối cùng Phong cũng chịu rời nhà đi làm.

Bóng Phong vừa khuất, Băng dùng tốc độ tia chớp phóng lên lầu thay quần áo chuẩn bị đi dạy.

Tối trường mới phát hiện hóa ra hôm nay mình trống tiết đầu. Biết vậy không cần gấp cứ ngủ thêm một chút cho khỏe người.

Lớp 11A hôm nay thực hành hóa học. Lúc Băng đi qua nổi hứng muốn vào chơi một lát.

- thầy, Tuấn, tôi vào được không. Tiết đầu tôi trống lịch. Băng hướng thầy phụ trách môn hóa chào hỏi.

Thầy Tuấn năm nay chỉ khoảng 28- 30 tuổi, nhìn ngoại hình cũng không tệ. Trong trường có rất nhiều người thích Băng, và thầy cũng là một trong vô số đó. Nghe lời đề nghị của Băng thầy không do dự mời Băng vào.

Lớp cũng không phản đối. Hình tượng Băng trong lòng 11A cũng thay đổi. Lớp không còn ghét cay ghét đắng Băng nữa nhưng ngoài mặt vì danh dự nên vẫn cứ tỏ ra đối đầu.

Băng cùng nhóm với nhóm Vũ. Pha chế dung dịch là cái mà Băng thích nhất.

- nè cô thêm ít thôi Khang.

- khoang, cái đó thêm rồi Băng.

- chết lộn chết rồi Ngọc.

- ơ hình như chất này nhiều quá rồi Châu.

- chất này chưa có Nhi.

- khoang.... từ từ.... coi chừng lộn dung dịch giờ Vũ.

Người này thêm một chút người kia thêm một chút. Chất thiếu chất thừa. Kết quả sau 10 ' lay hoay thêm bớt tạo ra thành phẩm không hề giống với sản phẩm đề yêu cầu, cũng không biết đây là chất gì. Thầy Tuấn cũng không chú ý lắm, chỉ ngắm Băng. Kết quả cuối cùng chỉ nghe một tiếng

BÚM..... vang dội cả trường.

Phòng thí nghiệm đen thui, khói bốc lên. Lớp 11A mặt ai cũng đen hơn bao công khi xưa. Băng cũng không ngoại lệ. Do đang trong tiết nên ngoài vài giáo viên ra không người nào thấy cảnh đặc sắc này.

Hiệu trưởng nghe tiếng nổ cũng tới xem. Hoảng hồn, trời ạ. Không ngờ lại có thể thấy cảnh trước mắt. Băng rất thích pha chế dung dịch chỉ có điều đây là môn Băng dở nhất. Lý thuyết thì cực giỏi nhưng thực hành thì

Còn nhớ ngày xưa lúc còn là học sinh trong trường. Đây là cảnh rất hay xảy ra. Băng trong những năm học tại trường đã làm hỏng không biết bao lần phòng thí nghiệm.

Giờ hiệu trưởng có chút hối hận khi cho Băng làm giáo viên. Siêu quậy trị siêu quậy rất hiệu quả. Nhưng quậy cộng quậy thì không biết tương lai ngôi trường rồi sẽ ra sao.

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Đồng Lòng Vượt Khó Khăn

Sau cuộc thực hành của lớp 11A và cô chủ nhiệm. Phòng thí nghiệm phải trải qua 1 tuần sửa chữa. Các thiết bị có dịp thay mới toàn bộ. Chi phí sửa chữa hoàn toàn tính lên người hiệu trưởng. Hiệu trưởng moi tiền lại từ tay chồng iu cũng đồng thời là anh 2 Băng.

Mối quan hệ của giáo viên, học sinh 11A được củng cố không ít.

Hôm nay, Băng tới lớp nhận thấy vẻ mặt của lớp ai nấy cũng cứ như đưa đám. Không ai nói, cười hay đùa giỡn gì. Toàn bộ không khí chỉ có thể dùng 2 từ để hình dung âm u

- lớp hôm nay bị gì vậy ? Băng hỏi.

Im lặng hoàn im lặng, không ai trả lời.

- lớp trưởng, lớp phó..... Vũ, Khang liên tục chỉ đích danh từng người nhưng vẫn không nhận được câu trả lời.

Nhìn quanh 1 vòng, thiệt là hết chịu nổi. Chẳng thà tại nó cứ bày trò quậy phá banh trời còn tốt hơn cứ giữ im lặng như vậy. Ruột cuộc có chuyện gì mà quan trọng vậy không biết.

Băng ra hiệu cho Ngọc, Khánh ra ngoài nói chuyện.

- Xảy ra chuyện gì vậy ? mặt lo lắng.
- tụi em cũng không biết. Sáng nay tới lớp đã đụng phải tình trạng này. Có hỏi cũng không ai trả lời. Khánh thờ dài.
- Ngọc, em biết gì không quay sang Ngọc.
- bó tay nhún vai chịu thua.

Thờ dài, Băng kêu hai đứa em về lớp trước. Chắc chắn là xảy ra chuyện lớn. Phải tìm hiểu mới được. Băng lấy điện thoại ra gọi cho 1 người.

- điều tra xem lớp 11A đang xảy ra chuyện gì, càng nhanh càng tốt.
- dạ, chị Băng

Cúp máy, giờ chỉ còn biết hy vọng vào người này sớm mang tin tức tới thôi.

Nhìn lớp không sức sống như vậy. Băng cũng không muốn dạy nữa. Tin chắc lớp cũng không học vô. Thôi thì xin nghỉ một ngày vậy.

Không khí ngày càng trầm lắng. Vũ, Khang, Nhi, Châu sắc mặt càng tệ hơn.

- chẳng lẽ cứ để vậy sao ? cuối cùng Khang chịu không nổi cũng cất tiếng.
 - đành chịu, giờ mình cũng không còn cách nào khác. Chuyện này vượt quá sức tượng tưởng của mình. Vũ ảo não đáp trả
 - chỉ trách mình quá sợ ý, bị bên kia nắm tay. Nhi.
 - Vũ, bạn không tính tìm người giúp hả Châu.
 - không ai giúp được. nếu có thể, Vũ cũng nhờ người giúp. Đáng tiếc người giúp được thì Vũ lại không quen ai.
- Lớp cũng bắt đầu ồn ào lên, toàn những lời không đầu không đuôi, Ngọc, Khánh ngồi nghe nửa ngày mà cũng chả hiểu việc gì đang xảy ra.
- có chuyện gì vậy, nói cho mình biết được không Khánh kéo vai Khang
 - tụi này cũng là thành viên của lớp mà. Nói ra lẽ đâu tụi mình giúp được thì sao. Ngọc.
 - 2 bạn đừng lo, không gì hết, cái này tụi mình tự xử lý được. Vũ không muốn kéo Ngọc, Khánh dính vô rắc rối này. Dù sao 2 người này cũng không liên quan đến chuyện này. Không cần theo lớp mạo hiểm

Lần nữa rơi vào im lặng, Ngọc, Khánh không chịu được xách cặp đi trước.

Các thành viên trong lớp sau đó cũng ra về, mặc kệ nội quy trường, ra khỏi bằng cổng chính.

Chiều 2h, Băng nhận được điện thoại báo cáo tình hình điều tra được về 11A.

Thì ra lớp này không chỉ quậy trong trường thôi, ở ngoài còn có băng nhóm nữa, tất cả các thành viên ngoài Ngọc, Khánh mới chuyển tới ra còn lại đều là người của nhóm này. The sun, do Vũ đứng đầu, toàn bộ có hơn trăm người.

Quan trọng nguyên nhân khiến lớp hôm nay khác thường là Huy người quan trọng trong nhóm, cũng là hội trưởng hội học sinh bị bắt làm con tin, đối phương là một bang nhóm khác có thế lực mạnh hơn, do sợ The sun sẽ vươn mạnh lên muốn trừ khử. 4h chiều nay đối phương sẽ xuất hiện để dẹp bỏ the sun.

- woa, không ngờ lũ này ghê gớm vậy. Mà hội trưởng hội học sinh là đồng lõa mới ghê chứ, hèn chi được bao che kỹ vậy Băng cảm thán.
 - thôi chết, quên mất tụi nhóc này đang gặp nguy hiểm, làm giáo viên phải có trách nhiệm về mọi mặt chứ, phải ra mặt giúp đỡ mới được. Để coi giờ là 2h30 mà 4h thì bắt đầu. Hả..... trời còn có 1 tí. n rười nữa à, má ơi phải nhanh lên mới được. Nếu không lũ này chết quá Băng phi thẳng lên phòng học 11A.
- Kết quả phòng học trống không. Băng gọi cho Vũ, Nhi, Khang, Châu chả ai liên lạc được. Khánh, Ngọc không biết lũ này đã đi đâu luôn.
- chị, có chuyện gì hả Ngọc hỏi gấp.
 - ừm, lớp này gặp rắc rối ời. Nguy hiểm tính mạng thì chắc không, còn gãy tay gãy chân gì không chị cũng không đảm bảo
 - vậy còn ở đây làm gì, không đi giúp đi Khánh.

Nhìn đồng hồ chỉ còn 1 tiếng nữa là tới giờ. Bỗng lòi theo 2 đứa em chồng ra xe mình.

- kêu 10 người đợi chỉ ở ngoài trường nha. Bỗng gọi cho đàn em lúc sáng.
- ngay bây giờ sao chị. Có cần nói cho anh Phong không
- điên hả, em nói để anh xử chị hả. Cần nói gì với Phong, nếu không chị xử em đó nghe chưa.
- ồ, em nghe rồi

Bỗng lái xe chờ theo hai đứa em ra khỏi trường. 10 người Bỗng cần cũng theo sau.

Đứng ở khoảng cách gần điểm hẹn giữa 11A và đối thủ quan sát tình hình. 2 bên đã đông đủ đang thảo luận vấn đề gì đó nghe không rõ.

- chị không ra ngăn cản còn đợi gì nữa. Ngọc sốt ruột.
- chẳng lẽ đợi nhóm Vũ thua rồi mình mới ra dọn dẹp hả Khánh cũng nóng lòng không kém
- từ từ, đợi lát nữa cũng có sao đâu mà ý em chị thấy cũng được đó Bỗng nói giỡn.
- chị, hình như sắp ra tay rồi đó, chị muốn giúp thì ra lệ đi Người đàn em của Bỗng kéo kéo áo Bỗng

Thấy bên kia đã có người chịu không nổi muốn xông lên đánh Bỗng dẫn theo người từ bụi cây đi ra.

- khoan khoan. Chờ chút Bỗng hét lên làm mọi lực chú ý đổ dồn lên người Bỗng

Lớp 11A hóa đá khi nhận thấy người tới là vị chủ nhiệm cùng hai đứa bạn, bên cạnh còn có 11 người không quen biết.

- con nhỏ kia, mày là người của the sun tại nó hả một người bên kia lên tiếng

Bỗng im lặng đi tới trước mặt một người của bên kia, sát khí tỏa ra .

- đứng dậy nhỏ giọng, tên kia không phản ứng .
- ĐỨNG DẬY quát lớn làm tên kia bất giác đứng dậy theo bản năng.

Cười lạnh, mặc kệ tên đó, Bỗng lấy cái ghế của tên đó lúc nãy ngồi để qua một bên ngồi xuống. Hành động này làm mọi người nhém roi cầm, trừ mấy đàn em của Bỗng, đối với họ đây là chuyện thường gặp.

- không ngờ cái nhóm quyền này lại có người như vậy thủ lĩnh bên kia cười khinh bỉ
- độc long nhãn, con nói chú nghe. Già rồi sao không yên phận mà đi kiếm chuyện lung tung vậy hả. Hay sợ tuổi thọ dài quá nên tìm người giúp rút ngắn lại cho đỡ tốn gạo của con cháu. Bỗng tròn mắt hỏi.

Mấy đàn em Bỗng mang theo ôm bụng cười, không ngờ chị hai này sau 1 năm lever chọc tức người khác chỉ tăng không giảm.

Nếu bình thường 11A cũng sẽ không kiên nhẫn mà cười to, nhưng bây giờ không giống bình thường, cười không nổi mà còn lo nữa. Ngọc Khánh tâm trạng cũng lo lắng vô cùng. Dù biết chị dâu này có bản lĩnh nhưng mà giờ đang nguy hiểm sao còn đi chọc người ta.

Tên thủ lĩnh bên kia nghe xong tức muốn xì khói. Cái gì mà già, cậu chỉ mới 25t thôi. Con nhỏ này đúng là tìm chết.

- mày là người của the sun Hân hỏi lại.
- no, no,.. the sun làm gì có được nhân tài như tôi chứ. Tôi xin tự giới thiệu tôi là giáo viên của thủ lĩnh the sun hôm nay tới đây làm kháng giả tường thuật trực tiếp bài phỏng sự độc long nhãn ăn hiếp kẻ yếu . Bỗng lộ vẻ nghiêm túc ngồi thẳng lưng dậy.
- con kia mày muốn chết tên thủ lĩnh đi tới muốn tát Bỗng.
- khoan khoan chờ đó khoan đánh. Ta là phận gái mi là phận trai. Đánh ta mi không thấy nhục sao . Hay mi vốn là phận gái được đưa qua Thái Lan làm phẫu thuật đổi tính .xăm soi ngắm ngía..

Lần này không ai nhịn nổi cười to ra chỉ có người bên kia là không dám.

- tụi bay lên cho tao xử hết cái lũ này đi. tên kia hét lên.

Bỗng đứng dậy đi tới gần tên đó nói nhỏ người của Thần Long mà cũng dám đụng vào, chết rần chịu

Tên đó tái mặt nghi ngờ nhìn Bỗng chỉ thấy Bỗng lấy trong túi ra 1 con rồng làm bằng vàng nhỏ cỡ 2 ngón tay.

- người bị bắt làm con tin đầu, mang ra đây lạnh giọng.

Tên thủ lĩnh có mùi cũng nhận ra con rồng mà Băng đang cầm. Vội vàng kêu người đưa Huy ra trả.

Băng cười mỉa, quay đầu định ra về. Lúc ngang qua 11A ngờ ngác Băng thở dài.

- lưu luyến gì mà chưa về. Định ở đây ngắm nhau à khều nhẹ Vũ.

Nghe vậy nhóm Vũ hoàn hồn nhanh chóng đưa Huy rời khỏi.

- vốn tưởng kêu người theo để đánh nhau, ai dè tên nhát gan đòi làm đại ca kia vừa nghe Thần Long là cụp đuôi chạy luôn rồi... hê... hê... lúc đầu nói thảm.

- mấy cậu về trước đi. Chuyện hôm nay ai nói cho Phong biết là chuẩn bị bye bye cái lười nhé Băng cảnh cáo

Huy được đưa vào bệnh viện nơi chị dâu nhỏ (vợ Đạt) băng bó vết thương.

- Băng, mấy đứa này là ai vậy, em quen hả chị dâu nhỏ chỉ thành viên 11A đang ngồi chặt kính phòng bệnh.

- ừm, bữa sau em kể cho, mà chị dâu nhỏ nè, băng bó sao cho càng nghiêm trọng càng tốt, thành xác ướp luôn cũng được nữa. Cho chừa tội. Băng.

Thấy Vũ đang ngồi một mình ở ngoài, Băng tới ngồi xuống kế bên.

- cô là ai, sao cô biết chuyện hôm nay, Vũ nghi ngờ nhìn Băng.

- cái đó sau này cậu sẽ biết, lần sau nếu có chuyện gì thì phải nói ra. Không nói sao biết người ta không giúp được. Cậu còn trẻ người non dạ lắm Băng nói xong đi thẳng ra cửa rồi khỏi.

Lúc sáng thấy thái độ của lớp Băng thực sự rất lo, lớp này rất quan trọng với Băng.

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Vun Đắp Tình Cảm Thầy Trò

Sau lần được Băng giúp, the sun bình yên lạ thường, không có một ai dám tìm tới gây rắc rối. Nghe đồn phong phanh the sun được sự bảo hộ của thần long, động vào thì tức là tìm đường chết.

Tình cảm của lớp đối với Băng được tăng thêm một bậc.

Sáng nay, Huy đã thoát khỏi cảnh xác ướp tới trường học lại như thường.

Lớp 11A tuy biết điều hơn nhưng quậy vẫn là quậy. Trốn học đi chơi vẫn diễn ra như cơm bữa. Lần này, cả lớp kéo nhau ra cổng sau, chưa kịp trèo qua đã bị Băng bắt ngay tại trận.

- hello, các học sinh yêu quý. Băng tựa người vào gốc cây vẫy tay với cả lớp.

Dựa theo trực giác, lớp quay đầu lại tìm kiếm nơi phát ra giọng nói.

- lần này bị bắt tại trận nữa, sao xui vậy trời. Khang nói thảm

- thôi được rồi, tui tui về lớp là được chứ gì Nhi làm mặt giận định kéo theo mọi người về lớp.

Băng vội vàng đứng thẳng người lên, đi tới cản bước chân của mọi người.

- ai biểu về đâu. Học một đàng nhiên phải có thời gian ra ngoài dạo rồi. Huống chi đời học sinh mà cứ ngồi yên trong lớp thì còn gì là đời học sinh nữa Băng cười tươi như hoa, đây vốn là suy nghĩ thời học sinh của Băng không quậy uống đời học sinh.

Mọi người tròn tròn mắt. Công nhận cô chủ nhiệm này trở mặt nhanh thiệt. Mỗi ngày nào còn giảng bài học sinh không được tự ý trốn học đi chơi giờ lại bày ra. là học sinh cũng cần có lúc trốn ra đi dạo. Thần cũng là cô mà quỷ cũng là cô.

- vậy cô ở đây làm gì Châu nghi ngờ hỏi dù lòng đã có sẵn đáp án.

- đương nhiên là đi chung cho vui rồi. Học sinh ở đâu giáo viên ở đó là chuyện thường tình. Mà mấy người cũng lâu ghê, để giáo viên như tôi đợi suốt 5' rồi đó biết chưa. giờ giọng trách mắng.

- cô sao không đi dạy đi, cô có tiết mà trốn đi như vậy không sợ kỉ luật hả Vũ.

- thôi yên tâm trên đời này trừ 1 người ra chả ai làm gì được chỉ đâu. Kỷ luật không dành cho chỉ. Huống chi chỉ được mời tới dành riêng để trị lớp mình mà Ngọc nhân nhạ thay Băng trả lời.

Ngọc nói chính xác, trường mà kỷ luật được Băng là chuyện lạ. Băng có phá tan cái trường này thì cùng lắm chỉ bị chửi vài câu thôi cộng thêm Phong bỏ tiền ra xây lại trường mới là giải quyết chuyện. Nhớ năm đó Băng vô tình thử thuốc nổ tự chế làm nguyên một dãy trường bị sập. Hiệu trưởng lúc đó là ba của hiệu trưởng bây giờ không chỉ không trách mà còn đổ dành sợ Băng bị thương chỗ nào, cũng may lúc đó là giờ giải lao các học sinh đều xuống canteen ăn sáng nếu không thì không biết bao nhiêu người gặp nạn nữa.

- thôi giờ có đi không thì bảo Băng gắt, đã quyết định trốn mà còn ở đây tâm sự đợi bảo vệ tới bắt à.

Cả lớp quay ngược lại, từng người nhảy qua bờ tường, cuối cùng chỉ còn lại Băng đứng bên trong.

- cô không trèo qua đứng đó làm cảnh hả Lâm.

- ừm, nếu sợ nhảy xuống tụi em chụp cho Trang.

- cô không nhanh qua bị bắt bây giờ. Thảo.

- - các thành viên liên tục hỏi.

Băng thở dài. Lấy từ trên đầu xuống cây kẹp rồi mở khóa cổng bước ra.

- trèo chi cho nó tốn sức, lỡ nhảy xuống đập lên hư cổ thì sao, không biết thương hoa tiếc cỏ gì hết.

Mấy người quá tàn nhẫn đưa tay vào trong khóa cổng lại như cũ.

- sao mở được mà không nói sớm, hại tụi này tốn sức leo. Khang.

- vậy sao không hỏi sớm, tôi đâu ép ai đi bằng đường đó đâu mà Băng trả lời lại

Lắc đầu chịu thua, Khang rõ hơn ai hết mình có nói nữa cũng không nói lại Băng. Vị giáo viên này dù xét về phương diện nào cũng hơn các thành viên khác vài phần.

Giáo viên học sinh cùng trốn ra quán bar lần trước. Lúc tới đó thấy Huy đã đợi sẵn ngoài cửa.

- ui trời ơi, hội trưởng của chúng ta đã ra viện rồi à, tôi còn tưởng phải cần thêm vài tháng chứ. Mà viện trưởng cũng thật là, đáng lí phải giữ người lại lâu chút chứ. vậy mới chém thêm được tiền viện phí. Câu này Băng giữ trong lòng.

Trước lúc Băng rời khỏi bệnh viện đã dặn viện trưởng cũng tức là chị dâu nhỏ chém được bao nhiêu cứ chém, nhà học trò này cái gì không biết chứ tiền là dư dả rất nhiều.

Huy không phản bác, cậu đã nghe mọi người kể lại Băng là người đã cứu mình, dù sao cũng phải biết ơn chứ.

Vào bên trong, cũng ngồi tại chỗ ngồi cũ. Lần này rút kinh nghiệm, Huy không đòi khao nữa.

- nhìn gì vậy, gọi đi chứ, lần này tôi trả ok ? thấy mọi người ngồi yên Băng đành hào phóng một lần vậy.

Cả đám nhìn nhau, biết điều chỉ gọi nước trái cây. Nhưng mấy loại này cũng không hề rẻ.

- cô trả nổi không vậy65 Vũ quan tâm hỏi.

- khỏi lo, chị Băng dù có mua luôn tiệm này cũng chả là vấn đề nữa là Khánh.

- sai, quán này vốn của chị Băng mà quản lý từ trong đi ra chào hỏi.

Mọi người nhận ra người này, là vị đàn em theo Băng lần trước.

- vậy lần trước là cô cố ý hả Huy vẫn nhớ vụ bị chơi lần trước.

- hề... hề.. làm thương nhân thì phải biết gian chứ. Kiếm tiền ai chả muốn, có ai chê mình nhiều tiền bao giờ Băng cười gian.

Đúng lúc đang vui vẻ, có 2 cảnh sát bước vào kiểm tra. Cả đám thảm than chết chắc. Chưa đủ tuổi mà ngang nhiên tới đây. Để gia đình biết được là xong.

- O, Băng, là em hả, lâu rồi mới thấy em nha. 2 năm nay lặn mất đầu vậy, không thấy xuất hiện ở mấy quán Bar vũ trường nữa, anh còn tưởng em tu rồi chứ một cảnh sát vừa nhìn là nhận ra gương mặt quen thuộc là Băng.

- cô.... cô quen hả Nhi lấp bắp.

- ờ thì 2 năm trước ra vào cục cảnh sát nhiều qua nên có quen biết vài người Băng vô tư giải thích. Nghe Băng nói người cảnh sát còn lại đứng ra sửa lại câu nói của Băng không phải vài người mà là toàn bộ .

Băng lại đem tới ngạc nhiên bất ngờ cho cả lớp. Kể cả Khánh, Ngọc cũng bất ngờ, hóa ra chị mình có lịch sử kinh khủng hơn tượng tượng. Cả cảnh sát mà cũng quen.

- ngày trước cô sao phải vô đồn cảnh sát vậy một học sinh tò mò .

- thì mấy vụ ầu đã của học sinh rồi tới những nơi không dành cho học sinh, làm ồn, đập phá v

...v.... chỉ là lúc đó còn có mấy người khác nữa một trong hai cảnh sát thay Băng trả lời.

- thôi, mà 2 anh tới đây chi vậy. Kiểm tra hả. Khỏi đi đây là học trò của em, hôm nay ngoại khóa thực hành tìm hiểu cuộc sống thôi Băng cười, nói dối không chớp mắt.

- học trò xem ra tụi nhóc này không phải học trò bình thường. Nếu không cũng không cần người như em đứng ra làm giáo viên anh cảnh sát nói móc Băng

- thôi, tụi anh đi trước, ở đây bình thường

- cảm ơn anh nha . Bye bye Băng tiễn hai anh ra cửa.

Lúc quay vào, chạm phải những đôi mắt cứ nhìn mình chằm chằm làm Băng nhém nữa là hết hồn.

- cô nói xạo giỏi ghê, mà công nhận nói vậy cũng tin được chắc chắn phải xem lại Vũ.

- lời nói dối thiện chí, không có tội. Hi hi... tiếp tục đi. Băng trở về chỗ cũ.

Lần này lớp lại được mở rộng tầm mắt về người giáo viên này của lớp, xem ra không thể xem thường được. Lần sau lỡ có muốn bày trò gì chơi thì tốt nhất phải cẩn thận mới được

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Chồng Iu Em Sai Rồi

Cuộc sống vẫn tốt đẹp như thường. Giáo viên học sinh vẫn cứ chống đối nhau ra mặt khi ở trường. Lâu lâu toàn thể 11A kèm theo chủ nhiệm còn có hội trường hội học sinh biến mất không rõ tích.

Hiệu trưởng vì chuyện này vô cùng đau đầu, ai đòi giáo viên lại hòa theo học sinh trốn học đi chơi cơ chứ. Không biết cho Băng dạy lớp đó là đúng hay sai nữa

Trưa nay, Phong, Quân, Đạt, Bảo bốn người bạn thân chả hiểu sao lại hội tụ đông đủ tại văn phòng làm việc của Phong nói chuyện phiếm

- Phong, cậu nghe gì chưa, cái nhóm gì gì đó nghe đồn là được thần long bảo hộ đó. Chuyện này là sao ? Bảo.

- là the sun, tôi có tra qua về nhóm này. Thành lập bởi mấy học sinh trong lớp đặc biệt ở trường Queen. Cũng chả hiểu tụi nhóc đó có liên quan gì thần long của chúng ta nữa Quân từ lúc nghe tin này đã ngay lập tức cho tra rõ. Cậu biết có người của thần long ra mặt giúp nhóm đó, có điều người đó là ai thì chưa biết.

- khả nghi nha, là học sinh trường Queen có khi nào cậu giúp học sinh của vợ mình không đây Bảo liếc mắt nhìn Quân cười gian tà.

- nhảm nhí vừa thôi, học sinh vợ tôi cô ấy còn không tự bảo vệ, tôi là chồng thì liên quan gì Quân

- hay là chị dâu ta, nghi lắm nha Đạt.

Tranh luận diễn ra xôn xao, ai cũng có ý kiến nhưng không người nào đoán ra Băng là người đó

- giờ muốn biết thì ghé thăm lớp đó là biết chứ gì Phong cũng rất muốn biết ai giúp tụi nhóc đó ra mặt.

- ờ ha, giờ đi luôn đi, đang không có việc gì làm. Bảo đề nghị

Gật đầu đồng ý 4 vị cựu học sinh trường Queen xuất phát về trường điều tra rõ sự việc.

Tại trường Queen. Lớp 11A đang cực kì vui vẻ, giáo viên học sinh vừa học vừa giỡn. Bỗng ra chiều cho bọn học sinh giải quyết, bọn học sinh cũng đáp lễ đàng hoàng.

Bỗng cảm thấy lo lo mà chẳng hiểu tại sao, mí mắt giật liên tục, kì lạ hơn là Ngọc, Khánh cũng có cảm giác này. Không quan tâm nhiều, có gì tính sau, trời sắp có Phong giúp gánh. Bỗng vẫn thoải mái chơi mèo vờn chuột với học sinh, hôm nay phải làm cho tụi này sống đỡ chết đỡ mới được.

Về phản hiệu trưởng chả hiểu sao cứ không yên, kiểu như có gì đó nguy hiểm sắp tới gần.

Không đợi hiệu trưởng tiếp tục đoán mò, cửa phòng đột nhiên mở ra, người đi vào là Quân, chồng sắp cưới, hiệu trưởng đứng dậy nở nụ cười tiếp đón. Nhưng mà nụ cười đó yếu dần khi thấy người thứ 2 bước vào là Bảo, tiếp đó là Đạt và khi người cuối cùng bước vào, nụ cười của hiệu trưởng tắt luôn, thay vào đó là đờ như tượng đắp ba lấp bắp.

- à... ha.... Phong,Phong, sao, sao tập trung đông đủ vậy. không gọi trước em chuẩn bị tiếp đón..... trời ơi ai nói cho con biết là tại sao Phong tới đúng lúc vậy không. Hay là biết tin gì rồi.

4 người mới tới dĩ nhiên thấy được sự chột dạ của hiệu trưởng chỉ là suy nghĩ theo chiều hướng khác thôi.

- Như bị sao vậy chột dạ hả Bảo.

- ừm, em làm sai gì cứ nói, không sao Quân ôm Như lại vuốt lưng động viên.

- phải đó chị dâu, có gì nói đi, nhận tội sớm sẽ có khoang hồng

Bình tĩnh, Như trấn an mình. Trùng hợp thôi, Phong chưa biết gì hết, bình tĩnh

- trời, có gì đâu Như bình tĩnh lại.

- thật Phong hỏi lại.

- thật.... thật mà

- lớp đặc biệt 11A ở đâu Phong hỏi làm Như giật mình.

Chết thật rồi, Bỗng chị xin lỗi em.....

Như chậm chạp đưa nhóm người của Phong lên khu học đặc biệt của 11A. Tay chân cứ run cầm cập.

Đứng ngoài cửa sổ nhìn vào đông hỗn loạn bên trong mà choáng ngợp. Tụi học sinh đang chơi đấu phông lên chỗ Bỗng. Mà Bỗng thì né, đồng thời xuất chiêu đáp trả.

- haha..... Châu thua rồi, dính chiêu, lên giải bài này đi... hi hi không giải được là sẽ có phần thưởng đặc biệt. Bỗng chưa ý thức được nguy hiểm cứ tiếp tục vui vẻ.

- cô ăn gian, cố tình chơi xấu

- chị đúng là gian mà, chơi không theo luật. Ngọc.

- chơi lại Khánh

- nè nè, có chơi có chịu nha. Lên giải nhanh lên. Còn tiếp theo là mấy đứa đó ở đó nhiều chuyện đi. Bỗng phản bác

Mấy người đứng ở ngoài sớm đã hóa đá. Đây mà là lớp học hả trời. Không cái này không quan trọng mà quan trọng là người giáo viên đang đứng lớp kia.

Sắc mặt Phong tối dần, con giận lên tới đỉnh, Như nhìn mà thương tiếc thay cho Bỗng.

- hey..... Bỗng, Bỗng Như vẫy vẫy tay ra dấu gọi nhỏ.

Tiếp đó Phong đưa ánh mắt chết chóc về phía Như làm như dừng mọi hành động.

Khổ thiệt, quen nhau 7 năm mà Như vẫn cứ sợ ánh mắt này đành phải cúi mặt im lặng.

- vui không, không biết từ khi nào Phong đã bước vào lớp.
- ừh vui. Băng không để ý người nói là ai trả lời theo trực giác.

Hai người Ngọc ,Khánh từ lúc Phong bước vào đã vội vã núp xuống dưới gầm bàn. Cả lớp dừng mọi hoạt động nhìn chăm chăm người mới vào.

- Ngọc, sao vậy, tự nhiên chui xuống đó làm gì Băng ngờ ngác.

Tiếp đó nhìn theo ánh mắt mọi người quay đầu lại bắt gặp người vô cùng quen thuộc. Ngay sau đó Băng cũng chui vào gầm bàn trốn.

4 người xem kịch ngoài cửa cũng đi vào góp vui.

- đi ra giọng nguy hiểm

Từ gầm bàn thò đầu ra, Băng nhìn Phong mắt chớp chớp..

- em sai rồi nhận tội trước.
- sai chỗ nào.
- toàn bộ sai hết chui ra. Kéo kéo vạt áo Phong anh tha em lần này nha

Đề đó, Phong ra hiệu Bảo xuống bắt hai người kia lên luôn.

- Anh hai đồng thanh.
- tụi em sai rồi, toàn bộ đều sai nhận lỗi. Tuy nhiên không dám kéo áo Phong.

Cả lớp chưa kịp hiểu gì hết. Người này là ai mà 2 siêu quậy nổi danh lại sợ tới mức run rẩy mà vị giáo viên trời không sợ đất không sợ phải cúi đầu xin tha.

- anh là Vũ .
- chồng của người này chỉ Băng anh trai của hai người kia chỉ Khánh, Ngọc. Đạt có lòng tốt giới thiệu.

Cả lớp lần nữa hết hồn , vậy chả phải chủ nhiệm là chị dâu của Ngọc, Khánh hay sao. Mà cô chủ nhiệm có chồng khi nào

- sao cô nói chưa có bạn trai Châu hỏi
- chồng đâu phải bạn trai Băng nhỏ giọng.
- vậy sao cô nhận hết thư tình mà các bạn nam và các thầy ghi. Nhi sợ gia đình người ta không loạn thêm dầu vào lửa.

Phong nhìn cô vợ đang kéo áo mình. Giỏi lắm .

Tình hình xấu dần, Băng cũng thấy sát khí từ Phong. Đành giờ chiều nước mắt ra.

- hu... hu... Phong ơi..... chồng ừ... ông xã..... em...huhu..... em biết lỗi rồi mà, lần sau không dám nữa..... huhu.... tha em lần này nha bao nhiêu nước mắt chảy ra được Băng kéo áo vest của Phong lau sạch. Chỉ tội cái áo trị giá mấy triệu bị hủy trong tay Băng
- trong 2 năm nữa tôi sẽ không tài trợ bất cứ đồng nào cho trường. 2 em theo anh về nhà chờ anh xử sau. Phong liếc Như rồi liếc 2 đứa em đang còn cuối mặt kia.

Có lộn không vậy trời, 2 năm không tài trợ. Rõ ràng là quá đáng mà. Tiền mỗi năm Phong tài trợ cho trường vô cùng nhiều. Tự nhiên mất trắng vài tỷ à. Có làm gì nên tội đâu mà.

Băng còn đang hành hạ cái áo tự nhiên bị vác lên đưa ra ngoài. Xong đòi rồi.

Ngọc, Khánh ngoan ngoãn xách cặp theo sau về nhà chờ bị xử.

Từ đầu đến cuối Khang vẫn nhìn Bảo không rời. Người anh trai này vẫn không để cậu vào mắt.

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Trùng Phạt

Phong vác Băng ra khỏi trường trực tiếp nhét vào xe không cho kháng cự. 2 đứa em được Đạt hộ tống về. Quân cũng kéo vợ đi theo xem kịch vui.

Tất cả đi hết chưa lại lớp 11A ngỡ ngác chả biết phải làm gì. Không ngờ chủ nhiệm của mình cũng có lúc phải cuối đầu như vậy. Bất ngờ hơn nữa là cô đã có chồng, còn là chị dâu của Ngọc, Khánh hai bạn học mới. Không trách được hai người lại hiểu cô như vậy. Mà xem tình hình trước mắt, có lẽ đã có người thay lớp 11A này trùng trị vị giáo viên quái ác của lớp.

Xe Phong chạy thẳng vào sân, tiếp đó Băng được Phong khiêng ra đem vào nhà.

Ngồi khóc đã đôi lúc mở mắt ra đã thấy mình đứng trong phòng khách nhà mình mà chồng thì lại ngồi trước mặt đưa đôi mắt giận dữ nhìn mình. Lát sau, Ngọc, Khánh, Quân, Như, Đạt, Bảo cũng về tới.

4 người mắc lỗi, đứng thành hàng ngang trong phòng. Cuối mặt xuống.

- được bao lâu rồi Phong.

- bao.... bao lâu là sao Như lấp bắp hỏi lại. Hỏi không đầu không đuôi ai biết trả lời thế nào.

- Băng đi dạy bao lâu rồi hít sâu một hơi, cố giữ bình tĩnh.

- 3.... 3 tháng Như.

- ai nói, 2 tháng 26 ngày thôi nha, chưa tới 3 tháng Băng cãi lại.

- em im lặng chờ đó đi liếc xéo Băng.

Tình hình căng thẳng mà Quân, Đạt cứ bụm miệng cười. Thật sự thì trước giờ rất hiếm khi thấy bộ dạng này của em gái mình. Từ nhỏ thân là em gái út trong nhà nên được ba mẹ hết sức cưng chiều, dù có làm sai gì đi nữa cũng lắm là bị nói nhẹ vài câu rồi cho qua chuyện. Không ngờ có ngày em mình bị chồng làm cho ra bộ dạng này.

- còn hai em về bao lâu rồi, tại sao về đây Phong quay qua 2 đứa em hỏi tiếp.

- dạ, hơn..... hơn 2 tháng Ngọc.

- bị đuổi về Khánh tiếp tục.

- giỏi lắm, hai đứa không chỉ về mà không nói tiếng nào còn bao che chị dâu nữa hả giọng vẫn nhẹ nhàng nhưng người nghe lại nổi hết da gà. Khí lạnh bao trùm.

Anh hai này biết nói giỡn ghê, về không báo còn được tự do tung hoành vài ngày. Báo xong rồi là hết được tự do luôn, ngu gì báo. Còn về phần chị dâu không phải bao che mà là giúp nhau giữ bí mật thôi mà, lỡ hứa rồi phải làm được chứ.

- thôi được rồi. Hai đứa ngồi xuống trước đi Phong.

- anh.... anh bỏ qua.... cho tụi em hả Ngọc hỏi lại. Kì lạ, trước giờ có bao giờ nhẹ nhàng như vậy đâu. Chẳng lẽ chị dâu nhà mình chiếm hết sự chú ý hả.

- bỏ qua.... đưa toàn bộ thẻ ngân hàng, xe, chìa khóa nhà hiện tại ra đây đúng lúc người ta vui mừng Phong bổ sung câu sau làm đang trên thiên đường rơi thẳng xuống địa ngục luôn.

Còn tưởng là anh đổi tính nhân từ chứ ai ngờ. Huhu...còn gì là cuộc sống nữa.

Ngọc, Khánh chấp chập lấy từng món trong túi ra, lấy một món là một lần lòng đau như cắt. Những thứ này mà lọt vào tay anh hai thì đừng mong có ngày trở về.

- những thứ này anh tạm giữ ngày sau anh đưa lại cho cô chú Phong nói với Khánh.

- dạ không cam lòng. Muốn phản kháng mà không làm được.

- từ nay hai đứa chuyển về nhà này ở. Vẫn ở trường cũ, nhớ kỹ tan học phải về đúng giờ đừng mong có cơ hội trốn anh sẽ cho bác quản gia xem chừng hai đứa.

Thế là xong siêu quậy từ nay bị giam cầm rồi, những ngày tháng tươi đẹp nay còn đâu. Làm vậy có khác gì con chim mà mất đi đôi cánh đâu. Anh hai vẫn là anh hai, chỉ có ác hơn chứ không hiền hơn được miếng nào.

- chồng ư, em mời chân. Cho em ngồi xuống nha Băng vẫn chưa biết chết là gì. Còn có thể lên tiếng đòi hỏi.

- qua đây Phong kéo Băng qua ngồi trên đùi.

- hi hi... chồng em thương em nhất Băng ngoan ngoãn ngồi xuống.

Kháng giả ngồi xem tròn tròn mắt, gì vậy trời, phạm lỗi mà còn được đối xử tốt như vậy. Người này làm vậy là dạy hư vợ thì có.

Đang lúc mọi người bất mãn còn Băng thì sung sướng ngồi cười Phong đột nhiên xoay người để Băng nằm sấp trên đùi mình.

- á.....aa không chịu đâu, em năm nay 20t rồi chứ có phải 2 tuổi đâu mà anh chơi trò này. Thả em xuống... thả xuống đi mà. Anh coi ở đây nhiều người vậy anh làm vậy sau này em lấy đâu ra mặt mũi nữa..... ý thức được tiếp theo Phong sẽ làm gì, Băng vội vùng vẫy thoát ra. Kêu ồm ồm.

- tha cho em hả. Em dám làm thì phải biết hậu quả chứ. Tha em để lần sau em tiếp tục nữa đúng không Băng càng vẫy Phong càng giữ chặt.

Có lộn không vậy nè. Cái trò đánh mông là dành cho con nít mà. Ai đòi đem trò đó ra phạt vợ chứ. Làm vậy đồn ra ngoài mặt mũi biết để đâu đây.

CHÁT... Phong đánh xuống mông Băng một cái.

- nói, bữa trước trong nhóm đua xe đó có em không Phong lôi chuyện cũ ra. Xét theo tình hình trước mắt thì bữa đó mình không nhìn nhầm.

- không.... không có Băng tiếp tục không sợ chết. mà nói dối.

Phong nhìn sang hai đứa em đang ngồi bên kia.

- dạ, có, tụi em em cũng có phần Khánh thành thật khai báo.

Nhìn bộ dạng như vậy chắc anh cũng biết rồi. Gạt anh thì có nước khổ thêm thôi nói thật may ra còn được sống.

- còn gì để nói không cuối xuống nhìn cô vợ còn đang ầm ức.

CHÁT cái thứ hai giáng xuống.

- tại sao đầu anh chạy đi làm giáo viên

- ui da, đau mà... huhu.... em nói anh có cho em đi mới lạ Băng lại giờ nước mắt ra.

- biết anh không cho em vẫn trốn đi. Coi ra gan em càng ngày càng lớn hết biết sợ anh rồi.

chát ... thêm một lần nữa Phong giáng tay xuống.

- gạt anh suốt gần 3 tháng trời. Em đáng bị đánh.

- huhu..... em biết sai rồi mà.. Băng méo máo, cái mông bị anh đánh đau gần chết, anh không thể nhẹ tay hơn hả.

Chát.....Chát..... lần này là đánh 2 cái luôn.

- em dám nói mình chưa có bạn trai. Còn dám nhận thư tình của con trai cái này mới làm Phong tức chết.

- em nói đúng mà, chồng có phải bạn trai đâu. Thư là người ta tự động đưa tới em dù không muốn cũng phải nhận thôi. Băng tiếp tục chống án.

- còn chưa biết nhận lỗi hả

chát..... chát..... chát....chát.... Phong đánh liên tục vài cái

- aaaa..... huhu..... em biết lỗi rồi, không nhận nữa có cho tiền cũng không dám nữa... huhu anh đánh vậy còn gì là mông nữa, tối nay chắc phải nằm sấp mà ngủ mất.

- tạm tha. Phong ôm Băng ngồi dậy, lấy khăn trong túi giúp Băng lau nước mắt.

Đánh vợ nhưng anh cũng đau mà. Anh không muốn xuống tay, nhưng không thể không phạt được.

- từ nay em nghỉ việc đi. Ai dám chứa chấp em nữa thì xem chừng Phong nhìn Như còn đang đứng tại vị trí cũ.

- em muốn đi dạy mà, hay anh cho em dạy hết năm nay đi nha..... Chồng ư, ông xã.... bỏ tụi quý 11A đó làm sao chịu nổi. Tuy suốt ngày tìm cách phá nhau nhưng mà rất vui rất thoải mái.

- không bàn cãi. Còn nữa từ mai em đi làm chung với anh cho anh dễ giám sát để ở nhà mắc công lại làm ra chuyện gì động trời nữa thì khổ.

- không chịu

Ở 24/24 với anh xem anh làm việc còn chán hơn là ở nhà một mình nữa. Chưa kể mấy việc trong công ty chán gần chết, chưa kịp xem con mắt đã dán lại với nhau rồi.

Lúc này xem Băng bị đánh mặc dù xót thiết nhưng vẫn cảm thấy hả hê, con bé này từ xưa giờ bất trị. Lần này coi như đáng đời đi ai biểu gây ra lỗi lớn chi. Đừng nói mấy bạn bè anh em này không giúp mà cho là muốn giúp cũng không được. Người ta nói ' thanh quan khó quản việc nhà. ' muốn xen vào cũng không có quyền đó.

Đối với Ngọc, Khánh thì khác. Trước giờ hai người chưa từng muốn chị dâu nghỉ dạy. Có chị dâu cuộc sống học sinh của hai người cũng như các thành viên khác trong lớp rất vui và ý nghĩa. Dù ngày thường có bày trò quậy chị hay bị chị quậy lại nhưng mối quan hệ cũng như tình cảm của lớp đối với chị rất sâu nặng. Là một trong những thành viên của lớp 2 người hiểu rất rõ việc này. Muốn xin giúp chị dâu nhưng mà giờ thân mình còn lo chưa xong thì làm sao giúp được. Chắc phải liên kết 11A lại để xin thì may ra có cơ hội.

- Phong, cho em dạy hết năm nay đi mà. Em hứa sẽ ngoan mà nha.... nha..... Băng không muốn nghỉ dạy càng không muốn đi làm chỗ Phong.

- khỏi bàn cãi, còn nữa từ ngày mai mỗi ngày em phải viết 10 bức thư tình cho anh. Anh sẽ kiểm tra lúc đầu là 100 bức nhưng thôi sợ vợ mệt nên mới giảm xuống còn 10

Không để Băng tiếp tục nằng nệ nếu không Phong sợ mình sẽ mềm lòng mất, dứt khoát thay đồ tới công ty luôn. Quân đưa vợ mình về trường. Đạt, Bảo cũng theo Phong rồi đi. Giờ chỉ còn lại 3 người ngồi trong phòng khách.

- hey.... chị đi nghỉ trước, hai em muốn làm gì thì làm đi Bang9 lẽ từng bước lên phòng. Đợi Phong vui rồi tìm cơ hội xin vậy.

Băng bị bắt nghỉ dạy. Lớp 11A sẽ phản ứng như thế nào, và sẽ dùng cách gì để giúp Băng. Cuối cùng Phong có đồng ý hay không. Mời các bạn đón xem chap tiếp theo. Minh sẽ ra chap vào 2 ngày nữa vì hôm nay, ngày mai mình bận.

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Đồng Lòng Cứu Giáo Viên Về

Sáng nay khi thức dậy, Băng thấy Phong đã ăn mặc chỉnh tề đi từ phòng thay đồ ra. Theo thói quen thường ngày, Băng cũng bò dậy chuẩn bị tới trường. Nhưng đột nhiên nhớ ra mình đang bị cấm túc không được đi dạy nữa. Chán nản Băng tiếp tục ngã xuống giường ôm gối ngủ tiếp.

Đêm qua vì Phong đang giận nên không ôm Băng ngủ. Làm Băng cả đêm trằn trọc ngủ không được, cuối cùng đành mở tủ lấy gối ra ôm tạm.

Mất thấy vợ mình lại lẳng ra giường ôm gối

Phong bật cười. Cô vợ này của cậu còn rất trẻ con. Nói thật thì tối qua cậu cũng chả ngủ được miếng nào nên sáng nay mới dậy sớm vậy mà chính xác hơn là thức sáng đêm.

- " dậy, đã nói sáng nay theo anh tới công ty mà. Vợ ngoan dậy đi " liên tục lay kéo vẫn không kéo được Băng dậy. Cứ vừa ngồi dậy là lại nằm xuống.

- " em không tới công ty, em muốn ngủ. " đợi lát nữa anh đi xong em trốn tới trường là được.....

- " em đừng mong trốn được. Em mà không dậy thì anh ôm em vào phòng vệ sinh giúp em đánh răng rửa mặt, chải tóc đó " vợ mình nghĩ gì chẳng lẽ mình không đoán được. Có bao giờ cô vợ này chịu ngoan ngoãn nghe lời đâu.

- " aa..... em dậy là được chứ gì. " quăng con gối sang một bên tiện tay đánh nó vài phát mới đi vào phòng vệ sinh.

Lát đầu, Phong đi xuống lầu trước. Hai đứa em đã chuẩn bị xong ngồi đợi ở bàn ăn. Phong cũng ngồi xuống.

- " anh hai " giọng ỉu xiu.

- "hai đứa bị gì vậy "

- " không bị gì " không bị mới lạ. Thử anh roi vào trường hợp giống tụi rm đi là biết. Ngọc biau môi nói thầm trong lòng.

Lát sau Băng cũng tình trạng như hai đứa em, lẽ từng bước tới bàn ăn.

- " ăn xong bác Vương sẽ đưa hai đứa tới trường " Phong.

- " vậy còn anh. Bác Vương là tài xế riêng của anh mà. " Khánh

- " anh tự lái "

Ăn sáng xong, theo như Phong nói, bác Vương chở Ngọc, Khánh tới trường. Phong lái xe chở Băng theo hướng ngược lại tới công ty.

Ở cổng trường 11A đã tập trung đông đủ đứng đó đợi. Vừa thấy Khánh, Ngọc tới là bu lại.

- " sao xe hai người đâu mà không đi " Nhi hỏi, thường ngày toàn là 2 người hai xe tự lái tới. Tự nhiên hôm nay lại được tài xế đưa đón.

- " bị tịt thu rồi còn đâu nữa mà xe " Khánh.

- " tịt thu, mà ai thu, đừng nói là người hôm qua nha. " Khang.

- " chính xác "đồng thanh.

Cả đám hỏi một đồng chuyện trên trời dưới đất. Từ chuyện cười tới chuyện buồn mà Khánh, Ngọc chả cười nổi. Đột nhiên nhớ ra việc gì đó. Vũ cất tiếng

- " chủ nhiệm ác quỷ kia đâu "

Lực chú ý toàn bộ dồn vào câu trả lời mà Khánh. Ngọc chuẩn bị đưa ra. Xét theo tình hình hôm qua thì chắc chủ nhiệm lớp của họ cũng chịu hình phạt không nhẹ.

- " đã có người giúp chúng ta đạt được mục đích. Từ nay lớp ta sẽ trở lại là 11A siêu quậy vô địch. Không ai cản trở nữa " sau câu nói của Ngọc, lớp im lặng vài giây, cuối cùng cũng hiểu vấn đề.

- " sao....tự nhiên bà ác quỷ đó nghỉ dạy vậy " Châu.

- " bị ép, anh hai ép " Khánh.

- " là người hôm qua hả. Mà sao mấy người ai cũng sợ người đó vậy " Trang.

- " không sợ mà được chắc. So với bom anh ấy còn nguy hiểm hơn gấp chục lần. Đời tui không sợ gì hết, cha mẹ cũng không sợ mà duy nhất sợ người anh này. " Ngọc nói như muốn hét lên, cuối cùng nhỏ giọng từ từ.

- " vậy còn Khánh cũng sợ hả " Châu liếc qua Khánh. Hai người chỉ là anh em họ chắc không tới nỗi như Ngọc.

- " tui sợ ba mẹ tui nhất. Mà ba mẹ tui cái gì cũng nghe theo anh Phong. Tự suy luận đi ha." Khánh.

Thở dài thất vọng, không ngờ hai siêu quậy cùng vị giáo viên ác quỷ lại có cùng một khắc tinh. Cả lớp kéo nhau về lớp.

Trống vào lớp, bước vào là người giáo viên mới khoảng 25- 30 tuổi. Cũng có thể cho là đẹp nhưng còn thua xa giáo viên cũ.

- " chào các em, cô theo phân công của nhà trường từ nay sẽ là chủ nhiệm của mấy em. " giáo viên mới mỉm cười .

- " coi được mấy ngày " cả lớp đồng thanh.

Cô giáo bực mình nhưng nhin xuống đi về phía bàn giáo viên ngồi xuống, nhưng...

" rắc.... rầm... " tiếp theo là tiếng la của giáo viên.

- " cái ghế đó chưa thay hả " một người hỏi.

- " ờ, nhưng mà không hiểu sao ác quỷ ngồi vô vấn bình thường mà cô này ngồi vô nó lại bị vậy. Chắc tại nó lựa người ngồi " một học sinh khác trả lời.

Cái ghế này là tác phẩm từ tuần trước của lớp. Làm ra dành riêng cho chủ nhiệm ác quỷ là Băng. Nhưng Băng nhìn sơ là biết có vấn đề nên lúc ngồi vô cùng nhẹ nhàng, còn đa số thì xuống dưới ngồi chung với lớp. Cái ghế cứ để đó tới giờ, không ngờ hôm nay giáo viên mới này lại được hưởng.

- " mấy em mấy em.... đúng là quá đáng mà " cô ngồi dậy chuẩn bị bước ra cửa thì đôi giày cao gót kẹt vào một cái lỗ dưới sàn tiếp tục té xuống.

Cả lớp che mắt lại lắc đầu. Cái lỗ đó có từ đầu năm rồi. Không ít giáo viên bị mắc trúng. Chả lẽ chưa ai nhắc cô giáo này phải cẩn thận hả.

Cô giáo mới tức giận cời luôn đôi giày ra cầm trên tay, đi chân đất ra khỏi lớp.

- " ui chà chà. Đúng là trở lại như xưa, thêm một vị chủ nhiệm bị lớp ta tống ra ngoài. " Trang.

Các thầy cô bộ môn thì từ khi có Băng đã từ từ được miễn dạy lớp này. Nói cách khác là ngoài giáo viên thể dục, giáo viên hướng dẫn thực hành hóa học ra thì chẳng còn vị bộ môn nào hết. Băng một mình dạy hết các môn còn lại. Vì vậy bây giờ lớp đành tự học.

Băng được đưa tới công ty, ngồi ở chiếc bàn đã được chuẩn bị trong phòng tổng giám đốc là Phong.

- " anh kêu em tới đây là để viết cái này hả. Cái này ở nhà em cũng viết được mà.. " Băng chu môi kháng nghị.

Tới đây vừa ngồi xuống là Phong đem tới cho Băng một cây bút và một xấp giấy trắng. Lúc Băng đang ngơ ngác thì Phong nói một câu " một ngày 10 bức thư tình. Em từ từ viết đi ". Ai đòi lại tới công ty ngồi để viết thư tình chứ. Ít nhất cũng phải cho một việc gì đúng nghĩa để làm mới phải.

- " ngoan ngoan ngồi viết đi, một thì vào phòng nghỉ của anh mà ngủ. " Phong nhìn vợ một lát lại cuối xuống làm việc của mình.

Cứ nhìn Phong hết nhìn rồi lại kí tên cuối cùng chịu hết nổi Băng vào phòng nghỉ ngủ một giấc cho khỏe.

Lúc mở cửa phòng nghỉ Phong thấy Băng nằm ngủ ngon lành ở đó. Tự nhiên bản thân cũng cảm thấy muốn ngủ nên mặc kệ giấy tờ gì gì đó. Lên giường ôm vợ ngủ luôn.

Gần trưa, Bảo vào phòng tìm Phong đi ăn lúc mở cửa phòng tổng giám đốc lại chẳng thấy người đâu. Mở cửa phòng nghỉ lại thấy cảnh vợ chồng người ta ngủ ngon lành nên biết điều đóng cửa lại, lái xe đi tìm bạn gái ăn chung vậy.

Bảo cũng là thiếu gia, gia đình cũng có công ty riêng nhưng vì mâu thuẫn với ba mình nên tới công ty của Phòng làm phó tổng, dù sao tiền lương của phó tổng ở đây cũng không kém số tiền mà tổng giám đốc bên công ty nhà cậu được chia là mấy. Hơn nữa ở đây vui hơn, lâu lâu buồn chán có thể qua tìm Phong chọc chơi.

Vợ chồng Phong tới 1h chiều do đói bụng nên mở dậy đi ăn. Lúc Băng dậy thấy Phong ngủ ở bên cạnh thì giật mình, tổng giám đốc của công ty lại trốn việc đi ngủ như vậy thì hơi không hợp lí. Mà kệ, bụng đang biểu tình dữ dội còn lo chi chuyện có lợp lí hay không làm gì, Băng kêu Phong dậy đi ăn trước tính gì tính sau.

Ăn xong bữa trưa về, Phong xem 10 bức thư tình mà vợ mình đã viết xong để ở trên bàn. Mở bức thứ nhất ra bên trong ghi chữ " thư tình ". Các bức còn lại cũng y chạ.

- " đây là thư tình của em hả " Phong nhìn Băng đang chơi game mà tức muốn bốc khói.

- " thì anh đâu nói là cần thư loại gì. Cũng không quy định phải viết gì đâu " mắt không thèm nhìn Phong lấy 1 cái vẫn cứ ung dung nhìn chăm chú màn hình máy tính.

- " vậy được từ nay em phải viết thư tình theo đúng nghĩa thư tình cho anh, còn viết kiểu này nữa thì em chờ xem anh xử em như thế nào " Phong nghiêng răng nghiêng lợi nói.

- " ồ, biết rồi " Băng gật gật đầu lại tiếp tục sự nghiệp chơi game của mình.

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Đồng Lòng Cứu Giáo Viên (2)

Ngày thứ hai mọi thứ vẫn diễn ra như cũ. Băng lại bị đem tới công ty ngồi viết thư tình. Do tới qua lại có được vòng tay ảm áp của chồng nên ngủ rất ngon, bây giờ không buồn ngủ tí nào. Hôm qua bị cảnh cáo nên hôm nay thư tình đúng nghĩa thư tình. Từng câu từng chữ vô cùng sến, chính Băng cũng không ngờ mình có thể viết ra những lời này. Cứ như tụi học sinh mới biết yêu ấy.

Vất vả nửa ngày cuối cùng cũng hoàn thành nhiệm vụ cao cả mà chồng giao. Nhìn lên đồng hồ bây giờ đã là 11h30. Bụng cũng có cảm giác đói rồi. Băng bỏ bút trong tay ra, chạy tới chỗ Phong đang ngồi, từ phía sau ôm lấy cổ Phong.

- " Phong ơi, em đói ừi, mình đi ăn nha. " giọng nói nhẹ nhàng nũng nịu.

- " đói rồi hả. " Phong nhìn lại đồng hồ mới biết bây giờ cũng tới giờ ăn rồi.

Đạo này công việc của Phong thực sự rất rất nhiều, có thể gấp 2 lần bình thường luôn ấy chứ. Nếu không có Băng nhắc, chắc có lẽ cậu cũng quên ăn trưa. Mà kể ra cũng lạ, bình thường lúc tới giờ ăn, Bảo sẽ qua tìm cậu, mà hôm qua, hôm nay đều không thấy đâu.

Mặt khác, lúc này Bảo đã ngồi trong văn phòng của bà xã tương lai, đợi bà xã tương lai cùng đi ăn trưa. Hôm qua thấy cảnh vợ chồng Phong ôm nhau ngủ, hôm nay cũng không muốn làm phiền. Người ta vợ chồng ở chung, mình chui vô giữa làm bóng đèn làm gì. Mình cũng có bà xã tương lai, tìm bà xã đi ăn chung bồi đắp tình cảm, tuy hơi xa một chút nhưng rất đáng.

Phong đưa Băng đi nhà hàng ăn món Nhật mà Băng thích nhất, lúc về rất vui vẻ. Nhưng vừa bức vào cửa chính của công ty thì được tin hệ thống máy tính của công ty bị xâm nhập.

Người giỏi nhất về mìn này là Bảo giờ không thấy bóng dáng đâu. Gọi điện thì không ai nghe máy. Về vấn đề máy tính Phong cũng rất hiểu biết nhưng người đột nhập lần này vô cùng cao tay, Phong vẫn chưa tìm được cách hóa giải.

Đúng lúc này, Băng đáng lý phải đứng bên cạnh Phong giờ lại ngồi trước máy tính chăm chú gõ liên tục. Nhém nữa Phong cũng quên mất cô vợ này của mình rất giỏi về vụ này, có thể giỏi hơn Bảo luôn cũng nên. Lúc trước khi còn đi học, Băng chuyên gia đột nhập vào máy tính của trường trộm xem đề thi các môn sử, địa, công dân. Mà lúc đó Bảo vẫn chưa phá được hệ thống bảo an tân tiến của trường, nhưng đối với Băng nó lại vô cùng đơn giản.

Chỉ một lúc sau, mọi thứ đã được không chế. Băng ngã người tựa vào ghế.

- " không ngờ lâu vậy không sai tới mà tay nghề của mình chỉ lên không xuống, hi hi mà tên này cũng giờ quá đi. Tay nghề cùi vậy mà dám xâm nhập vô đây, gặp phải ta xem như mi xui vậy. Nếu mi đã làm vậy thì ta xin đáp lễ cho mi vậy " tự xưng xong Băng lại ngồi dậy thả virus ngược lại cho tên không biết trời cao đất dày, dám xâm nhập hệ thống máy tính của công ty.

- " anh hỏi em một việc được không " Phong kéo ghế ngồi gần Băng.

- " ừm... ừm... " gật đầu.

- " tại sao em lại giỏi về lĩnh vực này vậy. " câu hỏi này có từ 2 năm trước rồi. Nhưng bây giờ mới có dịp hỏi.

- " anh nghe qua anh em nói về em lúc nhỏ chưa ? " Băng hỏi câu không đầu không đuôi.

- " thì sao ? " chuyện này đâu liên quan gì.

- " lúc nhỏ, mấy môn tính toán em luôn đạt điểm tuyệt đối, còn mấy môn học bài lúc nào em cũng chỉ ghi được 5 chữ trong đó ' học lộn tù, tù dè ' là hết, cứ vậy nộp bài. Nên điểm em lúc cũng thua anh 2 với anh 3. Mà lúc đó ba mẹ em lại thưởng cho ai điểm cao nhất một điều kiện. Do tức nên em quyết tâm tìm thầy học nghề để xâm nhập vào máy tính của trường xem đề trước. Từ đó điểm em lúc nào cũng cao nhất, tay nghề cũng theo đó mà lên theo " Băng cười hi hi.

- " vậy ai là thầy của em " Phong hỏi tiếp. Đối với lí do của Băng cũng không ngạc nhiên lắm, với tính lười của Băng thì đây là chuyện bình thường.

Lúc này Bảo vừa về tới thay Băng trả lời câu hỏi này.

- " chung thầy với tôi ".

- " vậy sao cậu lại thua Băng. " Phong hỏi tiếp.

- " thua là chuyện đương nhiên, thầy tôi còn thua nữa là " Bảo nhỏ giọng đáp lại.

Ngày trước vì bất ngờ cộng thêm không phục nên cậu cho người điều tra. Cuối cùng lại có được kết quả hết sức bất ngờ. Băng là học trò nhỏ nhất nhưng giỏi nhất của thầy mình hơn nữa còn là trò giỏi hơn thầy. Đọc xong tài liệu mà thám tử đưa về, cậu từ bỏ việc so đo với Băng luôn.

- " phải rồi, sao bây giờ cậu mới trở lại " bây giờ quá giờ ăn trưa 1 tiếng rồi.

- " à là vậy, tôi tìm vợ ăn cơm nên về hơi trễ, lúc về tới trời xui đất khiến sao không biết mà thang máy bị hỏng. Tôi đành ngồi chờ sẵn tiện nói chuyện phiếm với mấy cô tiếp tân cho vui " Bảo thản nhiên đáp lại.

- " có thang bộ sao không đi " Phong nghe xong lí do của Bảo mà muốn xé xác cậu ra.

- " mỗi chân lấm, chẳng thà ngồi đợi sướng hơn. " tiếp tục đổ dầu vào lửa.

- " chuyện vừa rồi cậu biết chứ. Điện thoại sao không nghe máy " nhần nhin xuống trước.

- " ồ, tôi đương nhiên biết, lúc vừa vào cửa tôi đã được nghe, nhưng tôi thấy có Băng ở đây nên tin tưởng Băng. Còn cái điện thoại hình như để quên ở chỗ bà xã rồi " Bảo sau 2s suy nghĩ cuối cùng cũng tìm được lí do.

- " tốt lắm, cậu coi bộ rất rảnh. Vậy chuyện khai thác thị trường mới toàn bộ giao cho cậu vậy. " Phong mỉm cười gian trá, kéo vợ về phòng làm việc. Đem toàn bộ việc cậu bận xử lý gần đây giao hết cho Bảo.

Sáng nay ở trường lớp 11A lại có chủ nhiệm mới. Đây là giáo viên thứ 5 kể từ hôm qua. Mà tình trạng vẫn cứ như mấy cô trước.

Lúc cô mở tủ ra lấy sách vở cần thiết chỉ buổi học thì

" bummmmm... " cánh tay giả đấm ngay vào mặt cô. Trò này cũng là dành riêng cho Băng. Khổ nỗi Băng chưa từng mở qua cái cửa tủ đó, cần sách thì mượn tạm của học sinh.

- " thêm một lần nữa giáo viên chạy trời chết " Nhi chán nản nói.

- " vị giáo viên thứ 6 đã nói lời báai bai " Châu tiếp lời.

- " cứ kiểu này chán quá, Vũ tìm cách đưa ác quỷ về đây đấu với tụi mình đi " Khang nói, cả lớp gật đầu hưởng ứng.

" thôi được rồi, bây giờ ta đi đòi người. Khánh, Ngọc hai bạn dẫn đường " Vũ đứng dậy. 2 ngày nay cậu cũng chán tới sắp điên luôn rồi. Chẳng thà tìm ác quỷ về, bị tức còn đỡ hơn bị điên.

Cả lớp 20 thành viên, lực lượng hùng hậu tiến tới chỗ Phong. Âm ỉ một hồi lâu cuối cùng cũng đạt được mục đích, Phong nhân lúc Băng ngủ đi đối phó với đám học sinh tới đòi người.

- " các cậu muốn gì đây " Phong nhìn một vòng cuối cùng dừng lại ở chỗ Vũ.

- " đòi giáo viên về. Hiệu trưởng đã nói chỉ cần anh đồng ý, ác quỷ.... à không chủ nhiệm Băng sẽ có thể ngay lập tức trở về. " đối với ánh mắt của Phong, Vũ hơi sợ nhưng không thể vì sợ mà quên nhiệm vụ.

- " các người muốn Băng trở về, tại sao ? " Phong mỉm cười tán thưởng Vũ.

- " vì thích vậy " Vũ cũng không biết tại sao.

- " cô là người trụ được lâu nhất ở lớp 11A chúng em " Khang.

- " cô là người duy nhất không trúng chiêu của lớp " Nhi.

- " cô cũng là người duy nhất đánh bại 11A " Châu.

- " cô có on với 11A " Trang.

- " cô rất vui, rất thú vị " Lâm.

- - từng người đưa ra lý do của mình. Mà lý do nào cũng rất buồn cười

Nói thật thì Phong rất tán thưởng lớp này, có thể vì Băng mà dám mò tới đây tìm người. Không khổ là học trò của Băng, mà cũng đúng thôi, học trò bình thường thì chắc chắn ai chịu nổi mấy trò của cô vợ siêu quậy nhà mình. Nhưng cậu không muốn nhanh như vậy đã đồng ý, huống chi có Băng ở đây rất tốt, có thể tùy hứng nhìn, ôm Băng.

- " về đi, tôi không đáp ứng các cậu đâu. Băng là vợ tôi, huống chi còn có thể giúp công ty rất nhiều " Phong đứng dậy đi ra ngoài.

Lớp 11A ở lại rầu rĩ. Tình cảm vậy mà vẫn không lay chuyển được. Biết vậy không cố nặn ra mấy giọt nước mắt kia rồi.

- " Vũ, sao giờ " Trang.

- " thực hiện kế hoạch B " Vũ cười, lớp 11A đâu dễ chịu thua như vậy.

Ngày hôm sau, Phong tiếp vài vị khách đặc biệt. Trong đó có ba của Vũ là bạn cũ của ba Phong, giao tình khá thân thiết. Các vị khách khác là bạn hợp tác của công ty Phong. Điện thoại cũng liên tục reo, mà đa số là phụ huynh của các học sinh lớp 11A. Không ngờ tụi nhóc đó còn có chiều này.

Giữa trưa lúc đang ăn lại nhận được điện thoại gọi thẳng vào di động. Người gọi là ba mẹ của Phong nhưng mục đích thì cũng y chạ các vị phụ huynh kia. Năn nỉ cho Băng về tiếp tục làm giáo viên lớp 11A. Bị ba mình thuyết giáo suốt hơn 2 tiếng cuối cùng Phong cũng chịu thua.

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Đừng Vui Mừng, Nguy Hiểm Còn Trước Mặt

Phong hôm qua vì muốn tạm thời ngăn chặn cuộc giáo huấn của ba và cũng vì bảo vệ cái lỗ tai thân yêu của mình mà tạm thời đồng ý cho Băng một cơ hội có thể trở lại trường.

Nhưng mọi chuyện đâu dễ dàng như vậy được. Chỉ bằng việc liên kết các phụ huynh lại mà muốn cướp người từ tay Phong không thể nào.

Phong hứa là cho cơ hội thôi, nếu bọn nhóc 11A kia mà không vượt qua được thử thách thì mơ cũng đừng mơ tới việc Băng sẽ có thể trở lại làm giáo

viên.

Vào tối qua, Phong đã gửi thông điệp kêu nhóm người đứng đầu của lớp 11A sáng nay tới công ty gặp cậu bạn về chuyện của Băng.

6 người ngồi trong phòng chờ của công ty cũng được hơn 1 tiếng rồi nhưng ngoại trừ chị thư kí bụng trà ra thì bóng ma còn chưa thấy chứ đừng nói bóng Phong.

- "Ngọc nè, anh hai của bạn khi nào thì tới đây hả. " câu hỏi thứ 10 của Châu.
- " đã nói là mình không biết mà, anh mình là người quái gở cực kì. Không ai đoán được khi nào và bao giờ sẽ xuất hiện đâu. " Ngọc thở dài.
- " Mà anh Phong đã hứa cho ác quỷ đi dạy lại rồi sao còn làm khó tụi mình. " Khang.
- " bạn nhầm to rồi, anh Phong chỉ hứa với bác hai là cho một cơ hội, chứ không nói là cho đi dạy lại. Hai cái này khác xa nhau đó " Khánh.
- " vậy sao không ép ảnh đồng ý cho ác quỷ đi dạy lại luôn, bây giờ tụi mình đỡ khổ hơn không. " Châu
- " ba mình làm cho anh hai chịu cho cơ hội đã là kì tích lắm rồi. " Ngọc đáp trả

Phong từ nhỏ đã học tự lập. Không chịu sự chi phối của ba mẹ. Trước giờ ngoài Băng ra thì chưa ai chưa điều gì có thể làm khó Phong. 13 tuổi bắt đầu tham gia vào sự nghiệp của gia đình. 15 tuổi thành lập bang " thần long " phát triển hùng mạnh, sau này Băng lại sáp nhập bang của mình vào " thần long " nên có thể nói thần long bây giờ là không có đối thủ.

Đang lúc mọi người đang chán nản muốn ngủ thì cánh cửa được mở ra, phong cuối cùng cũng chịu lộ mặt.

- " em tưởng anh phải đến khi tụi em ngủ một giấc dậy mới tới chứ " dù sợ ánh mắt giết người của Phong nhưng Vũ vẫn to gan nói móc Phong một câu.
- " nếu cậu muốn vậy thì tôi có thể ra ngoài chờ cho các cậu ngủ một giấc sau đó mới vào " Phong bước trở ra phía cửa.
- " anh hai..... anh anh nói gì nói luôn đi " Ngọc vội cản Phong lại, anh mà ra ngoài thì chắc tối còn chưa quay lại nữa.

Phong nhếch khóe miệng lên đi tới ngồi đối diện chỗ Vũ.

- " anh nói cho tụi em cơ hội. Vậy bây giờ điều kiện của anh là gì " Vũ.
- " muốn cướp vợ tôi đi thì trước tiên phải trải qua 3 thử thách, 3 điều kiện của tôi. " Phong nhẹ nhàng nói ra, nhưng đảm bảo 3 điều kiện với 3 thử thách này không dễ nuốt.

Ngọc, Khánh dùng ánh mắt cảnh báo Vũ. Vũ xoay người qua hỏi ý với mấy người ngồi bên cạnh.

- " Vũ khoan đồng ý nha, điều kiện cộng thêm thử thách của anh Phong không dễ thực hiện như vậy đâu, chắc chắn có nguy hiểm đó " Khánh nói nhỏ.
- " vậy giờ sao " Châu.
- " thôi kệ, cứ thử đi, dù sao cũng không chết người mà " Khang.
- " tầm bậy, không chết nhưng mà cũng ngáp ngáp chứ chả chơi đâu " Ngọc.

Nhìn 6 người tùm lại một chỗ hỏi ý nhau mà Phong lắc đầu.

- " đừng nói với tôi lớp các cậu chỉ có tiếng, còn thực ra không được gì. Ngay cả việc nhỏ nhoi này cũng làm không được " Phong ngồi cảm ly trà thư kí vừa đưa vào đưa lên miệng.
- " tụi em đồng ý " Vũ.
- " không hối hận " Phong hỏi lại
- " Không " cả bọn cùng đáp.
- " hai đứa cũng tham gia " Phong nhìn Ngọc, Khánh.
- " tụi em cũng là thành viên của 11A nên nhất định sẽ tham gia chung với mọi người " Khánh.

Phong cười, bọn nhóc này rất háo hức, nhưng cũng có thể thấy được tình cảm sâu sắc của chúng dành cho cô vợ trẻ con của mình.

- " vậy được. Thử thách thứ nhất là trong một tuần, tụi sun phải vơ lên đứng đầu trong các bang nhóm học sinh. " Phong nhẹ nhàng nói ra điều kiện chết người thứ nhất.

Trời đất, the sun bây giờ đứng ở vị trí thứ 4 mà trong một tuần phải leo lên đứng thứ nhất, không giỡn chứ trời. Đây làm sao có thể.

- " chuyện này đâu liên quan gì " Khang.

- " lúc vợ tôi ở cạnh tôi sẽ có thần long bảo hộ. Còn bây giờ các cậu phải chứng minh các cậu có năng lực bảo vệ tôi mới có thể yên tâm được " Phong.

Phong để bọn nhóc lại, bước trở về phòng tổng giám đốc của mình, lúc này vì đồ Băng ngũ nên Phong mới tới trễ, không biết bây giờ Băng dậy chưa.

6 người cũng ra về, gọi Huy ra bàn kế hoạch. Dù sao lỡ đáp ứng rồi, không thể để người khác xem thường được.

Huy nhận được tin lập tức ra quán chỗ nhóm Vũ đang ngồi đợi. Cậu cũng biết sơ sơ về chuyện của giáo viên ác quỷ lớp 11A, cậu cũng không muốn cô nghỉ dạy, vị giáo viên này rất thú vị, có thể trốn dạy ra ngoài náo loạn với các cậu.

- " sao đứa nào cũng ỉu xiu vậy nè " Huy ngồi đối diện với Khánh.

- " anh có cách nào trong một tuần mà có thể đưa nhóm mình lên đứng đầu các bang nhóm học sinh không. " Khang nhìn Huy thờ dài nói.

- " hả.... mà chi vậy "Huy.

- " điều kiện mà chồng của ác quỷ đưa ra đó " Châu.

- " được thì cũng được, nhưng hơi khó khăn nha. " Huy.

- " có cách gì anh nói lẹ coi " Khánh.

- " bây giờ mình đâm chọt sao cho 'hải âu ' ở vị trí thứ 3 đánh nhau với ' thiên ung ' ở vị trí thứ hai. Sau đó nhân thời gian này mà đánh đổ ' phi long ' đang đứng đầu. Hải âu với thiên ung trước giờ không ưa gì nhau, nếu đánh nhau xong đảm bảo hai bên đều tổn thất nặng nề không còn là đối thủ của mình nữa " Huy đưa ra kế hoạch của mình.

- " cũng hay đó. Vậy làm ngay đi, thời gian chỉ có 1 tuần thôi " Vũ phân công ra rồi mọi người bắt tay vào việc của mình.

3 ngày sau, theo như kế hoạch đã bày ra. Mọi thứ diễn ra vô cùng suôn sẻ. Phong cũng nhìn ra được kế hoạch của bọn nhóc này.

- " anh Phong, theo em biết thì ngày mai the sun sẽ đấu với phi long. " Rin, đàn em của Phong cũng là người lần trước theo Băng đi giúp 11A báo cáo kết quả mà cậu điều tra được.

- " ừm " gật gật đầu.

- " vậy mình có giúp không " Rin wuan sát nét mặt Phong.

- " không, chỉ cần cho người quan sát từ xa, nếu nguy hiểm tính mạng mới được ra trợ giúp " Phong.

- " vậy chẳng khác nào để cho the sun thua mới ra tay giữ lấy mạng người " Rin lăm lăm trong miệng.

- " tôi đâu muốn họ thắng " Phong xoay xoay bút trong tay.

Theo như đã hẹn, hôm nay là ngày the sun quyết đấu với phi long. So về lực lượng thì the sun không hề kém phi long, chỉ là mấy năm nay the sun an phận không muốn tranh giành nên mới ở vị trí thứ 4 thôi.

Trận đánh diễn ra, Rin dẫn người núp ở gần đó xem xét tình hình.

- " Rin, sao không ra giúp luôn ở đây muối nhiều quá, sắp bị tụi nó rút hết máu rồi nè " một người kháng nghị.

- " anh Phong không cho giúp, biết sao giờ " Rin.

- " vậy đi về, ngồi đây ngắm cảnh khuya à " một người khác.

- " ở đây coi nếu lỡ the sun thua thì mình vô dạn xác. " Rin

- " Rin ơi, vậy giờ đổi địa điểm ngồi đợi được không, ở đây không chỉ có muối mà còn có kiến nữa " thêm một người lên tiếng.

- " cậu ở đâu mà có kiến " Rin quay đầu lại.

- " trên này nè... " Rin nhìn xung quanh rồi mới nhìn lên chỗ người mới nói.

- " ngu thì chịu, ai kêu leo cây chi cho kiến nó tha. Đáng đời " Rin quay đầu lại quan sát trận đấu.

Đến giờ hai bên vẫn chưa phân thắng bại, nhưng người của hai bên đều có vẻ như hết sức rồi. Có một số người mệt quá ngồi xuống luôn không đánh

nữa. Lát sau, Huy dẫn theo một nhóm người tới tham gia vào cuộc chiến.

Kết quả đã rõ, do người Huy mới dẫn tới sức lực dồi dào nên chiếm ưu thế hơn. Đây là kế do Vũ bày ra, dù có chút gì đó gọi là chơi xấu nhưng để thắng thì chơi xấu chút xíu cũng không phải quá đáng.

Thấy tình hình như vậy Rin gọi về báo cáo cho Phong biết.

- " anh Phong, the sun không cần tụi em dọn xác rồi, tụi nhóc đó đã thắng "

- " em nói với tụi nhóc đó câu chúc mừng giùm. Sẵn tiện kêu tụi nhóc chuẩn bị ngày mai đón thử thách thứ hai. " Phong cúp máy, chuyện này cũng đã nằm trong dự tính của cậu rồi.

Nhóm của Vũ cuối cùng cũng giải quyết xong nằm dài trên đám cỏ thở hổn hển. Mặt mũi ai cũng có vài vết bầm.

Rin dẫn anh em đi tới trước mặt Vũ.

- " anh Phong nói chúc mừng các cậu, mừng các cậu chỉ bầm sơ sơ không gãy tay chân gì. Nếu không anh ấy phải mất tiền đưa các cậu đi bệnh viện rồi " Rin thêm mắm muối vào lời chúc.

- " cảm ơn nhiều " Vũ vừa thở vừa nói.

- " còn nữa. Anh Phong kêu mấy cậu chuẩn bị đi, ngày mai đón nhận thử thách tiếp theo " Rin.

- " ok "

Cả đám kéo nhau về nhà nghỉ ngơi.

Sáng hôm sau, 6 người tập trung ở trước một khu rừng.

- " chỗ quái quỷ nào đây. " Châu.

- " không biết, địa chỉ này là do tôi qua anh hai đưa đó " Khánh.

- " không biết lại trò kinh khủng nào đây " Khang.

- " anh ta cũng ác gớm, lựa chỗ nào không lựa mà chui vô rừng. " Nhi.

- " nói nhảm, chị Băng là ác quỷ vậy hỏi chồng của ác quỷ có ác không " Ngọc.

Rin từ trong rừng đi ra, mỉm cười với nhóm người của Vũ.

- " thử thách này là các người sẽ đi vào cái rừng mê cung này. Trong hai giờ, nếu 1 trong mấy người có thể tìm được lối ra thì xem như thành công. "

- " phía trong có cái gì kinh khủng không vậy " Ngọc.

- "có, có bầy rất nhiều, còn có sương mù nữa. Mấy loại động vật khác cũng có. "Rin vui vẻ nói.

Rừng mê cung này là cửa vào trụ sở chính của bang thần long. Nên bầy được đặt rất nhiều. Trừ khi là có người của thần long dẫn đường nếu không khả năng bị lạc luôn trong đó là vô cùng cao.

- " bây giờ ta vào thôi " Rin đưa tay mời

- " khoan, tôi sẽ vào một mình " Vũ.

- " ớ, không được. Đi thì đi chung chớ, tui này không để Vũ đi một mình đâu. Nguy hiểm lắm " Ngọc.

- " ừm, đi chung, tui này không để Vũ gặp nguy hiểm một mình đâu " Nhi.

- " không thì Nhi, Châu, Ngọc ở lại đi, tui mình vô " Khánh.

- " đúng theo lời Khánh đi " Khang.

- " một người đi đỡ rắc rối hơn. Mấy bạn yên tâm " Vũ cười tự tin

- " vậy tôi giúp cậu giữ họ lại " Rin.

Ngay sau đó Khánh, Châu, Khang, Nhi, Ngọc bị giữ lại, Vũ một mình đi vào khu rừng mê cung.

Trong này rất đáng sợ, khắp nơi là sương mù, lâu lâu còn có tiếng của mấy con vật kinh khủng nữa. Vũ thử ném một nhánh cây đi, chưa gì nhánh cây đã bị treo trên lưới, sau đó có một đàn kiến bò theo lưới xuống bám vào nhánh cây, tiếp theo một đàn ong bay tới chỗ cái lưới.

Rừng mình, thử nghĩ cái đó không phải nhánh cây mà là người thì không biết người đó sống nổi không. Đây mới là một trong vô số cái bẫy ở đây thôi, mấy cái khác không biết còn kinh khủng hơn bao nhiêu nữa.

Vũ lấy trong túi ra một tờ giấy, trong đó có hướng dẫn cách đi trong rừng mê cung này. Sáng nay lúc chuẩn bị ra khỏi nhà đã có người đưa nó cho cậu nói là 'rừng mê cung', lúc đầu cậu không hiểu gì hết nhưng lúc đứng ở ngoài khu rừng cậu đã hiểu tất cả, và đương nhiên biết ai đã giúp mình. Không chỉ có lần này mà lần đánh nhau hôm qua cũng có người giúp bên cậu mới có thể dễ dàng thắng như vậy.

Dựa theo lời chỉ dẫn trên giấy, Vũ an toàn thoát ra mà chỉ tốn 15'.

Lúc Vũ ra tới thấy Phong đang đứng đó nhìn cậu

- " hơi chậm thì phải "

- " mấy thứ ở trong là do ai thiết kế vậy. " Vũ rất tò mò muốn biết ruột cuộc ai mà có thể làm ra khu rừng này chứ. Phải nói người bình thường mà lạc vào thì một đi không trở lại.

- " 1 nhóm 8 người đã tạo ra, trong đó có tôi và Băng. " mấy người khác là Quân, Đạt, Bảo, Như, Vi, Uyên.

- " đáng sợ . Vậy thử thách thứ 3 là gì. ? "

Vũ trở ra chỗ 5 người còn lại đang đứng, mỉm cười nhìn họ rồi nhìn Rin cười một cái, gật đầu tỏ vẻ cảm ơn.

- " Vũ có sao không " Ngọc quan sát Vũ từ trên xuống dưới.

- " bình thường. " Vũ

-..... - vô số câu hỏi khác.

Hôm sau đã là chủ nhật, do nguyên một tuần mệt mỏi nên chả ai có tâm trạng đi chơi tất cả ôm giường mà ngủ.

Băng thì không được bình yên như vậy, sáng sớm đã bị lôi ra từ trong chăn ấm.

- " huhu.... ông xã anh lôi em dậy chi vậy, hôm nay đâu cần tới công ty đâu " Băng dụi dụi mắt

- " anh dẫn em đi chơi " Phong dụi đồ.

- " không đi, em muốn ngủ. Anh làm gối ôm cho em " Băng kéo luôn Phong té xuống giường, chui vào lòng Phong nhắm mắt lại.

- " nếu em muốn tiếp tục tới trường thì dậy mau "

- " anh hứa với lũ nhóc 11A rồi, giờ em không dậy cũng được đi dạy bình thường " Băng mơ màng nói.

- " sao em biết "

- " thì sao không biết được, em còn giúp..... áá. " Băng định nói tiếp nhưng chợt nhận ra mình đã vô tình nói ra điều không nên nói.

- " nói tiếp đi, chịu nhận rồi hả " Phong cóc lên trág Băng.

- " hìhì anh biết rồi hả " tình ngủ luôn.

Người giúp nhóm Vũ không ai khác đó là Băng, ngoài ra còn một người tiếp tay nữa là Rin. Lúc the sun và phi long đánh nhau Băng nhờ Rin cho người của thần long giả làm người của the sun, còn lúc vượt rừng mê cung sáng hôm đó Băng nhờ Rin đem chỉ dẫn đưa cho Vũ. Tuy không biết 1 thử thách với 3 điều kiện kia là gì nhưng Băng biết mình đã có thể đi dạy lại.

- " anh mà không hiểu em hả " Phong cóc thêm cái nữa.

- " ui da đau nha. Anh cóc nhiều quá em ngu luôn đó "

- " không sợ, em ngu anh nuôi em là được. Mà em thực sự thích làm giáo viên như vậy hả "

- " ừm,...ừm... " Băng gật đầu liên tục.

- " thôi được rồi, dậy ăn sáng đi, anh dẫn em đi chơi được không "

- " được, yêu chồng nhất " hôn lên má Phong rồi bay thẳng vô phòng vệ sinh.

Chương 20: Cuộc Hội Ngộ Siêu Quậy

Sáng thứ 2 đầu tuần, không khí trong lành và mát mẻ vô cùng. Băng xách túi tung tăng bước vào lớp. Đã 2 tuần không gặp, Băng thấy nhớ lũ tiểu quỷ đó vô cùng.

Lớp 11A cũng vui vẻ không kém. Những ngày không có Băng rất buồn, mấy giáo viên khác chơi không vui, vừa vào chưa tới 15' đã bỏ của chạy lấy người. C

- "hello các học trò yêu quái, cô đã trở về." Băng đưa tay lên vẫy chào cả lớp.
- " chào cô ác quỷ, mừng cô trở về " Khang.
- " hi hi...hôm nay vui, gọi sao cũng được. Và để mừng ngày vui hôm nay, cô tặng cả lớp 1 vài kiểm tra đột xuất " Băng hô to lên.
- "ê ê, gì vậy, mới về có cần ác vậy không. Vắng cô lớp buồn muốn chết, có học bài gì đâu. " Lâm.
- "vậy mới là ác quỷ chứ đúng không " Băng cười rạn rở.
- " thôi vậy cô chép đề lên bảng đi. "Vũ cười gian tà.

Cầm phấn lên chép đề đi. Lớp 11A siêu quậy vẫn hoàn siêu quậy. Phá giáo viên vẫn là mục tiêu. Ngày đầu gặp lại phải có lễ đón tiếp chứ.

- " tay cô hơi đau, Vũ em là con trai thì phải giúp đỡ chứ đúng không. Nếu không còn gì là anh hùng nữa, nói ra ngoài người ta cười chết. Em lên ghi đề giùm cô. " lớp này giờ trò gì cô còn không biết sao. Muốn chơi cô hả, kiếp sau đi.

Lúc này trước khi vào lớp Băng đã thấy vài nhánh mắt mèo ở ngoài sọt rác rồi, cộng thêm chuyện tụi này kêu cầm phấn chép đề nữa. Đảm bảo phấn có vấn đề, nói không chừng bàn ghế đâu đâu cũng dính chường hết rồi.

Vũ chậm chạp đi lên, giờ không lên không được mà lên thì chết chắc. Thôi chết thì chết, còn đỡ hơn là mất hết mặt mũi.

Chép đề xong tay Vũ ngứa vô cùng, càng gãi càng ngứa. Băng thì mặt mày sáng chói. Nhìn cả lớp cắn bút vò giấy là hiểu tụi này chưa học bài gì rồi. Mà luật thi không học coi như xong muốn bịa ra cũng không được.

Hối hận, thật không biết làm đủ cách để đem cô ác quỷ này về là đúng hay sai nữa, giờ hối hận cũng không kịp rồi.

Băng không ngồi ở bàn giáo viên mà xuống ngồi ở cái bàn trống cuối lớp.

- "Ngọc, em lên lấy sách trên bàn xuống giùm cô đi" cười gian.
- " ơ... chị biết rồi mà còn muốn chơi em hả. " Ngọc nhìn Băng.
- " nhanh đi " cương quyết.
- " không hối hận. " Ngọc hỏi lại
- " lên lấy đi "

Ngọc cười, cái này là người chọc mình trước mình mới chọc lại nha. Nếu chị dâu đã không nể mặt thì em chồng đây cũng không nể tình gì nữa.

- " các bạn, mình có cái này hay lắm luôn á. Để coi tựa đề là gì ta " Ngọc gõ trán suy nghĩ.
- " ác quỷ trị ác quỷ, cây cao còn có cây cao hơn " Khánh biết Ngọc định làm gì nên hòa theo.

Băng nghe xong cái tên mà Khánh nói thì hơi, không biết bản thân có làm gì mất mặt không. Nhưng vò đầu bứt tóc 1 hồi cũng suy nghĩ không ra.

- " cái gì vậy Ngọc, mau đem ra đi. " Châu .
- " mau lên Ngọc, sốt ruột quá. " Nhi.

- " khoảng đã. Cái mà em muốn mọi người xem là cái gì. " Băng đi lên chỗ Ngọc, xét tới xét lui mà chẳng tìm được cái gì.

Cùng lúc này, Khánh đi lên cắm USB vào, mở một đoạn phim ra cho mọi người xem.

- " chị nhìn màn hình đi " Ngọc nói vào tai Băng.

Trên màn hình là cảnh Phong đang thi hành hình phạt với Băng. Đoạn Ngọc, Khánh đã bị lược bỏ. Đây là đoạn Băng đang bị đánh mông.

Một tràng cười nghiêng ngả từ phía lớp. Ngọc mắt nhìn lên trần nhà, tay khoanh trước ngực, chân nhịp nhịp " đúng là cảnh ngàn năm khó gặp. Các bạn thấy sao " nói lớn.

- " chắc chắn, đây là ác quỷ lớp ta sao... haha.... buồn cười chết mất " Khang.

- " không ngờ cô cũng có ngày bị đánh mà còn bị đánh mông nữa... " Trang.

.....

- " TẤT CẢ MỌI NGƯỜI IM LẶNG " Băng hét lên, mặt đen đi vài phần.

Cả lớp nín cười được vài giây lại tiếp tục lảng ra cười.

- " hai quay cái này khi nào. " Băng hỏi Khánh.

- " ờ thì bữa đó em thấy cảnh này quá đặc sắc, không chia sẻ cùng mọi người thì hơi tiếc nên lên quay lại. " Khánh.

- " quá đáng vừa thôi, chị là chị dâu của em nha. Em làm vậy mặt mũi chị để đâu. "

- " sai, tụi em bây giờ là học sinh lớp 11A về nhà mới là em dâu của chị. Huống hồ lúc đầu em đang chần chừ không biết có nên làm vậy không, ai biểu chị có ý chọc em trước chị. Biết rõ sách có dính mắt mèo mà còn kêu em đi lấy. " giọng Ngọc nhỏ dằn.

- " hai em được lắm. Lúc đầu chị cũng đang định xin cho hai em được tự do như cũ. Nhưng bây giờ thì ... hai em đừng mơ nữa hứ.... " Băng.

- " chị... chị... thôi tụi em biết lỗi rồi mà. Chị xin anh hai đi nha " Ngọc lay tay Băng, mắt long lanh.

- " hi hi... khỏi mơ "

Cả lớp vẫn chưa nín cười được. Đây đúng như Ngọc nói là cảnh trăm năm khó gặp. Cái tên mà Khánh đặt cũng vô cùng chính xác. Hóa ra ác quỷ vẫn có thể bị đối xử như đứa bé 2 tuổi bị đánh vào mông. Bất ngờ hơn là nước mắt đầm đìa xin tha.

- " đủ rồi nha , lát sau tất cả các môn còn lại sẽ kiểm tra hết " Băng đồng dục tuyên bố.

Tức khắc cả lớp im lặng. Dù có muốn cũng không dám cười nữa 2 môn còn lại là Văn, sử mà lớp thì chưa học bài. Bị điểm thấp là chuyện nhỏ nhưng ảnh hưởng tới thành tích cuối năm là chuyện lớn. Sở dĩ tất cả được tự do bay nhảy quậy cỡ nào cũng không bị ba mẹ phạt là vì luôn luôn giữ vững thành tích, điểm luôn trên 9,0. Nếu điểm giảm thì đời siêu quậy cũng sẽ xong luôn.

- " tốt lắm, cứ ngoan vậy có phải hơn không. Chuyện vợ chồng người ta có gì đáng cười " Băng tới chỗ máy tính nhấn xóa đoạn phim kia đi.

- " lợi dụng công trả thù tư, hèn hạ " Vũ lăm bằm.

- " vì đạt được mục đích hèn hạ tí cũng không sao " Băng cười.

Chợt nhớ ra việc gì. Băng bỗng nghiêm túc lại, đuổi Ngọc, Khánh về chỗ.

- " tuần sau sẽ tổ chức thi nấu ăn giữa các lớp. Các em chuẩn bị đi. " tin này mới nhận được từ hiệu trưởng.

- " nấu ăn, vụ này hơi khó " Khang.

- " ừm, lớp mình ai nấu ăn cũng dở hết " Nhi.

- " cô nấu được không. Hay cô nấu luôn đi " Vũ nhìn Băng.

- " nấu thì ai chả nấu được, chỉ là tôi sợ tác dụng của nó còn mạnh hơn thuốc nữa " Băng .

- " thuốc gì " Châu.

- " thuốc sổ đó " Trả lời một cách ngây thơ.

Cả lớp lại được một phen cười lảng lộn, thức ăn mà hơn thuốc sổ thì ăn kiểu gì. Cái đó đem cho chó nó còn chê chứ đừng nói gì đem đi thi. Lúc đó

không khéo lại mang danh ám sát ban giám khảo nữa thì khổ.

- " gác chuyện này sang bên trước đi. Lát nữa lớp mình ra ngoài ăn kem. Các em trả tiền. " Băng lớn tiếng đề nghị.

- " sao cô không trả. Nhà cô giàu vậy mà còn bắt -tụi này trả là sao " Vũ.

- " ơ hay, nhà các em cũng có thua kém bao nhiêu đâu. Giờ sao, lớp không chịu ra tiền thì lát khỏi đi. Ở lại làm bài kiểm tra. " giờ giọng uy hiếp.

Đầu hàng, chẳng tha mất tiền còn hơn điểm kém. Coi như tiệc mừng vụ hội ngộ hôm nay vậy.

- " cô ơi, bài kiểm tra này có cần thu không cô " Trang đứng lên hỏi.

- "để lại làm nháp đi. Cô thu giấy trắng về làm gì " Băng khò xem cũng biết lớp chả ghi được chữ nào.

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Cuộc Thi Nấu Ăn Sóng Gió

Từ ngày Băng trở lại. Lớp 11A xưa đã quậy nay còn kinh khủng hơn. Lỡ có vị nào đi lạc vào lớp 11A đảm bảo khi đi ra sẽ cần có người khiêng, nhưng người xưa có câu " ác có ác trị ". Dù lớp có bày bao nhiêu trận kinh khủng thì Băng vẫn không dính trò nào, mà lớp 11A lại nhiều khi bị gây ông đập lưng ông, tự mình giăng bẫy rồi tự mình mắc vào.

- " á... má ơi, sao sao cái ghế bôi keo dính chuột lại ở đây. Rõ ràng tao để chỗ bà cô hay ngồi mà " Khang hét âm lên.

Nguyên nhân là tối qua, cậu lên vào lớp bôi một lớp keo dính chuột lên cái ghế mà Băng vẫn hay ngồi, sáng nay dự tính xem Băng bị dán trên ghế mà không nhúc nhích được. Tâm trạng vui vẻ, vừa đi vừa tượng không ngờ vừa ngồi vào ghế của mình thì phát hiện ghế mình đang ngồi chính là cái ghế được mình tỉ mỉ bôi keo dính chuột. Và bây giờ muốn đứng lên là cái ghế sẽ theo mộng mà bị nhấc lên luôn.

- " chắc bà cô phát hiện nên đem tráo với cái ghế của mày rồi " Vũ bình thản nói.

Chuyện tương tự như vậy đã xảy ra rất nhiều lần rồi, cách hai ba ngày lại có người dính chương. Mà người bị nhiều nhất là Khang, đơn giản vì Khang là người suốt ngày đặt bẫy chơi khăng cô giáo ác quỷ của lớp. Đáng tiếc 1 lần ác quỷ cũng không dính. Chỉ là tác giả của những trò đó lại được hưởng thành phẩm của chính mình.

Đang lúc Khang loay hoay gỡ cái ghế ra thì Băng bước vào.

- " hello cả lớp, buổi sáng vui vẻ " liếc nhìn Lhang, tâm trạng cực vui vẻ.

- " chào cô " cả lớp đáp lại.

- " ô, bạn Khang của chúng ta có sáng chế mới à. Dán cái ghế vào mộng. lúc đi mới có thể tùy lúc ngồi xuống nghỉ. Ừm..... sáng tạo rất sáng tạo " Băng gạt gù xoa cằm tán thưởng, trong lòng lại cười đến sắp bị nội thương.

Muốn gài mình, mơ đi. Mà công nhận nhìn kinh khủng thiệt, nếu không phải mình phát hiện. Thì chắc bây giờ người mang theo ghế là mình. Cũng may haha... lắp camera ở đây đúng là sáng suốt.

- " cái sáng chế này cũng nhờ cô mới có đó. " Khang cắn răng nói.

- " hi hi, nếu em muốn cảm ơn công sức dạy dỗ của cô thì chỉ cần mời cô một bữa là được. " Băng nhin hết nổi cười to.

- " cô.... thù này em sẽ trả lại gấp trăm lần " Khang liếc xéo Băng rồi hậm hực ngồi xuống.

- " câu này quen quen " Nhi.

- " nghe nhiều lần lắm rồi " Châu,

- " lần nào cũng nghe. " Ngọc.

- " khổ nỗi cũng chỉ nói ngoài miệng. " Khánh.

- " không lần nào thực hiện được. Ngược lại còn tự mình hại mình. " Vũ.

Chính xác mà nói thì đây là câu cửa miệng gần đây của Khang. Lần nào bị dính chương cũng nói ra. Chỉ tiếc là nói được mà làm không được. Một lần cũng trả thù không xong, nói chỉ đến trăm lần. Nhóm Vũ nghe câu này nhiều tới nỗi trong mơ nhiều khi cũng nghe thấy.

- "mấy người rớt cuộc đang giúp ai hả. Có ai bạn bè mà nói nhau như vậy không." Khang hét ầm lên.

- "đây là sự thật" cả lớp quay lại nhìn Khang đồng thanh nói.

- "mấy người..... mấy người..." tức không nói nên lời.

Băng ngồi xem lác đầu. Lớp này đúng là thắng thắng.

- "thôi thôi, vào học rồi, lấy sách vở ra. Môn đầu là gì vậy lớp trưởng." Băng giải cứu cho cậu học sinh tội nghiệp.

- "môn đầu là anh văn" Trang.

- "ồ, vậy bây giờ tới cuối tiết ai nói tiếng việt là vi phạm, phạt lên múa bài vẹt con" Băng vui vẻ nói, xem ra hôm nay lại được xem múa vẹt rồi... haha....

Nguyên một tiết học, hầu như ai cũng bị múa vài lần. Cô giáo này đúng là ác ma cứ gài học sinh hoài. Nói ra câu tiếng anh bảo dịch nghĩa. Khi dịch ra tiếng việt lại bị vi phạm. Duy nhất một mình Vũ là an toàn tránh khỏi. Lí do là cậu dùng phần viết nghĩa chứ không dùng miệng đọc.

1 ngày nữa là cuộc thi nấu ăn sẽ diễn ra. Các lớp khác đã chuẩn bị từ sớm quyết tâm giành giải. Riêng lớp 11A thì ngược lại, giỡn vẫn giỡn, chơi vẫn chơi. Nói không chừng đã quên mất sự tồn tại của cuộc thi này.

- "hình như trường mình đang chuẩn bị tổ chức gì thì phải" Trang.

- "là cuộc thi nấu ăn. Tuần trước cô nhớ mình có nói rồi mà" Băng.

- "vậy giờ sao, ai sẽ nấu. Lớp mình kêu đi phá rau củ thì đảm bảo giành giải nhất còn nấu ăn thì hơi khó." Nhi

- "vậy tất cả cùng nấu đi. Đoàn kết là sức mạnh mà" Vũ.

- "ý hay ý hay. Vậy cả lớp sẽ cùng nấu" cả lớp hùa theo.

Băng cười trừ. Đoàn kết là sức mạnh, nhưng với lớp này thì đoàn kết là phá hoại. Không biết ai làm giám khảo đây, tội nghiệp mấy vị giám khảo. Chắc hôm đó nên chuẩn bị vào lọ thuốc đau bụng mang theo phòng ngừa.

- "vậy nấu món gì" Ngọc.

- "theo mình là chiên trứng đi. Cái này dễ nhất" Châu.

- "cuộc thi lớn vậy mà chiên trứng không thì hơi mất mặt đó." Khang.

- "vậy thêm trứng luộc." một thành viên khác trong lớp.

- "trứng hấp" người khác.

- "canh trứng." người khác nữa.

Cứ như vậy một loạt các món làm từ trứng được nêu ra nào là trứng kho, trứng hấp, trứng luộc, trứng chiên, canh trứng, mì trứng..... và các loại trứng khác. Bây giờ Băng mới biết hóa ra trứng có thể làm nhiều món như vậy.

- "lớp trật tự" Vũ.

Nhất thời cả lớp im lặng. Trong lớp này Vũ là lớn nhất.

- "theo mình làm món xào thập cẩm đi." Vũ nói tiếp. Đây là món duy nhất từ đầu tới giờ không liên quan tới trứng.

- "thập cẩm... ừm nhưng mà bao gồm nguyên liệu gì" Khánh.

- "tôm, mực, cá, rau xanh, gan ngỗng, thịt heo, thịt bò, hành tây, cà chua, đậu hà lan. Ừm. đủ mười chưa" Vũ vừa xoa cằm vừa nghĩ.

- "đủ mười rồi. Nhưng mà cái đó đem nấu ra có ăn được không vậy" Lâm ngờ ngợ hỏi lại. Dù sao gia đình cậu cũng có nhà hàng. Nhưng chưa bao giờ cậu thấy đầu bếp đem mấy món đó kết hợp với nhau.

- "chắc là ăn được. Còn đây đủ dinh dưỡng nữa" Vũ nói tiếp.

Cả lớp gật đầu đồng ý. Riêng Băng lúc này vừa lóe lên một tia hi vọng giờ thì hoàn toàn bị dập tắt. Món thập cẩm này còn nguy hiểm hơn mấy món trứng lúc này. Chắc trên đời chỉ có lớp này mới nghĩ ra được. Một lần nữa Băng thầm cầu nguyện cho giám khảo cuộc thi này.

Buổi chiều vừa tan trường, Băng chạy thẳng tới chỗ Phong. Đây là điều kiện của Phong đưa ra với Băng, tan trường phải lập tức về nhà hoặc tới công ty.

Đẩy cửa đi vào, bên trong không có ai, chắc Phong đi ra ngoài hay đi họp gì rồi. Băng ngồi vào chiếc ghế của Phong, xoay qua xoay lại, lật xem vài hồ sơ trên bàn, Băng có học qua quản trị kinh doanh nên cũng hiểu sơ sơ về mấy thứ này.

Lật một hồi, Băng bị một thứ khác thu hút, đó là giấy mời của trường Queen. Tò mò mở ra, Băng nhém nữa là hết lên... Phong được mời làm ban giám khảo.

Đúng lúc Băng đang đờ thì Phong về, phía sau còn có Bảo đi cùng.

- "em tới rồi à, sao ngơ ngác ngồi đó vậy, qua đây." Phong ngồi xuống sofa trong phòng.

- "Băng... Băng... mà nào nhập em vậy " Bảo quơ quơ tay trước mặt Băng.

Hoàn hồn, Băng gạt tay Bảo ra, chạy tới chỗ Phong ngồi xuống.

- "anh ... anh là giám khảo cuộc thi ngày mai hả " cầu trời chồng mình đã từ chối

- "em sao vậy. Có gì không được sao " Kéo Băng ngồi lên đùi, lấy tờ giấy mời trong tay Băng.

- "anh cũng được mời nè. Có cả 2 đứa anh của em nữa đó " Bảo cũng ngồi xuống, rót trà uống.

Đợt tập 2, ban giám khảo có 6 người, hết 4 người là người thân của mình, nói không chừng người thứ 5 là Như- hiệu trưởng

Giờ sao hồi hận ghê, tại sao gia đình mình lại liên quan tới ngành thực phẩm chứ.

- "mấy anh đồng ý hết rồi hả. " Băng hỏi lại.

Đáp án là cái gật đầu của Bảo.

- "vậy mấy anh nhớ đừng bao giờ đụng vào món do 11A làm ra. Em có chuẩn bị thuốc nhưng mà sợ thuốc này không có tác dụng " Băng nhìn Phong, rồi nhìn Bảo.

- "tại sao " Bảo không hiểu hỏi lại.

- "lớp 11A tụi em làm món xào thập cẩm, đầy đủ dinh dưỡng, có thịt, có cá, có tôm, có rau xanh.. " Băng từ từ kể ra các loại nguyên liệu.

"phụt... " Bảo nghe xong nguyên liệu bị sặc trà ho liên tục, món đó ăn vào chắc không chết người chứ. Phong ngồi nghe cũng hiểu được tình hình.

Sáng hôm nay, sân trường cực kì, có rất nhiều người tới, ngoài học sinh ra còn có phụ huynh. Nổi trội nhất là ban giám khảo, ngoài 4 người Quân, Đạt, Bảo, Phong ra thì 2 người còn lại là Như- hiệu trưởng và bếp trưởng của nhà hàng nổi tiếng nhất của thành phố.

Các lớp bắt tay vào làm, một số lớp làm rất chuyên nghiệp. Còn lớp 11A thì 20 người chen vào một chỗ, nhìn có vẻ hơi chật. Người rửa tôm thì nhìn qua mấy con tôm xong đem nó tới vòi nước chảy xối qua vài lần rồi xong. Người xử lí mực thì sau khi tốn công bắt mấy con mực còn đang bơi trong nước ra thì đem nó nhún vài cái trong nước tiếp theo là quăng thẳng vào chảo..... tôm lại xét về phương diện nào cũng không đảm bảo an toàn, ban giám khảo cũng trợn mắt trước cách làm của lớp, các vị phụ huynh lớp 11A thì không mấy ngạc nhiên, con họ có tài gì họ còn không biết sao.

Băng đứng một bên xem cũng hơi ngạc nhiên một chút, sau đó thì mỉm cười. Đây mới là lớp 11A,quậy thì giỏi còn làm thì với tư cách là chủ nhiệm của lớp, Băng cũng phải bắt tay vào chơi chung, dù sao tiêu chí hôm nay là "quậy hết mình, giải không quan trọng, quan trọng là vui vẻ. "

Xoắn tay áo lên, Băng nhập cuộc.

"Choang..... " chén bể, tiếng nôi chảo va vào nhau liên tục.

Băng lấy bột mì được chuẩn bị sẵn ra, bóc một nắm tung lên.

- "tuyệt rồi.... hô.... nữa nè " Băng tiếp tục.

Cả lớp được nhuộm trắng. Không chịu thiệt, các thành viên khác cũng lấy bột ra ném cho Băng một thân trắng xóa.

- "ây,...ây, bỏ vài quả ớt vào đi. " một thành viên của lớp.

- "thêm chút giấm vào nè "

- "muối nữa. "

- "bột ngọt "

- "khoang, cái đó bỏ rồi "

-.....

Âm thanh hỗn tạp không rõ của ai, chỉ biết là các loại gia vị liên tục được thêm vào. Băng cũng có phần. Tiếp theo đó là vừa hát vừa dùng nôi chào gõ vào nhau làm nhạc.

Hỗn loạn là từ duy nhất có thể hình dung. Tất cả như một bãi chiến trường. Một số lớp thấy vui nên cũng bắt chước. Người xem chỉ có thể công nhận học sinh và giáo viên của lớp này là nôi nào úp dung đầy. Rất hợp nhau.

Sau 1 giờ chiến đấu, thành phẩm được đưa ra, xét về màu sắc thì món này có đủ, xét về vị thì chua, cay, mặn ngọt đáng chất không thiếu vị nào. Xét về hình thức thì chả giống bất cứ lớp nào. Còn xét về người dám thử thì không ai dám động đũa vào, ngay cả người làm ra món này cũng không dám. Bam giám khảo thì khỏi nói, chả ai muốn chết vì chứng tỏ mình có gan đâu.

Phong thấy Băng toàn thân trắng xóa thì chỉ biết lắc đầu. Vợ cậu vẫn mãi mãi là siêu quậy, siêu phá. Phong lấy khăn lau mặt cho Băng làm con trai toàn trường đỏ mắt ghen tị. Những người đã từng thích Băng có không ít, nhưng không có ai dám có ý kiến, Vũ đã xử lý đám ruồi xung quanh Băng kể từ ngày Băng được trở lại rồi. Đây cũng là một trong ba điều kiện mà Phong đưa ra.

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Giao Trúng Cho Ác

Cuộc thi nấu ăn kết thúc với giải nhất thuộc về lớp 12c riêng 11A cũng nhận được một giải mang tên " món ăn kinh khủng nhất " do tất cả mọi người bình chọn.

Những ngày tiếp theo lớp 11A và giáo viên vẫn như cũ, trò bày trận cô phá giải sẵn tiện đáp trả vài chiêu.

Sáng nay hiệu trưởng gọi Băng lên phòng bàn chuyện.

- " em giúp đi được không. Ngoài em ra chẳng ai kêu được tội quý đó. " hiệu trưởng nhìn Băng với ánh mắt cầu xin.

- " em giúp cũng được, nhưng mà có điều kiện " Băng làm mặt khó xử.

- " ok em nói đi. Chỉ cần em giúp là cái gì chị cũng chấp nhận. " gật đầu liên tục tỏ vẻ cương quyết.

- " chắc chắn, không hối hận. " ha ha con cá sắp mắc câu. Băng cố kìm nén nụ cười gian trá của mình.

Hiệu trưởng vô cùng chắc chắn gật đầu. Đầu hay mình đang rơi vào cái bẫy được sắp đặt sẵn.

- " cuối năm nay em muốn chị cùng chị Uyên trở thành chị dâu chính thức của em. " Băng để lộ ra nụ cười.

- " ừm.. ừm.....AAAAA. không được. " hiệu trưởng chưa nghe rõ đã gật đầu đồng ý khi ngẫm lại mới biết mình đã nằm gọn trong lưới.

- " muộn rồi, em đã quay cuộc nói chuyện vừa rồi, chị dâu à chuẩn bị mặc áo cưới đi " Băng lấy trong túi xách ra một chiếc máy quay.

- " em em trời ơi.. xuống thu con ác ma này về đi " Hiệu trưởng ôm đầu khóc không ra nước mắt.

Cuộc sống tự do sắp bay theo gió. Mà quan trọng hơn là ngôi biệt thự gần biển đã rơi vào tay Băng.

Ngày xưa khi Băng đám cưới với Phong, lúc thấy hoa cô dâu hiệu trưởng và Uyên cùng lúc chụp được. Băng nói người tiếp theo đám cưới sẽ là hai người anh mình, hiệu trưởng và Uyên một mực không tin còn nói là sau tuổi 25 mới bước vào lễ đường.

Băng cùng hai người quyết định cá cược. Nếu hai người cưới trước 25 tuổi thì ngôi biệt thự gần biển của hiệu trưởng và 1 trong những nhà hàng của Uyên sẽ thuộc về Băng, còn nếu sau 25 tuổi hai người mới kết hôn thì Băng sẽ đem cả khu du lịch tặng cho hai người. Điều kiện là chỉ cần 1 người đồng ý cưới thì người còn lại cũng sẽ phải cưới theo.

- " haha... chị dâu ơi trời chưa kịp thu em thì anh hai em thu chị về rồi. Ở mà nè chị thông báo tin này cho chị dâu nhỏ luôn đi ha. " Băng ôm bụng cười lớn.

- " em là ác ma " hiệu trưởng nói to.

- " quá khen, em đi trước bye bye. " trước khi đi Băng còn gửi lại nụ hôn gió.

Lúc trước vì vụ cá cược này mà Băng bị ba mẹ và hai người anh tra tấn một trận. Nói gì mà phá hỏng chuyện tốt... bây giờ xem ra mọi chuyện đều tốt đẹp.

Băng vừa ra khỏi phòng hiệu trưởng ngay lập tức gọi cho ba mẹ biết tin này, sẵn tiện nhắc họ chuẩn bị cho người chuyển vườn hoa lan của ba tới nhà mình. Cái này là do ba tự hứa, nếu Băng có thể làm cho hai anh rước được chị dâu về trong năm nay thì vườn hoa lan ba thích nhất sẽ là của Băng.

Tiếp theo Băng báo tin này cho hai anh để nhận món quà mà hai anh đã hứa tặng : 2 chiếc xe thể thao mà hai anh thích nhất.

Gọi xong tất cả Băng bay ngay tới công ty Phong.

Đẩy cửa văn phòng Phong, Băng thấy hai người anh mình, Bảo và Phong đang ngồi trên sofa nói chuyện. Không chần chừ Băng lao thẳng vào lòng Phong.

- " chồng iu ơi, hôm nay em gặt hái lớn, tối nay vợ chồng mình đi nhà hàng ăn mừng " cười toe toét.

- " hừ.... em giỏi lắm. Chiếc xe yêu quý của anh cũng bị em lấy mất. " Quân liếc Băng, nhưng trong mắt lộ rõ vẻ vui mừng.

- "hi hi.... đáng mà... em giúp hai anh rước chị dâu về hai anh trả công em nhiều đó là quá ít. " Băng .

- " em giỏi rồi, mà em làm cách nào để Như đồng ý vậy ? " Đạt tò mò hỏi.

- " em nói anh nghe... chuyện là.... Bí MẬT. " để anh tò mò chết luôn.

Phong ôm Băng cười, vợ anh tài giỏi cỡ nào anh đương nhiên biết, chuyện này anh cũng sớm đoán được chỉ là không ngờ nhanh như vậy.

Chỉ đáng tiếc cho Như, Uyên, chơi với nhau nhiều năm vậy mà không hiểu Băng, có bao giờ Băng làm việc gì mà không nắm chắc phần thắng đâu. Máy ngòi biệt thự và nhà hàng là hoàn toàn xứng đáng. Tối đó, vợ chồng Băng, Như, Uyên, Quân, Đạt, Bảo, Vi cùng tới nhà hàng ăn cơm, toàn bộ tiền do Quân thanh toán, ai kêu người đang có chuyện vui làm chi.

Hôm sau, Băng vui vẻ vào lớp. Đối mặt với bọn quý lúc nào cũng mong muốn chơi khăm mình.

- " cả lớp... buổi sáng vui vẻ " cười híp mắt.

- " cô chuẩn bị diễn hay sao mà cười ghê vậy " Khang lớn giọng châm chọc.

- " người nói người khác điên mới thực sự là người điên. " Băng vẫn cười tươi như cũ.

- " ờ đúng rồi sao chị cười nhiều vậy. Chẳng lẽ có chuyện gì vui hả " Ngọc.

- " chị cười từ hôm qua tới giờ rồi đó " Khánh.

- " hay là như Khang nói, cô có dây thần kinh nào bị chạm rồi " Vũ.

- " thôi dẹp đi. Lấy sách vở ra học. Cô hôm nay đúng là bị chạm, nhưng không phải thần kinh mà là chạm vào may mắn. Nhưng mấy em thì khác, mấy em đang chạm vào xui xẻo đấy. " Băng không cười nữa, bắt đầu vào bài.

Nhóm Vũ sau khi học xong kéo nhau đi ăn kem, Băng cũng lén đi theo phía sau.

Quán kem.....

- " Khanh là em trai anh Bảo hả " Khánh.

- " ừm... nhưng mà anh ấy không thích mình " Khang thờ dãi.

- " có đâu, mình thấy anh Bảo vui tính, thân thiện lắm mà, chắc anh không phải là ghét Khang đâu.

- " mà sao Khang biết anh Khang ghét Khang. " Châu.

- " tự suy đoán hả. " Nhi.

- " Khang, mình thấy Khang nên nói chuyện với anh Khang. Cứ như vậy chẳng khác nào người xa lạ hết, mình thấy Khang gặp anh Bảo mấy lần mà chả lần nào hai người nói chuyện với nhau " Ngọc.

Từ nhỏ, Khang rất quý người anh trai là Bảo nhưng thái độ của Bảo lúc nào cũng thờ ơ, chưa bao giờ muốn nói chuyện với Khang hay kể cho ai nghe chuyện mình còn có đứa em. Đến năm Bảo vào lớp 10 bắt đầu chuyển khỏi nhà ra ở riêng, cơ hội để Khang gặp được Bảo là rất ít. Mà Bảo cũng ít khi về nhà, thậm chí công ty của gia đình Bảo cũng không quan tâm, tới công ty Phong làm việc

- " có người giúp được Khang đó " Băng thò đầu ra.

- " ai " cả bọn đồng thanh.

- " cô đây " chỉ vào mặt mình.

Cả nhóm giật mình nhìn Băng, lúc này không để ý giờ nhìn lại mới thấy Băng đang ngồi chung bàn.

- " cô định hù chết tụi này hả " Vũ.

- " cô hình như thích mấy trò bất ngờ này lắm thì phải " Châu.

- " cũng may, trong số tụi em không ai bị yếu tim " Nhi.

Băng theo nhóm Vũ tới quán kem này ngồi này giờ, nghe tụi này nói chuyện phiếm buồn ngủ gần chết, cũng may Khánh khơi lên chuyện của Khang, nếu không chắc Băng ngủ gục luôn rồi.

- " mà cô nói cô giúp được Khang " Vũ .

- " đương nhiên. Nhưng mà..... " Băng kéo dài giọng, mắt nhìn về mặt chờ mong của từng người.

- " nhưng mà cái gì chị mau nói đi " Khánh.

- " điều kiện " Vũ bật ra 2 chữ.

Với cái tính của Băng tuy Vũ không dám nói là hiểu hết nhưng cũng hiểu sơ sơ vài phần. Chẳng bao giờ làm chuyện không lí do cũng không bao giờ cho không ai cái gì

- " chính xác, Vũ, công nhận em ngày càng thông minh " Băng vỗ tay xuống bàn nhìn Vũ cảm thán.

- " điều kiện gì cô nói đi " Khang gấp gấp mắt đi thái độ đùa giỡn thường ngày.

- " woa... Khang nhìn em lúc nghiêm túc rất đẹp trai nha. " Băng che miệng tỏ vẻ bất ngờ.

- " có điều kiện gì cô nói mau đi " Nhi

Băng còn đang muốn giỡn thêm một tí nhưng thấy vẻ mặt khấn trung của từng người thì hơi không nỡ.

- " Điều kiện là cả nhóm 6 người phải tham gia cuộc thi học sinh giỏi cấp quốc gia sắp tới " Băng nhẹ nhàng nói ra

- " được " tất cả không chùng chừ gật đầu đồng ý.

- " tình bạn cao cả thiệt. " Băng gật gù tán thưởng

Tiếp đó Băng gọi một đồng kem ngồi ăn không thèm để ý cặp mắt kinh ngạc của người xung quanh.

- " bộ mười năm cô mới ăn kem một lần hay sao vậy " Nhi.

- " không phải đâu, tại anh mình cấm chỉ ăn kem đó mà " Ngọc thần nhiên không hề bất ngờ.

- " tại sao " Châu.

- " à... tại vì anh sợ chị ăn nhiều không tốt sức khỏe, sâu răng nữa nên cấm không cho ăn.

Nghe xong câu trả lời của Khánh cả đám đơ người, trời ạ, không biết chồng của cô xem cô là vợ hay là con nữa.

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Giao Trúng Cho Ác (Tiếp)

Tối, Băng hẹn cả một nhóm ra ngoài, có Phong, Quân, Đạt, Bảo, Như, Vi, Uyên tất cả đều đông đủ.

Quán bar, phòng Vip 1.

- "lâu rồi không đông đủ vậy ha. " Uyên.

- " ai cũng bận mà. Sắp tới cũng không có thời gian nữa nên hôm nay hẹn nhau ra quây một trận thoải mái. " Băng.

- " sắp tới có việc gì sao " Như.

- " thì còn việc gì nữa, hai anh trai cưới vợ, phận làm em gái đương nhiên phải chuẩn bị cho tốt lấy dâu ra thời gian. " Băng cười gian liếc mắt nhìn hai anh.

Nghe Băng nói xong, ngay lập tức, mặt Như, Uyên đỏ lên một mảng. Quân, Đạt thì cười híp mắt lại.

- " chắc chắn.... hai người... không phải nói là qua 25 tuổi mới lấy hả, sao giờ " Vì nhìn chăm chăm Như, Uyên ngồi đối diện.

- " đừng nhìn tôi, có trách là trách người này nè " Uyên chỉ sang Như.

- " cái này cũng không trách tui được, tất cả là tại Băng, con người gian xảo, thừa nước đục thả câu. " Như đưa đôi mắt ai oán nhìn Băng.

- " chồng ơi.... chị dâu ăn hiếp em... tại chị tự cho em cơ hội mà em đâu kẻ dao lên cổ chị đâu....huhu.... chồng làm chủ cho em " Băng ôm cổ Phong, mếu máo. Mắt long lanh sắp khóc.

- " ngoan.... ăn bánh đi " Phong đưa bánh tới miệng đút cho Băng, hai mắt phóng tia cảnh cáo về phía Như.

Nhận được ánh mắt kinh khủng của Phong, Như cúi đầu xuống, rõ ràng là mình bị oan mà không nói được lời nào, còn kẻ hại người kia lại được đối xử như người có công lớn.... trời đúng là bất công. Cả nhóm người còn lại cũng nhìn Phong lắc đầu, người này mắc chứng cung chiêu vợ nặng hết thuốc trị, dù vợ mình có chi con mèo mà nói nó là chó thì anh cũng gật đầu cho là đúng. Phải chi đối với người xung quanh cũng vậy thì hay biết mấy, đáng tiếc việc đó là việc không thể xảy ra.

Thái độ thay đổi 180 độ, Băng cười toe toét nhìn về phía mọi người.

- " biệt thự, nhà hàng, xe ngày mai anh chị phải giao ra nha. Còn Vì nữa hì hì giao ra vườn nho của bạn đi... "

- " ác quỷ.... trời thu con ác quỷ hút máu này về đi... " Vì dựa vào vai Bảo nói thầm.

Chỉ tại ham vui một lúc mà mất đi vườn nho, biết rõ Băng là người gian xảo mà còn tham gia vụ cá cược đó.

Bảo nhìn Vì, đưa tay vỗ vỗ lưng Vì.

- " không sao, vườn nho thôi mà, anh tặng em vườn khác còn lớn hơn nữa chịu không. "

- " ọe... hai người hai người đang diễn phim sến hả. Kinh khủng quá đi " Băng rùng mình nhìn Vì.

- " tự coi lại mình đi " sáu người đồng thanh cất tiếng. Nếu so về độ sến thì có ai bằng được vợ chồng Băng, còn đi nói người khác. Hại họ xem nhiều quá giờ sinh ra miễn dịch luôn.

- " huhu... Phong ơi họ ăn hiếp em " Băng.

- " đó thấy chưa " tiếp tục đồng thanh.

Cả nhóm cười giòn liên tục, bày đủ trò chọc nhau, giờ nhìn vào ai dám nói họ là những người thành đạt nhất hiện nay, cứ như một đám học sinh trung học vậy.

Bảo ra ngoài đi vệ sinh, Băng cũng chuẩn ra ngoài.

- " Bảo, nói chuyện chút được không " Băng.

- " gì vậy, hôm nay bị gì mà còn gặp riêng anh nói chuyện nữa " Bảo tròn mắt nhìn Băng.

- " hìhì... chuyện riêng ý mà... em hỏi anh phải trả lời đúng theo sự thật nha, không được nói dối "

- " ừm. hỏi đi " khoanh tay trước ngực.

- " anh còn một đứa em trai "

Bảo nhú mày nhìn Băng. Sao tự nhiên hỏi vậy, mà thằng nhóc kia chả phải học sinh của Băng sao, biết rồi còn hỏi làm gì.

- " ừm. " gật đầu.

- " anh.... có ghét nó không. "Hỏi tiếp.

Ghét... Bảo trầm ngâm suy nghĩ, nói về người em cùng cha khác mẹ này thì nói thật ra cậu không phải là ghét, ba mẹ cậu vốn là bằng mặt không bằng lòng, sống không có gì gọi là hạnh phúc, mẹ mất, ba lấy người mình yêu thương về làm vợ cũng là chuyện bình thường. Huống chi người mẹ mới này lại đối xử với cậu rất tốt

- " không ghét " Bảo thẳng thắn trả lời.

- " vậy sao anh đối xử với nó lạnh nhạt vậy, thua người dung nữa. "

- " có sao, anh chỉ là cảm thấy không có gì để nói với nó thôi, huống chi một nhà ba người họ hạnh phúc như vậy anh cũng không muốn xen vào. Khi mẹ mất anh về sống với ngoại, lớn lên một chút thì chuyển qua sống chung một đám với nhóm mình, giờ thì ra ở riêng với Vĩ, một năm không về nhà quá 2 lần. Chắc bởi vậy nên hơi xa lạ "

- " heyzzzaaaa..... anh có biết vì vậy mà thằng nhóc em anh nó bị tự kỉ vì người anh như anh ghét nó không. Nó nghĩ anh vì nó mà không về nhà, vì nó mà không tiếp quản sự nghiệp gia đình. Tóm lại một câu là anh làm tổn hại tinh thần nó một cách nặng nề. " Biết ngay mà, hihi.. không tốn công sức gì hết, từ đầu mình đã biết là thằng nhóc kia hiểu lầm mà.

- " vụ này thì anh không biết " Bảo ngơ ngác nhìn Băng.

- " nè, mai là chủ nhật, anh về nhà một chuyến đi. Nói rõ cho thằng nhóc kia biết, mắc công nó vì anh mà khủng hoảng thì lớp em mất đi nhân tài. " Băng cười tươi, như vậy là giải quyết xong, giờ chuẩn bị công cuộc bồi dưỡng học sinh giỏi được rồi... haha.

Hai người cười tươi quay lại phòng. Cả nhóm cứ thế vừa ăn vừa uống vừa giỡn tới khuya mới giải tán.

Hôm sau là chủ nhật, Băng không cần đi dạy mà Phong cũng không cần đi làm, cứ thế hai người ôm nhau ngủ thẳng tới trưa mới chịu rời giường.

Dùng bữa xong, hai vợ chồng vui vẻ ra ngoài mua sắm, dạo công viên, đi sở thú.... tới tận tối mới về tới nhà.

Thứ 2 đầu tuần, tâm trạng Băng rất tốt, tung tăng bước vào lớp.

Mặt Khang hôm nay cũng tươi sáng hơn gấp mấy lần bình thường, dùng đầu gối suy nghĩ cũng biết là chuyện gia đình đã giải quyết xong.

- " hello everybody " Băng chân chưa bước vào lớp nhưng giọng đã vang vào tới.

Cả lớp đứng lên chào, Băng cười tươi đi về phía bàn giáo viên ngồi xuống, hôm nay chắc là an toàn Khang đang vui vẻ vậy làm gì có thời gian bày trò.

Băng cứ ngồi đó, lấy điện thoại ra nhắn tin với chồng, mặc cho lớp còn đang đứng chưa được ngồi xuống.

- " xin hỏi cô cho lớp ngồi được chưa. " Vũ cất giọng hỏi.

- " ai bắt đứng đâu mà, " không thèm ngẩng mặt lên.

Cả lớp nhìn chằm chằm Băng, đây rõ ràng là đang cố ý mà, lần trước lớp ngồi xuống thì bảo là chưa được sự đồng ý của giáo viên mà ngồi xuống là vô lễ phạt lớp đứng nguyên tiết đầu, nếu không sẽ trực tiếp báo cáo phụ huynh, lớp rõ hơn ai hết toàn bộ phụ huynh đều hết sức tín nhiệm vị giáo viên ác quỷ đột lớp người này nên đành đứng nguyên tiết. Giờ lại bảo ai cấm ngồi.

- " ờ đúng rồi Vũ, Khang, Nhi, Châu, Khánh, Ngọc sau giờ học ở lại gặp riêng cô một lát. " Băng.

Ngơ ngác nhìn nhau, 6 người đã quên mất lời hứa trong lúc vô tình của mình.

Sau giờ học, 6 người ngồi lại trong lớp chờ. Sau khoảng 30' Băng mới xuất hiện với lý do khiến người khác sôi máu là nói chuyện phiếm với hiệu trưởng nên quên mất có hẹn với 6 người.

- " cô có việc gì không, " Vũ.

- " chị kêu tụi em tới đây để ngồi ngắm hả " Ngọc

- " cô nhìn tụi em suốt 15 ' rồi đó " Nhi.

- " chị ở nhà còn chưa ngắm đủ hay sao mà kêu tụi em đợi đã rồi cuối cùng chị ngồi ngắm. " Khánh

Băng từ lúc vào nói được lý do tới trễ xong là ngồi xuống bàn giáo viên, tay chống cằm, mắt nhìn thẳng 6 người suốt 15 ' rồi mà một câu cũng không nói .

- " cô đang đợi mấy em nói mà " duy trì tư thế cũ.

- " cô giỡn hả, cô kêu tụi em ở lại có việc rồi giờ đợi tụi em nói là sao ? " Châu.

- " ác quỷ, hôm nay cô phát sốt hay chạm dây nào rồi " Khang.
- " không có gì thì tụi em về đây " Vũ.
- "ngồi xuống đi " Băng liếc cả đám, nhìn bộ dạng này chắc quên lời hứa hôm trước rồi.
- " Khang, quan hệ anh em được cải thiện rồi đúng không " Băng.
- " à... nhớ rồi, lần này cũng nhờ cô, hihi... cảm ơn cô nha. " Khang.
- " đẹp nụ cười đười ươi đó đi, cô thực hiện lời hứa rồi giờ tới mấy em đó. " Băng .

Cả nhóm nhìn nhau, chợt nhớ có hứa qua là sẽ đi thi cuộc thi học sinh giỏi gì đó.

- " nhớ rồi, tụi này sẽ thi. " miễn sao có thi là ok rồi, đậu hay không thi có sao. Khang vui vẻ nghĩ trong đầu.
- " đừng mơ tưởng tới việc thi cho có. Mấy đứa mà không đậu thì chuẩn bị tinh thần chịu trận nghe chưa " tụi nhóc này suy nghĩ gì mà Băng không biết, 2 năm trước Băng cũng là học sinh như họ mà. Khác ở chỗ năm đó không vị giáo viên nào trị được Băng, còn bây giờ thì tụi nhóc này xấu số đụng phải Băng làm giáo viên.
- " ý cô bây giờ muốn gì " Vũ.
- " hihi... muốn gì đâu, chỉ là từ hôm tuần sau, cả 6 em sẽ chuyển tới biệt thự sau trường để bắt đầu bồi dưỡng thôi. " Băng .
- " đâu phải cô nói là được, phụ huynh cho hay không mới là vấn đề " Nhi.
- " bạn sai rồi Nhi ơi, chị Băng nói vậy thì đảm bảo là đã thông qua phụ huynh rồi . Bây giờ chỉ là thông báo cho tụi mình biết thôi. " Ngọc
- " chính xác, bây giờ mấy em đã là cá nằm trên thớt. Cô đây chỉ là tiện miệng thông báo cho cá biết là cô sẽ đem tụi nó đi làm thành món ăn thôi. " Băng.

Đối với phụ huynh thì rất đơn giản thôi, dựa vào uy tín của Phong và tài ăn nói của Băng thì phụ huynh đương nhiên sẽ gật đầu đồng ý ngay. Hơn nữa mấy phụ huynh này còn là bạn bè lâu năm của ba mẹ Băng, mọi chuyện càng dễ giải quyết.

- " giáo viên bồi dưỡng là ai vậy... " Châu mang tia hy vọng cuối cùng đặt vào câu hỏi này.
- " là người học rộng hiểu nhiều, xinh đẹp trẻ tuổi, hiền lành dễ mến..... "
- " ngừng... tia sáng cuối cùng đã bị dập tắt. " Khang cắt ngang lời Băng.

Cả nhóm thở dài thẩn than cho cuộc sống trong những ngày bồi dưỡng. Tương lai sao lại mịt mù sương khói như vậy chứ. Các vị phụ huynh ở nhà có biết họ đã giao trứng cho ác rồi không.

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Chồng Vắng Nhà

Băng nhẹ nhàng lái xe vào gara sau đó vòng qua hồ bơi định trèo vào theo đường cửa sổ. Đáng tiếc, Băng vừa nhìn vào cửa sổ chưa kịp trèo đã thấy Phong đang đứng bên cửa sổ nhìn xuống.

Do bất ngờ, Băng trượt chân " ùm " một tiếng cả người rơi thẳng xuống hồ.

Phong thờ dài nhìn Băng rồi đi ra hồ bơi.

- " em ở đây làm gì vậy "
- " hi hi...em... em bơi "
- " ồ.... có người đi bơi mà ăn mặc vậy sao " nói dối cũng không biết cách.
- " trời lạnh nên mặc vậy cho ấm " nói xong Băng muốn cắn lưỡi mình cho xong, lí do vậy mà cũng nói được ra, người ngu còn không tin chứ nói chỉ là Phong.

- " có ai lấy lý do đỡ tệt như em không hả. Đưa tay anh kéo lên " cuối người xuống đưa tay mình ra.

- " " chu môi chớp chớp mắt

- " thua em rồi " Phong xuống hồ ôm Băng lên. Cứ mỗi lần Băng bày ra đôi mắt này là Phong không bao giờ kháng cự nổi và lần này cũng như vậy.

Phong ôm Băng trực tiếp trở về phòng thay đồ, sau đó sấy khô tóc giúp Băng.

- " sao mới sáng sớm đã qua bên kia tìm tụi nhóc đó rồi "

- " hi hi sao anh biết. "

- " anh còn không hiểu em hả. Ngoài chỗ đó ra thì còn chỗ nào mở cửa tiếp em sớm vậy không. " đưa tay nhéo mũi Băng.

- " đau nha.. mũi em gãy là bắt đền anh đó. Ủa anh dậy sớm vậy, bình thường có khi nào anh dậy sớm vậy đâu " tự nhiên hôm nay dậy sớm hại mình bị lộ tẩy.

- " dậy từ lúc em dậy rồi. Lần sau muốn ra ngoài thì đi bằng cửa chính nghe chưa. Có ai như em không, ra vào nhà mình mà cứ như ăn trộm. "

Sáng 5h Băng cài báo thức kêu ầm trời, muốn không nghe cũng khó. Phong chỉ giả ngủ để xem cô vợ trẻ con này lại muốn bày ra trò. Lúc nhìn Băng trèo theo cửa sổ xuống hại Phong nhém nữa là tìm nhảy ra ngoài, rất muốn lúc Băng trở lại sẽ phạt, không ngờ lúc nhìn thấy đôi mắt long lanh vô tội kia thì bao nhiêu ý định tự nhiên không cánh mà bay đi mất.

- " Phong, em đói. Minh đi ăn sáng nha. " xoa xoa bụng. Cứ ngồi đây không khéo lát nữa Phong lại lòi ra hình phạt thì khổ.

- " ừm, đi ăn sáng " dù biết là Băng đang trốn tội nhưng mà Phong vẫn không chấp nhất, bây giờ cũng nên ăn sáng rồi.

Băng cười hi hi kéo tay Phong xuống phòng ăn. Lần này may mắn thoát tội rồi.

Đang ăn Phong tự nhiên nhớ ra việc gì đó ngẩng đầu lên nhìn Băng.

- " gần đây em có gặp chuyện gì bất thường không? "

- " không, bộ xảy ra chuyện gì hả. " tự nhiên hỏi vậy chắc phải có chuyện gì đó.

- " không có gì, à hai ngày nữa anh đi công tác. "

- " đi công tác, có lâu không " ở đây mình còn có việc, không thể đi lâu được.

- " yên tâm, lần này anh đi một mình, khoảng 3 ngày sẽ về tới. " Lần này Băng không thể đi chung. Mong rằng trong 3 ngày có thể giải quyết xong chuyện này, không thể để ảnh hưởng tới Băng được.

Bình thường lúc nào Phong đi công tác Băng cũng sẽ đi chung. Sau khi xong việc hai người sẵn tiện đi tham quan du lịch luôn. Có thể nói từ lúc kết hôn tới giờ Băng chưa bao giờ tách khỏi Phong quá một ngày, lần này là ngoại lệ duy nhất.

- " ồ.. chồng hiểu em nhất hìhì. Mà lúc về phải mua quà cho em " Băng giờ tính con nít ra. Ôm lấy cổ Phong.

Lúc ở cùng nhau, Băng lúc nào cũng như trẻ con, khác xa so với lúc bày mưu chọc phá người khác, cũng khác xa với lúc còn là đại tỷ của băng nhóm hội đi học.

Xong bữa sáng, Phong tới công ty, Băng cũng lái xe tới trường.

Tới trường, Băng gặp nhóm Vũ tại nhà xe, nhóm Vũ cũng vừa mới tới.

- " hello, công nhận người đẹp vì lụa. Nhìn mấy em lúc này đúng là không giống với tình trạng thảm hại lúc nãy " đi một vòng xung quanh 6 người, Băng rút ra kết luận.

- " hừ, quá khen " Vũ.

- " Có ai lại tỏ thái độ với giáo viên như vậy không " Băng.

- " có ai là giáo viên mà như chị không " Ngọc .

- " đúng. Cái này gọi là giáo viên sao học trò vậy. Tụi em như vậy cũng tại cô thôi. " Nhi.

- " sáng nay chị về có bị ai trong nhà bắt gặp không. Để người giúp việc mà thấy cảnh chị lén la lén lút như ăn trộm chắc vui lắm ha. " Khánh.

- "phụ lòng em rồi, chị không bị người giúp việc bắt, chỉ bị anh em bắt tại trận thôi. " câu cuối Băng nói nhỏ hết sức.
- " oh yer... ngày mai khỏi dậy sớm nữa " Ngọc reo lên.
- " lý do " Khang.
- " chị bị anh bắt rồi ngày mai hết đường qua phá mình chứ sao. Ha ha.. cảm ơn anh hai thu người chị dâu ác quỷ này về " Khánh.

Đang lúc mọi người vui vẻ, Băng chợt nở nụ cười nhạt, sẵn đột cho 6 người một ca nước lạnh đập tắt niềm vui. " haha.... đừng vội mừng, Phong không hề cảm chị, nên ngày mai mấy đứa cũng không thoát đâu. "

- " kỳ vậy. Anh hai đôi tính há " Ngọc.

Băng thấy thầy giám thị đang đi về phía này, chợt trong đầu nảy ra một bóng đèn

- " sao mấy em nói vậy được, dù sao cô cũng là giáo viên của mấy em mà. Mấy em sao có thể chọc cô như vậy " giọng Băng nức nở như mình đang bị chọc thật.

Thái độ thay đổi 180 độ của Băng làm 6 người ngơ ngác không hiểu gì hết, nhưng cả 6 người đều cảm nhận được mùi nguy hiểm.

Không để 6 người suy nghĩ thêm nữa, thầy giám thị đã mang bộ mặt tức giận đứng trước mặt họ.

- " tôi tưởng mấy cô cậu đã thay đổi trở nên ngoan ngoãn, không ngờ vẫn chứng nào tật nấy, còn dám ở đây chọc phá chủ nhiệm chủ nhiệm của mình, mấy người có biết tôn trọng giáo viên là gì không hả..... " sau khi giảng một bài kinh dài, thầy kết thúc bằng câu : " 6 người lên phòng giám thị viết bảng tự kiểm về việc không tôn trọng giáo viên ngay cho tôi.

Thầy giám thị quay sang đối diện với Băng, gương mặt từ tức giận trở nên gằn gữ vô cùng : " xin lỗi cô, vất vả cho cô quá, với tội này là phải mạnh tay phạt mới được. Cô càng mềm dẻo tội nó càng lấn tới thôi. Lần sau nếu còn vậy cô cứ gọi tôi. "

Nói xong, thầy đưa cả 6 người lên phòng giám thị. Lúc đi 6 người quay lại nhìn chỉ thấy Băng đang đứng đó, tay đưa cao vẫy chào tạm biệt, gương mặt mới còn uất ức sắp khóc bây giờ thì rạng rỡ tươi còn hơn hoa, môi nở nụ cười gian tà.

6 người hoàn toàn hiểu được mình vừa bị hăm hại, mà người giáo viên chủ nhiệm kia chính là chủ mưu, nhưng khổ nỗi bây giờ 6 người có nói gì cũng không ai tin.

Oan quá mà. Ác quỷ kia không đi làm diễn viên đúng là thiệt hại lớn cho ngành điện ảnh.

Sau gần 30 ' cuối cùng 6 người cũng được tha về lớp. Có trời mới biết trong gần 30 ' đó thầy giám thị đã giảng bao nhiêu bài kinh về chủ đề tôn sư trọng đạo. Đến giờ tai muốn hổng luôn rồi. Nếu ông thầy giám thị đó không phải do phụ huynh của họ tìm về thì họ đã tổng cổ ông đi từ lâu rồi. Mà nói gì thì nói, người đáng hận nhất vẫn là ác quỷ đội lớp thiên sứ kia.

Suốt buổi học, Băng vẫn cứ giảng bài như thường, lâu lâu lại bị vài người của lớp chợt vô nói móc vài câu. Nhưng so về phương diện này thì tội nhóc đó làm sao đâu lại Băng, mi móc ta một câu, ta trả lại mi mười câu. Duy nhất 6 người cuối lớp là im lặng hoàn im lặng, cứ ngồi nhìn băng băng ánh mắt hình viên đạn. Nếu ánh mắt giết người được chắc bây giờ Băng tan xác luôn rồi cũng nên.

Hai ngày sau, Phong vừa đi công tác, Băng đã đóng gói hành lý mang sang chỗ nhóm Vũ đang ở. Lý do hết sức hợp lý là : " tiện việc dạy học ".

Cả nhóm chỉ còn biết thầm trách Phong đi công tác sao không đưa luôn con ác quỷ này đi luôn, để ở đây hại người làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quỷ Trị Lớp Học Siêu Quỷ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Chồng Vắng Nhà (Tiếp)

Sáng 5h, như thường lệ, chuông reo ỉnh ỏi . 6 người do đã trải qua mấy ngày huấn luyện nên nhanh chóng đã có mặt trước sân.

Đập vào mắt là vị giáo viên ác quỷ, nhưng hôm nay không hề giống những ngày trước, đôi mắt tràn đầy tinh thần thay bằng đôi mắt gấu mèo, tinh thần bùng bùng hưng phấn thay bằng tinh thần ỉu xìu.

- " trời, sao..... sao mới qua một đêm mà chị biến thành bộ dạng ác quỷ thực thụ vậy " Ngọc lắp bắp không tin vào mắt mình.
- " oa...huhu... cô không cần mới sáng sớm đã đem bộ dạng này ra hù người được không. Chết người đó " Châu.

- " ác quý, cô đừng nói cô thức trắng đêm không ngủ nha. " Khang

- " chị đêm không ngủ mà đi ăn trộm hay sao vậy " Khánh.

Băng thở dài, tội này rõ ràng biết rõ nguyên nhân mà còn cố tình ở đây giả bộ. Đợi đó đi, thù này để đó trước, quân tử trả thù mười năm không muộn.

Băng trở thành bộ dạng này là do cả đêm qua không ngủ. Mà lý do không phải là đi ăn trộm mà là không có Phong, Băng lần qua lộn lại cũng không thể đi vào giấc ngủ. Chính Băng cũng không ngờ Phong lại có ảnh hưởng lớn đến vậy.

- " haha..... sớm biết vậy sao không theo anh hai đi luôn đi. Ở đây làm khổ mình hại luôn tội em. " Khánh ôm bụng cười, dù biết anh hai có sức ảnh hưởng rất lớn đến chị dâu, nhưng không ngờ ảnh hưởng lớn tới vậy.

- " ác quý nè, mới có một đêm mà cô biến thành bộ dạng này rồi, 2 ngày tiếp theo cô sống sao đây. " Khang cười nhìn Băng

Băng biu môi nhìn cả đám người vô tình vui mừng khi người gặp nạn. Cả đám đừng bao giờ để mình bắt được điểm yếu nếu không thì cứ ngồi đó chờ chết đi.

- " lo tập thể dục đi. Ở đó mà nhiều chuyện, coi chừng loét miệng bây giờ. " Băng

- " theo tình trạng trước mắt thì tốt nhất cô nên vào ngủ một chút đi nếu không lát nữa cô lên lớp được mới là chuyện lạ. " Vũ cười nhìn Băng

Băng ngáp một cái, Vũ nói không sai, với tình trạng bây giờ của Băng dù có lết xác lên trường được cũng không đủ tinh thần dạy học.

Băng không nói tiếng nào xoay bước đi vào nhà, thời gian còn dài còn có thể từ từ mà ' dạy ' mấy tiểu quý này. Nhưng trước khi vào nhà Băng vẫn quãng lại một câu : " như cũ nam 5 vòng, nữ 4 vòng, còn ai lường tính thì 3 vòng cũng tạm có thể tạm chấp nhận được. "

Nhìn Băng đã đi vào nhà, Khang thở dài một hơi : "xem đi, con ác quý này sắp gục rồi mà còn ác như vậy. "

- " thôi, ai muốn chạy cứ chạy cứ chạy. Tôi đi ngủ trước. " Vũ cũng ngáp một cái rồi đi vào nhà.

- " không sợ chị biết hả " Ngọc nhìn những người còn lại, theo bản năng cất tiếng hỏi.

- " đây là cơ hội ngàn năm hiếm có, tranh thủ đi. " Nhi cũng vào nhà, lúc ngang qua Ngọc đưa tay vỗ vỗ vai ngọc. Khang bước theo Nhi trở về phòng luôn.

Ngọc đưa mắt nhìn hai người còn lại, hai người nhún vai một cái đồng thời đi trở vào phòng. Ngọc đứng một mình nhìn 5 người đi vào. Ai cũng vào hết mình ở đây làm chi, nếu chị có trách thì trách tên đầu sỏ kia, phạt cũng có người chịu chung thì sợ gì. Nghĩ xong Ngọc cũng vào phòng ngủ tiếp.

Hơn 7h, cả nhóm lần nữa tập trung lại, lần này địa điểm là phòng Băng.

- " có nên gọi cô dậy không " Châu đưa mắt về phía Vũ.

- " ác quý mới ngủ có một chút à, giờ gọi dậy có hơi ác không. " Khang.

- " cũng tội chị ghê, anh hai về trễ mấy ngày nữa chắc chị biến thành quỷ thiệt. " Ngọc.

- " thôi đi, giờ sao, có gọi không " Khánh.

- " Vũ, quyết định đi. Không gọi cô dậy thì hôm nay lớp mình phải tự học đó. " Châu

- " heya... phá giấc ngủ của người khác là tội ác tày trời. Huống chi không có vị giáo viên ác quý này lớp mình tự do tung hoành . Đi học thôi. " Vũ dẫn đầu xách cặp ra xe. Những người còn lại lần lượt đi theo.

Cửa phòng vừa đóng lại, cái người đang ngủ trên giường đột nhiên mở mắt. Thật ra Băng ngủ không sâu cộng thêm tinh thần cảnh giác vốn có nên lúc nhóm 6 người vừa mở cửa vào Băng đã tỉnh giấc, chỉ là nằm coi tội nhóc này sẽ làm gì thôi.

Trải qua biểu hiện vừa rồi, Băng thấy rõ tội nhóc được gọi là ác ma này thật ra có mặt rất đáng yêu. Mặc dù miệng lưỡi có hơi ác một chút.

6 người lên lớp, vẫn như bình thường thản nhiên ngồi chơi, còn sẵn tiện thông báo là ác quý hôm nay không lên lớp.

Dù hơi nghi ngờ nhưng lớp vẫn hiện nguyên hình, trở lại là siêu quậy, bàn ghế một cái một góc, học sinh mỗi người tùm lại một chỗ tám chuyện. Còn lại là ai làm việc này.

Băng đứng ngoài cửa sổ nhìn vào thấy màn này thì nhém nữa là tự cấm lưỡi. Còn tưởng tội nhóc này đã quay đầu ai dè chỉ là sói đội lớp cừu, xem ra phải mạnh tay hơn mới được.

- " hèm... khụ khụ... xem ra đây là cái chợ chứ không phải lớp học. " Băng từ ngoài đi vào nhìn xuống lớp.

- " cô....sao nói là hôm nay cô nghỉ " Trang nói lí nhí trong miệng. Cả lớp ai oán nhìn 6 người cuối lớp.

6 người lúc thấy Băng bước vào cũng hết hồn, rõ ràng lúc này còn đang ngủ li bì trên giường sao tự nhiên giờ gương mặt rạng ngời đứng đây.

Băng nhìn gương mặt ngơ ngác của nhóm Vũ thì hạ dạ vô cùng, hô hô không uống công mình ngồi bồi phần suốt nửa tiếng.

- " lớp mình hôm nay có vẻ hưng phấn ha. " thừa nước lán tới, Băng tiếp tục công kích.

- " trước giờ đã biết cô trở mặt như trở bàn tay nhưng không ngờ sắc mặt cũng thay đổi như chong chóng. Mới hồi này còn là gấu mèo bây giờ lại trở lại là ác quỷ rồi " Vũ.

- " tinh thần lớp tốt như vậy thì sau giờ học ra chạy vài vòng sân đi, có thể nâng cao sức khỏe " gạt bỏ lời móc méo của Vũ, Băng tiếp tục đề tài của mình.

Tinh thần đang trên thiên đường sau câu nói của Băng toàn bộ rơi hết xuống địa ngục . Nhắm chừng bây giờ chỉ có mình Băng là tinh thần tốt nhất.

Nói là làm, sau giờ học, cả lớp 11A siêu quậy kéo nhau ra sân chạy 4 vòng. 1 vòng quanh sân không kém một vòng quanh nhà Băng là mấy. Nên tình trạng của cả lớp chỉ có thể dùng 1 từ hình dung ' thảm '.

Nhìn cả lớp lúc này còn đâu là công tử, tiểu thư con nhà giàu có bậc nhất trong trường nữa, coi ra còn thua học sinh bình thường.

Băng đi đến trước mặt cả lớp miệng kéo lên nụ cười gian tà : " hihi.... nhìn mấy em bây giờ có hơi mất hình tượng chút hihi. Vậy đi, về tắm rửa thay đồ xong qua nhà cô bồi dưỡng luôn chung cho vui."

Cười gượng vài tiếng, kéo nhau ra về, lúc một mình Băng quay lại phòng giáo viên, sau khi rửa mặt gương mặt gấu mèo lại hiện ra. Nhìn mặt mình trong gương , Băng thở dài : " Không ngờ mới có một đêm không ngủ mà ra vậy rồi, Phong ơi về mau đi huhu.... "

Trở lại nhà nằm nghỉ một lát. Sau khi cả lớp tập trung đông đủ Băng trang điểm lại sau đó ra ngoài với tư cách là giáo viên bồi dưỡng, người đông nên chuyển ra phòng khách học. Vừa học vừa giỡn, dễ học dễ tiếp thu. Học suốt 3 tiếng mà không hề mệt mỏi.

Băng nhìn các thành viên trong lớp ra về, chợt thấy hơi buồn .

- " khoảng khoảng... ừm ... tối nay đi bar. Cô đi. " Băng

- " ơ.... mau ra nhìn coi trời có mưa máu không " Khang kêu lên

- " điên à " Băng.

- " vậy sao tự nhiên cô hào phóng vậy. " Trang.

- " thôi thôi.... người ta cô đơn, vậy tại mình coi như giúp người đi " Vũ.

- " giờ sao, không đi đúng không. Đỡ tốn " hừ được lợi còn khoe mẽ.

- " đi.... sao không đi được. " thịt dăng tận miệng mà không ăn là ngốc, mà lớp 11A toàn bộ đều là thiên tài.

- " ok, vậy 8h tối nay tập trung tại bar, mấy giờ về thì tùy. " haha, lâu rồi chưa over night. Phong đi công tác cũng không phải là hoàn toàn có hại.

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Tìm Lại Kí Ức

Trên bàn ăn, một cô gái đang lười biếng nằm dài ra bàn. Xung quanh 6 người 3 nam 3 nữ nhìn cô lác đầu

- " chị có sao không vậy. " Ngọc lo lắng hỏi, nếu để anh hai thấy bộ dạng này của chị chắc sẽ đem cô ra lột da mất.

- " đáng đời . Ai kêu xem rượu là nước mà uống. Hừ... " hể nghĩ tới chuyện tối là Khang giận ghénh răng ghénh lợi.

Hôm qua rõ ràng ai đó mới sẽ mời. Nhưng ruột cuộc lại uy hiếp ông chủ, ăn uống xong kéo cả lớp về không thèm thanh toán, khiến ông chủ lỗ một vốn, điều đáng nói là ông chủ đó chính là Bảo - anh trai Khang nên giờ cậu mới thay anh mình tức giận như vậy.

- " ác mồm ác miệng vừa thôi, cô dù sao cũng là giáo viên của em nha. Chuyện bé tí vậy mà giận tới giờ luôn. Mà cô có động tới tiền của em đâu, không

kêu em thanh toán " Bắg oán giận liếc Khang. Tên này đúng là thù dai.

- " Khang nói có sai đâu, ai kêu cô uống nhiều vậy làm chi . " Nhi.

- " lần đầu thấy con gái nào như cô đó, uống hết được đồng rượu đó " Vũ nghĩ tới Phong mà biết chuyện thì sẽ rút gân mình mất.

Nhớ tới 3 điều kiện của Phong lúc trước , đem qua cả 3 điều kiện đều vi phạm.

Thứ nhất : đẹp bỏ bầy ong theo Bắg. Xử lí đám người thích bám Bắg. Mà hôm qua không chú ý để cho các tên con trai liên tục tới chỗ Bắg làm quen

Thứ 2 bảo vệ cho Bắg luôn an toàn, vậy mà đem qua sau khi Bắg uống rượu còn để cô lái xe về nhà.

Thứ 3 giúp Bắg luôn vui vẻ, vậy mà 2 ngày nay Bắg toàn bày ra bộ dạng ủ rũ, vô phương giúp người này cười vui vẻ.

- " hôm qua chị uống có bao nhiêu đâu mà, từ lượng tuốt dốc hả " Khánh tiện miệng hỏi.

Nghe câu nói của Khánh cả đám trừ bỏ Bắg đang mệt mỏi nằm dài và Ngọc ra ai cũng chao đảo nhém té ghế, cái gì, uống hết rượu cả lớp kêu mà còn kêu là có bao nhiêu đâu.

Đem qua cả lớp gọi rượu, lại bị Bắg cản không cho uống, lí do là không đủ tuổi ' cấm uống '. Thế là rượu dành cho 20 người Bắg một mình xử hết.

- " nhiều đó đã thấm vào đâu " Khánh.

Nhớ tới ngày lúc sinh nhật Phong 2 năm trước. Bắg mời rượu mọi người, lúc sau toàn bộ mọi người cả nam lẫn nữ đều say tới choáng váng đầu óc, riêng ai kia má chỉ hơi hồng hồng, ngoài ra tinh thần vẫn như cũ. Khiến mọi người nhìn Bắg với ánh mắt ' quái vật '. Nếu so ra thì rượu của tối qua cùng lắm bằng một phần ba số rượu ngày do81 Bắg uống.

- " chị, hay hôm nay nghỉ ở nhà đi " Ngọc

- " với trạng thái cơ thể này làm sao cô lên lớp dạy học được " Châu.

- " đúng xin nghỉ một hôm cho khỏe. " Nhi.

- " ác quý, cô thực sự nên nghỉ ngơi. " Khang.

- " chị Bắg, nghỉ một bữa có sao đâu, em nói lại với chị Như cho. " Khánh

- " ừm, nghỉ đi cho khỏe " Vũ cũng đồng ý.

Bắg nhìn mặt 6 người, sao tự nhiên hôm nay tốt đột xuất, nhìn là biết ngay có âm mưu. Hừ muốn tự do quậy phá hả, mơ đi.

- " cô sẽ nghỉ hôm nay vậy " câu nói của Bắg làm mọi người vui vẻ ra mặt. Nhưng nghe về sau thì. " Vũ lên bàn vì tính lấy đề lên cho các bạn làm. Đừng mơ tới việc gian lận. Nếu bị phát hiện thì xử như cũ trừ 3 điểm cộng thêm làm vệ sinh 1 tháng. Bài kiểm tra này lấy điểm một tiết. " Cả đám trợn mắt, ác quý đúng là ác quý. Nghỉ mà còn không tha cho lớp. Lần trước kiểm tra lớp ý cô không để ý mà giờ tài liệu, nào ngờ hôm sau tất cả những người giờ tài liệu đều bị đem ra xử hết

- " ÁC QUỲ " cả nhóm bỏ lại 2 chữ sau đó kéo nhau đi học.

Bắg nhún vai, mình rõ ràng xinh đẹp, hiền vậy mà lũ nhóc này cứ gọi là ác quý, mình ác chỗ nào chứ, đúng là không có mắt nhìn.

Nhóm Vũ đi học, Bắg cũng về phòng ngủ thêm một chút, đầu óc còn choáng váng.

Tỉnh dậy lần nữa đã là hơn 9h, tận hưởng ngày nghỉ nàu, Bắg thay quần áo ra ngoài dạo phố.

Nhưng vừa đi ngang qua một nhà hàng, Bắg bỗng dừng người lại, nhìn chăm chăm vào một nam một nữ đang ngồi bên trong. Mà người nam kia chính là Phong, Phong chả phải là đang vờn tác ở nước ngoài mai mới về sao, vậy bây giờ tại sao lại ngồi trước mặt. Còn cô gái kia, có vẻ rất qien mặt, nhưng Bắg không nhớ mình đã gặp qua cô.

Người nữ này gọi lên vài hình ảnh lướt qua trong đầu Bắg. Nhưng nó là gì thì Bắg không kịp thấy.

Đầu đau quá, đây là tại sao, dường như mình đã quên đi thứ gì đó.

Phong sao lại gạt mình, chẳng lẽ là chuyện liên quan tới mình, cô gấu kia là ai.... hàng loạt câu hỏi hiện ra.

Bắg quay bước về nhà, chuyện này phải tra rõ, có lẽ thực sự Bắg đã quên đi chuyện gì đó.

Lúc Bắg quay đi, Phong vô tình quay mặt nhìn ra chỉ thấy bóng dáng quay lưng lại rồi khỏi.

- " Bắg.... " Phong bắt giắc thốt lên rồi tự cười mình quá nhớ cô vợ trẻ con rồi, Bây giờ Bắg làm sao có thể đứng đây, phải ở trên lớp đối phó lớp 11A siêu quậy kia chứ .

- " wua... hiểm thấy nha, hóa ra cậu cũng biết cười, đang nghĩ về vợ sao. Xem ra tình cảm vợ chồng rất tốt " người nữ lên tiếng chầm chọc.

- " hừ... nói chuyện chính đi " khôì phục về mặt bình thường ' tăn bắg nghìn năm '

- " cậu định cứ thế sao. Lỡ một ngày nào đó cô ấy nhớ ra tất cả mọi chuyện thì sao. " Người nữ trầm giọng hỏi.

- " cô ấy cứ như vậy là tốt rồi, luôn luôn vui vẻ, nếu có thể tôi mong cả đời Bắg sẽ không nhớ tới đoạn kí ức đó. " Phong nhìn xa xăm

- " heyzz cô gái kia đã quay lại, xem chừng sớm muộn gì cũng tìm tới Bắg, nếu Bắg không nhớ gì thì rất nguy hiểm. "

- " tôi sẽ bảo vệ Bắg, cô ta không có cơ hội đụng tới Bắg đâu. " Phong chắc chắn sẽ bảo vệ tốt cô vợ trẻ con của mình.

Bắg về nhà đi thẳng vào phòng nằm xuống thư hết sức nhưng vẫn không nhớ ra gì. Hít một hơi thật sâu, Bắg từ từ chìm vào giấc ngủ.

Trong mơ, một chàng trai nằm dưới đất, máu nhuộm đỏ chiếc áo sơ mi trắng cậu đang mặc, bên cạnh có một cô gái xinh đẹp bị thương đang dùng ánh mắt căm thù nhìn về phía trước. Hai anh, Bảo, Như, Uyên, Vi còn có Phong đang ôm trên tay một cô gái ánh mắt mơ màng. Mẹ cũng ở đó.

- " cô chờ đó đừng mong có thể sống yên ổn, tôi sẽ quay lại " âm thanh vang vọng, tràn đầy thù hận.

Bắg chỉ biết khi nhìn vào cô gái bị thương và chàng trai nằm trên máu kia Bắg bỗng cảm thấy tim mình đau lắm.

Giật mình dậy, mồ hôi chảy xuống gò má ửng hồng. ' có lẽ ngoài mình ra mọi người đều biết chuyện gì xảy ra. Rốt cuộc thì chuyện gì đã xảy ra lúc đó. Phải tìm ra nhất định phải tìm ra .

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Phong Trở Về

Bắg nhìn cả lớp ngồi trước mặt, khoe miệng giết giết, tụi nhóc này mang danh là tới thăm bệnh nhưng nhìn đi, có điểm nào giống thăm bệnh không. Hát karaoke âm ỉ, ăn uống bày biện lung tung. Đây rõ ràng là trả thù vụ đề hồi sáng mà.

Đáng nói hơn là anh mình, bạn mình, chị dâu tương lai cũng tới giúp lớp này góp vui.

- " mấy người có lương tâm không vậy hả, đây là kiểu thăm bệnh gì đây. " Bắg cắn răng hỏi đám người vô tâm trước mặt.

- " nhìn em có chỗ nào bị bệnh không. " Quân hồ hững nói.

- " cái bệnh của Bắg là bệnh tương tư, với tư cách là viện trưởng bệnh viện lớn nhất thành phố chị thấy em cần nhất là sự đồng vui nên mọi người đây là đang giúp em mau hết bệnh đó chứ. " Uyên cười tươi nhìn Bắg. Khó khăn lắm mới không có ai kia ở nhà, đương nhiên phải nhân cơ hội chọc Bắg một chút.

- " tại sao mấy đứa lại đem mấy người này tới đây vậy. Bộ mấy đứa cảm thấy cả đám 20 người chưa đủ ồn hả. " quay sang dùng ánh mắt liếc xéo cả lớp.

Cả nhóm 6 người hôm nay về trẻ hơn bình thường. Lúc về còn tỏ ra thần bí , nói cái gì mà có bất ngờ muốn tặng cho Bắg bảo Bắg mở cửa ra. Kết quả là thế này đây, cả lớp 20 người, cộng thêm 6 người là ai khôì nói cũng biết, ngoài ra còn có vị hội trưởng hội học sinh chuyên bao che tội lỗi của 11A siêu quậy nữa, bất ngờ thì có bất ngờ nhưng chỉ là lúc đầu, bây giờ Bắg chỉ muốn một cước đá bay hết tất cả ra ngoài lấy lại không gian yên tĩnh của mình.

- " tụi em không hề có ý dẫn mấy anh chị này về đây " chỉ là cố tình thôi. Trang âm thầm bỏ sung câu cuối trong lòng.

- " cô cũng kì lạ ghê nha, đây là những người thân của cô mà cô nỡ lòng nào nói vậy. Tất cả cũng chỉ có lòng tốt thôi mà " Châu bĩu môi chu mỏ phản bác.

Thật ra sáng nay Vũ cũng chỉ đem sự thật nói ra với hiệu trưởng, sẵn tiện có lòng tốt cùng hiệu trưởng tạo ra ' bất ngờ ' tặng Bắg đáp lễ đề kiểm tra quái gỡ mà Bắg tặng cho lớp lúc sáng.

Sau khi Như nghe Vũ đưa ra kế hoạch Như lập tức gọi điện thông báo cho Quân, Quân báo cho Đạt, Đạt gọi cho Uyên, Uyên gửi tin cho Vi đúng lúc Bảo cũng đang trốn việc tại chỗ Vi. Còn Huy, là do bị lớp lôi kéo đi theo góp vui. Về trễ là do kế hoạch giữ đường gấp trực trực nhỏ.

- "Băng ơi Băng, sao anh thấy em càng càng lụy chồng vậy hả. Nhìn em như vậy đúng là làm mất hoàn toàn hình tượng của của siêu quậy đứng đầu trong nhóm mình mà. " Đạt thở dài, lắc đầu nhìn Băng đầy thương cảm.

- " ờ, nhắc mới nhớ nhóm của anh chị hình như có 9 người mà phải không " Huy lơ đãng hỏi.

Lúc biết được Băng từng là huyền thoại trong trường. Huy có tìm hiểu một chút. Trong album hình của trường rất nhiều hình của nhóm huyền thoại này, Huy chỉ hơi thắc trong hình rõ ràng có 9 người nhưng trước giờ chỉ thấy qua 8 người, còn 1 người thì trước giờ chưa thấy qua.

Sau câu hỏi của Huy, 6 người của Quân hơi mất tự nhiên một chút, nhưng rất nhanh khác phục.

Băng nghe Huy nói cũng hơi bất ngờ, nhìn qua đúng lúc thấy vẻ bất thường của 6 người.

- " sao hỏi vậy, nhóm mình 8 người thôi mà. " Băng nghi ngờ nhìn 6 người.

- " ờ, 8 người thôi, chắc em hiểu lầm rồi. " Quân cười một cách gượng ép.

- " chắc hiểu lầm gì đó rồi " Bảo hòa theo.

- " trong hình em thấy có 9 người lận mà " Huy ngờ ngác hỏi tiếp.

Băng neho mắt nhìn qua 6 người bên cạnh. 9 người, sao bản thân không hề nhớ gì về người thứ 9 này.

- " a chắc là Sơn, anh họ của Vi, anh nhớ lúc đó Sơn rất hay đi chung với nhóm. " Bảo phản ứng nhanh nhất, cười nói.

- " ờ... ờ đúng rồi. Là Sơn. Nhưng Sơn không thuộc nhóm mình, nhóm mình chỉ có 8 người thôi. " Như.

- " thôi, tôi bài của em kia, lo hát đi " Đạt lảng qua chuyện khác, cứ vậy lát nữa không chống đỡ nổi mất.

Băng tin chắc người đó không phải Sơn, Sơn tuy có thân, nhưng không thân tới mức như Bảo nói. Huy cũng cho qua, không hỏi nữa, dù sao chuyện này cũng không có gì. Mọi người lại vui cười, quậy phá như cũ, sau 5' mất tự nhiên, giờ mọi thứ lại quay về trạng thái ban đầu, thậm chí còn ồn ào hơn.

Mãi tới chiều, tất cả mới chịu giải tán, ai về nhà nấy, Băng mệt mỏi nằm dài ra giường. Suy nghĩ một chút về lời Huy nói, 9 người, nếu không phải là Sơn thì có thể là người nào đây, sao mình không nhớ được người đó là ai.

- " Băng, dậy đi. Anh đưa em về " một bàn tay vỗ nhẹ lên mặt Băng.

- " ừm... " Băng trờ người, gạt bỏ thứ đang chạm vào mình, tay giờ cao vừa đúng tát vào mặt người đứng bên giường.

Bên ngoài những kẻ xem lên không nhìn được, cười ra tiếng, đặc biệt là Ngọc, Khánh. Hoàn toàn không ngờ anh hai mặt lạnh lại vô tình bị tát như vậy, xem thái độ của anh thì chắc không phải lần đầu.

- " haiz... vợ à, mau dậy đi, anh đưa em về " không để ý cái tát vừa rồi. Phong vẫn tiếp tục kiên nhẫn gọi Băng.

Đang ngủ, chợt có thứ gì ấm ấm chạm vào mình, Băng theo quán tính muốn gạt thứ đó ra, mắt vẫn không mở. Mà thứ ấm ấm đó hình như rất kiên nhẫn, giọng ai nghe quen quen. Băng mơ màng mở mắt.

- " Ừm. Phong anh về rồi " nhìn rõ thứ ấm ấm là bàn tay của Phong, Băng vui mừng nhảy dựng lên ôm cổ Phong.

- " về rồi... về liền tới đây tìm em. " Phong cười, giúp Băng chỉnh lại tóc rối : " gãy một chút rồi, không ăn đủ bữa sao. Còn tóc rối tung như vậy nữa. "

- " á... hìhì. Có ăn đủ bữa mà, chỉ là đồ ăn anh nấu ngon hơn " tươi cười trong sáng, vô tội hết mức.

Người xem lên hóa đá ngay lập tức. Đây là ác quỷ mưu mô quỷ kế, quậy phá hả, nhìn giống con nít hơn.

- " anh... anh hai biết nấu ăn hả... sao sao chưa nghe nói qua vậy. " Ngọc kích động nhìn Khánh, tin này đúng là chấn động.

Ngọc sống cùng nhà với anh trai mình suốt 17 năm, mà chưa bao giờ thấy anh mình xuống bếp, chứ đừng nói là nấu ăn. Ngay cả ba mẹ cũng chưa từng ăn qua thức ăn anh nấu, vậy mà....

' Á.... đừng đẩy... phật... phật... phíp " một tiếng kêu vang lên, tiếp đó là 6 người ngã chồng lên nhau.

Là lúc này Ngọc, Khánh bị tin tức kia ảnh hưởng, đơ người, không ngờ phía sau có người chồm lên, và thế là cả nhóm cùng ngã về phía trước.

Hau người trong phòng nhìn cảnh này, chân mày nhíu lại

- " hi... anh hai, anh chị tiếp tục đi, tụi em ra ngoài trước " ba chân bốn cẳng bỏ chạy, Ngọc cầm đầu kéo nhau ra ngoài.

Thở ra một tiếng, nguy hiểm quá, ở trong đó lát nữa chắc chết mất, ánh mắt kinh khủng quá.

- " mấy đứa sao vậy. " quản gia nhìn 6 người đang đứng ngơ ngác trên cầu thang.
- " bác, con hỏi một chút, bộ anh hai biết nấu ăn hả. " bác quản gia này là người được đưa qua từ nhà bên kia, nên chắc chắn biết.
- " đương nhiên, bữa sáng hầu như đều do cậu ấy chuẩn bị " quản gia chân thật trả lời.
- " vậy... vậy bữa sáng của 2 tụi con lúc ở nhà cũng là anh Phong làm hả " Khánh.
- " không phải, mỗi bữa sáng, cậu ấy chỉ chuẩn bị hai phần ăn thôi. " một phần cho bản thân còn phần kia cho vợ.

Bất công, Ngọc, Khánh thâm than trong lòng, anh hai có cần phân biệt đối xử vậy không.

Chỉ một lúc sau, Băng ăn mặc gọn gàng được Phong ôm xuống, hai người ra xe đi về, chả quan tâm 6 người nào đó đang trợn mắt há mồm.

Phong về, Băng trở lại hăng hái như xưa. Tuy nhiên, Băng vẫn suy nghĩ rất nhiều về chuyện xảy ra, chỉ là trước mặt mọi người Băng vẫn tươi tỉnh bình thường nên không ai phát hiện.

Tranh thủ thời gian, Băng đi vào phòng hội học sinh xem lại hình Huy nói, có lẽ nó sẽ giúp Băng nhớ gì đó.

Giờ từng tấm ảnh ra, đúng như Huy nói, trong hình còn một người con trai nữa... người này.... chính là người con trai nằm trên vũng máu trong giấc mơ đó. Cảm giác quen thuộc, nhưng vẫn không nhớ ra gì hết.

- " mãi mãi là bạn thân. " câu nói này chợt vang lên trong đầu Băng.

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lốp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Người Bí Ẩn, Nguy Hiểm

Băng nằm dài trên sofa, tay cầm bánh quy, mắt nhìn TV, miệng nhai chóp chép. Dưới ánh mắt giết người của cả lớp, Băng như không thấy, lâu lâu nhìn qua hỏi một cách ngơ ngác : " ủa, hình như mắt mấy đứa có vấn đề thì phải, cứ liếc qua đây là sao, hay là muốn ăn " kèm theo động tác đưa bịch bánh quy ra.

- " khác tính của cô về rồi sao cô vẫn có thể ở đây vậy. " bình thường nếu ai kia ở nhà thì chưa tới 6h tối ác quỷ này đã bị ' hộ tổng ' về bên kia rồi. Mà bây giờ đã hơn 7h sao cô vẫn thản nhiên ở đây hại người được. Châu đem thắc mắc của mình nói ra.
- " hình như hôm nay anh hai đi đâu gặp bạn rồi " Ngọc nhìn sắp bài tập trên tay, oán hận anh hai sao lại thả chị dâu ra đây.
- " sao không đem luôn ác quỷ này đi. Hại kế hoạch buổi tối của tụi mình tan theo mây khói hết rồi " kế hoạch đi chơi vừa lên, cả đám đã ra tới cổng, vậy mà... chưa kịp lên xe đã bị chặn đường lửa về. Khang liếc nhìn Băng đang ăn, thỉnh thoảng cười vài tiếng mà cảm hận vô cùng. Người này hình như là lấy hành hạ người khác làm trò vui thì phải.

Băng nhìn cũng lười nhìn đám học trò đang oán thán. Đầu óc giờ phút này đã bay đi nơi khác rồi. Từ lúc xem ảnh ở phòng hội học sinh về, ngoài mặt Băng luôn cười tươi nhưng trong lòng lại như mớ bòng bong, rối rắm.

Chuyện này không thể hỏi Phong, cũng không thể hỏi bất cứ ai khác . Họ đã muốn dấu thì hỏi họ càng dấu kỹ hơn thôi. Cách duy nhất là tự mình tìm. Hơn nữa không thể để cho họ nghi ngờ.

Phong hôm nay ra ngoài có liên quan tới việc này không

- " chị ơi.. đề này là đề gì vậy. Em chịu thua. " Khánh.
- " biết cách hành hạ đầu óc người khác ghê. Đáng lý bây giờ mình đang phải ở quán kem mới đúng chứ. " Nhi.
- " im lặng làm bài đi. Mới đó mà la khó, đây là những bài dễ nhất trong số những bài năm đó Phong ra rồi. Hôm sau cô cho mấy đứa mấy câu khác khó hơn một chút nữa. " Băng vô tội nhìn đám học sinh.
- " cô cho hỏi một chút, năm đó cô ôn đề thi cái gì vậy " Trang.

Vũ hện cả lớp ra đề đi chơi, ai ngờ đâu vừa tới đã bị bắt vào đây ngồi ngặm nhấm mấy đề toán kinh khủng này rồi.

- " ờ đề nhớ coi, hình như là thi quốc tế về toán học dành cho học sinh cuối cấp thì phải " Băng lơ đãng nói đại, cuộc thi năm đó Băng thấy nó hơi bình

thường nên không nhớ rõ lắm.

- " QUỐC TẾ, CUỐI CẤP. " cả lớp hét lên.

Giờn hả trời, người ta quốc tế, còn bây giờ phải thi là quốc gia. Cô này có đề cao lớp quá không vậy, hay là cô không nhận thức được khoảng cách giữa quốc tế và quốc gia lớn cỡ nào. Còn nữa, dành cho học sinh cuối cấp nhưng bây giờ họ mới lớp 11 thôi nha.

- " cô... em có ý kiến. Người thi có 6 người này à. Tụi em ngoài cuộc nên khỏi làm được không " Lâm chỉ nhóm Vũ ngồi kế bên.

- " CHÍNH XÁC " cả lớp đồng thanh, ngoại trừ 6 người nhóm Vũ mặt mày đen thui.

- " cả lớp đồng lòng, có ăn cùng ăn, có nạn cùng gánh, có bài tập cùng làm là chuyện đương nhiên.

Băng mang câu cửa miệng ' cả lớp đồng lòng ' của lớp ra để nói ngược lại lớp.

Im lặng hoàn im lặng. Lí lẽ này của cô kiểm đầu ra vậy.

30 ' trôi qua.... 1 tiếng... 2 tiếng..

- " Xong... " Vũ hô lên, nụ cười rạng rỡ.

Băng không phản ứng, vẫn nằm im trên sofa, tay bóc bánh, mồm nhai.

- " cô ơi, xong rồi " Châu.

Không phản ứng. Cả lớp nghỉ ngơi nhìn nhau

- " cô sao vậy, chưa ngủ gật mà " Nhi.

- " ai biết mấy ngày nay hay thả hồn trên mây vậy đó " Ngọc.

- " có tâm sự gì chắc, nhìn cứ như mất hồn á " Lâm.

- " bớt gờn đi, ác ma này mà cũng có tâm sự hả. Đang tính coi ngày mai bày trò gì hành hạ tụi mình thì có. " Khang bĩu môi.

Gật đầu tán thành, với tính cách của ác quỷ này kiểm đầu ra tâm sự. Hơn nữa anh chồng yêu quý mặt lạnh kia để cho ác quỷ có tâm sự mới là chuyện lạ.

- " làm xong vậy hả. 10 câu sai hết 4. Chắc chắc... phải bỏ thêm thời gian đào tạo mới được. " Băng từ lúc nào không biết xuất hiện bên cạnh Vũ, cầm bài làm lên xem.

- " cô... cô... cô tới đây lúc nào vậy. " Linh đưa tay run lấy bầy chỉ Băng.

- " tập quen đi, chuyện này như cơm bữa á. Không quen coi chừng vỡ tim chết sớm " Khánh.

Lúc đầu 6 người cũng bị hù vài lần, sau đó tự động sinh ra miễn dịch, lâu dần thấy nó bình thường, nhưng tốc độ của cô đúng là dọa người thật, cứ như bóng ma ấy, mới thấy chỗ này chớp mắt đã ở chỗ khác.

- " hừ... cô giỏi lắm chắc, lúc trước chưa chắc cô làm được như vậy. " Vũ . Tức chết người mà, bỏ công bỏ sức làm, không khen thù thôi còn chê.

- "vậy mà cũng nói ra cho được, không giỏi làm sao đứng đây dạy mấy người được. Nói cho biết nha, lúc trước cô làm 10 câu đúng hết 10 câu đó " Băng khinh thường nhìn Vũ.

Đúng lúc mọi người xôn xao, cửa chính mở ra, nhóm 7 người đi đầu là Phong bước vào.

- " ừm, làm 10 câu đúng 10 câu nhưng mà người làm là Phong, em chỉ ngồi chép kết quả, không đúng hết mới là lạ. " Bảo mỉm cười nắm tay Vi đi tới trước mặt Băng.

- " Anh Bảo " Khang vui vẻ kêu, thái độ thay đổi chóng mặt.

Băng mặc kệ Bảo, bay thẳng vào vòng tay Phong.

- " ngoan, về nhà thôi " Phong đưa tay ôm lấy người Băng, ôm vợ vẫn là thoải mái nhất.

- " sao mọi người tập trung đông đủ vậy. " Ngọc buột miệng hỏi.

- " à... ghé qua xem thử. Lớp mầm non tương lai sau khi qua tay ác quỷ sẽ thành ra thứ gì " Đạt .

- " vậy mấy anh thấy sao. " Băng mỉm cười tự tin, qua tay mình đương nhiên sẽ thành thiên tài hết.

- " ừm, trong dự đoán. Thầy nào trò này " sau khi quan sát một vòng Uyên kết luận.

- " nguy hiểm thật, lấy độc trị độc không biết đúng hay sai, nhưng xem tình trạng bây giờ có lẽ là đúng. Nhân tài của trường chưa bị Băng làm mất " Như nhìn Băng chăm chọc, không ngờ trong thời gian ngắn mà lớp siêu quậy này thay da đổi thịt vậy.

Cả lớp như được giải thoát, tinh thần phục hồi 100%. Haha khắc tinh của ác quỷ đã tới hộ tống ác quỷ ra về. Bọn hạ đã được giải thoát.

- " Phong, em muốn đi ăn " Băng xoa xoa bụng, tối nay vẫn chưa ăn gì.

- " tối nay em chưa ăn gì đúng không. Sao lại bỏ bữa nữa rồi. " Phong chau mày nhìn cô vợ trong ngực, sao cứ không lo cho sức khỏe của mình như vậy.

Mọi người nhìn màn này lắc đầu, hai người này đúng là không xem ai ra gì, họ là người chứ có phải không khí đâu. Muốn anh em em thì ra nơi riêng tư đi, ở đây là nơi công cộng đó.

- " à ha.. xin cho phép nói vài câu được không, vợ chồng hai người sợ người ta không biết hai người hạnh phúc sao. " Quân.

- " ghen tị hả, anh với chị dâu cũng có kém ai đâu, nhìn đi nhìn đi dán sát vào nhau luôn kìa. " Không nhìn mình mà đã nói người khác. Băng lè lưỡi trêu tức người anh này của mình.

Từ nhỏ tới giờ chưa bao giờ hai người anh này làm gì được Băng, tức thì cũng chỉ có thể nén lại, kiếm chỗ khác bộc phát, ai kêu Băng là con gái út trong nhà, cha mẹ hai bên nội ngoại cùng chiều hết mực, bây giờ lại có thêm một người chồng yêu vợ như mạng. Thử hỏi ai dám động vào.

- " được rồi, anh đưa em đi ăn. " Phong kéo tay Băng ra ngoài.

Ngơ ngác hoàn ngơ ngác, 26 con người to lớn vậy mà bị xem không khác nào không khí. Họ cũng đói cũng muốn đi ăn mà.

Phong đưa Băng vào nhà hàng gần nhà, gọi một số món đơn giản.

- " lần sau không được như vậy nữa, tối giờ thì phải ăn. " Phong vừa gấp thức ăn bỏ vào bát cho Băng vừa giảng đạo.

Băng rất ra dáng con ngoan trò giỏi, lắng nghe từng câu từng chữ, miệng liên tục nhai thức ăn, lâu lâu lại phối hợp gật gật đầu. Không biết là do thức ăn ngon hay Phong nói có lý.

Thực ra này giờ Băng nghe tai phải, ra tai trái. Giờ nếu có hỏi lại Phong về nói gì Băng cũng đành bó tay chịu thua. Lực chú ý một nửa đặt vào thức ăn, nửa kia là cô gái đeo kính đen ngồi bên góc phải.

Từ lúc vào nhà hàng này cô gái kia cứ nhìn chăm chăm vào Băng, miệng kéo lên nụ cười nhạt. Phong do ngồi xoay lưng lại nên không chú ý tới cô ta.

Cảm giác cô ta rất quen, nhưng đây không phải là người đi cùng Phong hôm trước. Cô ta tạo ra một loại áp lực gì đó rất kinh khủng.

- " em no rồi. " kéo khăn lên chùi miệng, cái cô gái kì lạ kia khiến Băng cảm thấy chán ghét, mắt luôn cảm giác ngon miệng.

- " vậy về thôi. " Phong cười đứng dậy nắm tay Băng ra ngoài.

Nhà hàng này do Bảo làm chủ nên không cần trả tiền, phục vụ cũng rất rõ việc này nên vui vẻ giúp hai người mở cửa. Quản lý đích thân tiễn tới cửa.

Lúc lướt qua cô gái kia, Băng thấy cô ta dùng nước viết lên bàn 3 chữ ' sẽ gặp lại ' .

Bất ngờ nhìn lại, cô gái kia cũng đã đứng dậy ra về. Sau đôi kính mắt kia là đôi mắt tràn ngập hận thù. 2 năm, suốt 2 năm nhẫn nhịn cực khổ luyện tập chính là chờ cơ hội quay lại này, đòi lại tất cả những gì những người này đã nợ cô. Cả vốn lẫn lãi, trong lần trở lại này cô sẽ lấy lại tất cả.

Tại ngôi biệt thự lớp 11A đang ở. Nhóm Quân không vội rời đi, ngồi xuống đối diện với lớp.

- " anh muốn mấy đứa chú ý tới Băng một chút, nhớ đừng bao giờ để Băng đi một mình. " Quân nhàn nhạt nói, khác với thái độ đùa giỡn với Băng lúc nãy.

- " sao vậy, chẳng lẽ xảy ra chuyện gì sao " Vũ neho mắt nhìn Quân, nếu không phải việc quan trọng chắc chắn những người trước mặt sẽ không dùng thái độ nghiêm túc như vậy.

- " có nguy hiểm, không biết lúc nào sẽ tới, nhưng chắc cũng sớm thôi. " Bảo trầm giọng.

Nguy hiểm, hai từ này làm toàn thể 11A ngơ ngác. Là ai có thể tạo ra nguy hiểm cho vị giáo viên ác quỷ kia, chưa kể tới thế lực của chồng cô, chỉ nói về võ công của cô, ai có thể tạo ra nguy hiểm cho cô.

- " mấy anh chị nói vậy là sao. Anh hai tài giỏi vậy chẳng lẽ không bảo vệ được chị dâu. " Ngọc.

- " cái này... không phải là không có khả năng bảo vệ cho Băng, mà là, người muốn hại Băng và nhóm tụi anh ở trong tối, khó đề phòng nên mới nhờ tụi em giúp đề ý tới Băng " Bảo.

- " nhưng mấy đứa nhớ kỹ, không thể để Băng biết chuyện này, mấy đứa cứ như bình thường, chỉ cần chú ý xung quanh một chút, đề ý một chút những người lạ xung quanh. " Đạt.

- " khoang, có thể nói cho tụi em biết là xảy ra chuyện gì không. " Vũ nghi ngờ nhìn 6 người đối diện.

- " haizza.... giờ chưa phải lúc, khi nào cần mọi người sẽ nói cho mấy đứa biết. Chuyện này là chuyện cũ của nhóm tụi anh thôi. " Quân.

Có tụi nhóc này bảo vệ cũng an tâm hơn, tụi nhóc này tuy có hơi quậy phá, hơi không nghiêm túc nhưng cũng có tài năng.

- " nếu có chuyện gì khác thường phải báo cho thị chị biết. Nếu có thể đừng để người lạ tới gần Băng. " Vi.

Nghi vẫn mọc lên như nấm, nhưng vẫn không nên hỏi, nếu cần biết thì sẽ biết. Ác quỷ là giáo viên chủ nhiệm của lớp nên lớp sẽ không để ai tổn hại tới. Lớp còn rất nhiều chiêu muốn dùng thử, cũng còn rất nhiều món nợ muốn tự tay đòi lại

Bạn đang đọc truyện *Giáo Viên Siêu Quậy Trị Lớp Học Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.